

فِرْحَةَ الْبَيْتِ
عِزَّ اللَّهِ تَعَالَى

صَلَاتُ الْبُرْهَانِ

مجموعہ ادعیہ و زیارات امام زمان

ابراہیم ملک پور افشار

صحيفة صاحب الزمان عليه السلام

مؤلف: ابراهيم ملك پور افشار

شناسنامه

نام کتاب صحیفه صاحب الزمان علیه السلام
مؤلف ابراهیم ملک پور افشار
ناشر عصر رهایی
نوبت چاپ اول - پاییز ۱۳۸۶ - ذی القعدة ۱۴۲۸
لیتوگرافی پارسا
قطع و صفحه جیبی / ۳۲۰ صفحه
تیراژ ۵۰۰۰

شابک: ۷ - ۲۳ - ۲۷۶۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸

مراکز پخش:

- ۱- پخش مرکزی ۰۹۱۲۷۴۸۶۸۵۰
- ۲- قم - پاساژ قدس - طبقه آخر - انتشارات عصر رهایی - ۰۹۱۲۳۵۱۴۰۶۰
- ۳- قم، مسجد مقدس جمکران، مقابل درب ۶ - مجتمع ۱۵ شعبان، طبقه همکف، پلاک ۲۳ نمایشگاه کتاب خورشید آل یاسین، ۰۹۱۲۶۵۱۹۲۹۰

فروش اینترنتی www.Aleyasin.ir

قیمت ۱۲۰۰ تومان

تقدیم به:

حضرت بقیة اللہ ارواحنا فداءہ کہ

ہستار بہ یمن اوست و ہمہ چشم بہ

راہ قدوم مبارکش ہستیم

فهرست

صفحه	عنوان
۱۱	مقدمه.....
۱۳	دعای فرج.....

فصل اول:

پیرامون مسجد مقدّس جمکران

۱۶	نماز مسجد مقدّس جمکران.....
۱۷	طریقه عریضه نوشتن خدمت امام زمان <small>علیه السلام</small>
۲۳	نامه حاجت، به پیشگاه مولای مان حضرت بقیه الله ارواحنا فداه.....

فصل دوم:

ملاقات با امام زمان علیه السلام

۲۶	ملاقات با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف.....
۲۷	ارتباط معنوی و روحی با امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف)....
۲۸	از خواب غفلت بیدار شویم.....
۲۹	برتر از هر دلیل و برهان.....
	تشرّف حضرت آیه الله مرعشی نجفی <small>رحمته الله</small> (در ایام جوانی) به محضر امام
۳۶	زمان <small>علیه السلام</small> «از زبان معظّم له».....

فصل سوم:

پیرامون فوائد دعا برای امام زمان عليه السلام و شرایط استجابیت دعا

- فوائد دعا نمودن ۴۴
- شرایط استجابیت دعا ۴۷
- دعا برای ظهور امام زمان عليه السلام لازم ترین و ضروری ترین دعا است ۵۰
- امام زمان عليه السلام می فرمایند برای فرج من دعا کنید ۵۱
- دعای امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) برای کسی که برای فرج و یاری آن حضرت دعا نماید ۵۱
- صلوات ضراب اصفهانی ۵۳

فصل چهارم:

توسلات خدمت امام زمان عليه السلام

- توسل به حضرت بقیة الله ارواحنا فداء در مشکلات (یا فارس الحجاز) . ۶۷
- توسل به حضرت بقیة الله ارواحنا فداء (یا صاحب الزمان) ۶۸
- توسل به امام زمان (ارواحنا فداء) ۶۸
- توسل دیگر به آن حضرت ارواحنا فداء (یا حجة القائم) ۶۹
- توسل برای رفع بیماری ۶۹
- دعای توسل به حضرت بقیة الله ارواحنا فداء ۷۱

فصل پنجم:

پیرامون تفأل زدن به قرآن و استخاره

- دعا برای ظهور حضرت بقیة اللّٰه ارواحنا فداء در دعای استخاره با قرآن .. ۷۴
- روایت اول در تفأل به قرآن: ۷۴
- روایت دوم در تفأل به قرآن: ۷۵
- روایت سوم در تفأل به قرآن: ۷۵
- استخاره با رقعہ از حضرت بقیة اللّٰه ارواحنا فداء ۷۶
- چند نوع استخاره با تسبیح از حضرت بقیة اللّٰه ارواحنا فداء ۷۸
- استخاره اول ۷۸
- استخاره دوم ۸۰
- استخاره سوم ۸۰
- استخاره چهارم ۸۱
- استخاره پنجم ۸۲

فصل ششم:

نمازها

- نماز امام زمان ارواحنا فداء ۸۵
- نماز امام زمان علیه السلام در شب جمعه ۸۸
- نماز امام زمان علیه السلام در مقام آن حضرت در حلّه و نعمانیّه ۹۳
- نماز منسوب به امام زمان (ارواحنا فداء) برای برآورده شدن حاجت‌ها .. ۹۵

- ۹۷ نماز تَوَجُّه به حضرت صاحب الزمان (ارواحنافداه)
- ۱۰۰ نماز و دعای فَرَج برای رفع مشکلات مهم
- ۱۰۷ نماز استغاثه به امام زمان علیه السلام
- ۱۱۲ نماز شب نیمه شعبان
- ۱۱۴ نماز استغاثه به امام زمان (ارواحنافداه)
- ۱۱۴ در شب‌های پنج‌شنبه و جمعه
- ۱۱۵ نماز روز بیست و هفتم ماه رجب
- ۱۱۹ نماز برای وسعت رزق که از جناب محمد بن عثمان رضی الله عنه نقل شده است

فصل هفتم:

دعاها

- ۱۲۳ دعای روز سوّم ماه شعبان
- ۱۲۸ فضیلت ماه شعبان
- ۱۲۹ دعای شب نیمه شعبان
- ۱۳۳ دعا برای ظهور امام زمان علیه السلام در قنوت هر نماز
- ۱۳۵ دعا در قنوت نماز جمعه
- ۱۳۵ برای ظهور آن بزرگوار (ارواحنافداه)
- ۱۳۷ دعای مختصر در زمان غیبت
- ۱۳۸ دعای غریق در زمان غیبت
- ۱۴۰ دعای «یا نور النور»

- ۱۴۱ دعای حضرت صاحب الأمر (ارواحنافداه)
- ۱۴۲ دعای دیگر از امام زمان (ارواحنافداه) برای رفع مشکلات
- ۱۴۴ دعای مهم دیگر از امام زمان علیه السلام برای برآورده شدن حاجات
- ۱۴۶ دعای امام عصر (ارواحنافداه) برای شفاء از بیماری‌ها
- ۱۴۸ حزر امام زمان (ارواحنافداه)
- ۱۴۹ صلوات بر حضرت فاطمه زهرا علیها السلام (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ وَأَبِيهَا...)
- ۱۵۰ دعای سفر در ساعت مخصوص به حضرت بقية الله (ارواحنافداه)
- ۱۵۳ دعای هنگام عطسه
- ۱۵۴ صلوات بر امام زمان (ارواحنافداه)
- ۱۵۷ دعای برای ظهور امام زمان علیه السلام بعد از هر نماز در ماه مبارک رمضان
- ۱۵۹ دعای برای ظهور امام زمان علیه السلام در روز سیزدهم ماه مبارک رمضان
- ۱۶۲ دعای دیگری در روز عاشورا
- ۱۶۴ دعا برای ظهور حضرت مهدی علیه السلام در روز هیجدهم ماه مبارک رمضان
- ۱۶۷ دعای برای ظهور امام زمان علیه السلام در شب بیست و سوم ماه رمضان
- ۱۶۸ صلوات و دعا در عصر روز جمعه برای ظهور حضرت بقية الله علیه السلام
- ۱۶۹ دعا در روز جمعه بعد از نماز صبح برای تعجیل فرج
- ۱۷۰ دعای دیگری برای ظهور آن حضرت در روز جمعه
- صلواتی که هر کس بعد از نماز جمعه بخواند از اصحاب امام زمان
ارواحنافداه خواهد بود
- ۱۷۰ ارواحنافداه خواهد بود
- ۱۷۱ دعا برای ظهور آن حضرت علیه السلام در روز جمعه، عید فطر و عید قربان

- ۱۷۵ فضیلت خواندن سوره بنی اسرائیل در هر شب جمعه
- ۱۷۶ دعای روز عید غدیر
- ۱۸۷ تسبیح حضرت امام زمان (ارواحنافداه) از روز هیجدهم تا آخر هر ماه
- ۱۸۸ دعا برای ظهور امام زمان (عجل الله تعالی فرجه) در تعقیب نماز صبح
- ۱۸۹ دعای دیگر برای ظهور آن حضرت (ارواحنافداه) پس از نماز صبح ...
- ۱۸۹ دعایی که حضرت بقیه الله ارواحنافداه برای برطرف شدن مشکلات شدید به مردی آموختند
- ۱۹۶ دعای دیدار امام زمان (ارواحنافداه)
- ۲۰۰ دعای برای ظهور حضرت بقیه الله ارواحنافداه بعد از هر نماز واجب
- ۲۰۰ زیارت امام زمان علیه السلام در روز جمعه
- ۲۰۵ دعای عهد
- ۲۱۴ زیارت آل یاسین
- ۲۲۷ روز جمعه؛ روز حضرت صاحب الزمان (ارواحنافداه) است
- ۲۲۹ فضیلت دعای ندبه
- ۲۳۰ دعای ندبه
- ۲۶۳ دعای توسل
- ۲۷۵ زیارت امین الله و فضیلت آن
- ۲۸۴ دعای افتتاح
- ۳۰۳ دعای سمات
- ۳۲۰ منابع

مقدمه

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

سَيِّمًا لِإِمَامِ الْمَبِينِ الْحَجَّةِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ الْمَهْدِيِّ (عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فَرَجَهُ الشَّرِيفِ)

وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْآنِ إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ

دعا یعنی انس با خدا، با دعا آرامش روحی پیدا می‌کنیم و بدین وسیله با خدای تبارک و تعالی مانوس می‌شویم. اسلام در روایات زیادی سفارش به دعا کردن نموده است.

امیر المؤمنین علیه السلام می‌فرمایند: **الدُّعَاءُ تُرْسُ الْمُؤْمِنِ وَ مَتَى**

تُكْتَبُ قَرَعُ الْبَابِ يُفْتَحُ لَكَ

دعا سپر مؤمن است، و زمانی که دری را زیاد بکوبی در به

روی تو باز می‌شود (الکافی ج ۲ ص ۴۶۸)

امام صادق علیه السلام می‌فرمایند: **الدُّعَاءُ أَنْفَذُ مِنَ السِّنَانِ الْحَدِيدِ**

دعا مؤثرتر از نفوذ نیزه آهنین است. (الکافی ج ۲ ص ۴۶۹)

ائمه اطهار علیهم السلام در طول زندگی خود زیاد دعا و مناجات می کردند و بدین طریق ما را راهنمایی و سفارش به دعا و توجه به سوی خدای مهربان نموده اند. و همچنین دعاهای زیادی است که از ناحیه مقدّس حضرت بقیّة الله روحی و ارواح العالمین لتراب مقدمه الفداء به ما رسیده است و یا منتسب به وجود مقدّسشان است. این حقیر برای دسترسی آسان اقدام به جمع آوری و چاپ برخی از این ادعیه و زیارات با خط درشت نمودم و چون این مجموعه در خصوص امام زمان علیه السلام می باشد نام کتاب را صحیفه صاحب الزمان علیه السلام گذاشتم. امیدوارم مورد قبول و عنایت حضرت ولی عصر ارواحنا فداه واقع شود.

لازم به ذکر است در ترجمه بیشتر دعاهای این مجموعه از کتاب صحیفه مهدیه قطع جیبی نشر وثوق چاپ ۱۳۸۵ استفاده شده است.

ابراهیم ملک پور افشار

جمادی الاول ۱۴۲۸ هـ ق

دعای فرج

مرحوم کفعمی در کتاب «البلد الامین» دعایی را از حضرت امام زمان ارواحنا فداه نقل می‌فرماید که آن حضرت آن دعا را به مردی که زندانی بود یاد می‌دهند و بعد از خواندن، او از زندان آزاد می‌شود:

إِلٰهِي عَظُمَ الْبَلَاءُ، وَبَرِحَ الْخَفَاءُ، وَأُنْكَشَفَ الْغِطَاءُ،

بار خدایا! بلا و مصیبت بزرگ شد و پنهانی برطرف گشت (آنچه پنهان بود آشکار شد) و پرده از کار ما برداشته شد

وَأَنْقَطَعَ الرَّجَاءُ، وَضَاقَتِ الْأَرْضُ، وَمُنِعَتِ السَّمَاءُ،

و امید قطع شد و زمین (بر ما) تنگ آمد و آسمان (رحمتش را از ما) دریغ کرد

وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ، إِلَيْكَ الْمُشْتَكِي، وَعَلَيْكَ الْمُعْوَلُ فِي

و تنها تویی که از تو یاری خواسته می‌شود و شکایت نزد تو آورده می‌شود و در

الشَّدَّةِ وَالرَّخَاءِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

سختی و سستی بر تو اعتماد می‌شود. خدایا! بر محمد و آل محمد درود فرست،

أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ فَرَضَتْ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ، وَعَرَّفْتَنَا

همان صاحبان امری که اطاعت آنها را بر ما واجب کردی و به این وسیله،

بِذَلِكَ مَنَزَلْتَهُمْ، فَفَرَّجَ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجًا عَاجِلًا قَرِيبًا

مقام و منزلت آنان را برای ما شناساندی، پس به حق آنان برای ما گشایش فوری و نزدیکی

كَلَّمَحِ الْبَصْرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ، يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ، يَا عَلِيُّ يَا

چون چشم بر هم زدن یا نزدیکتر از آن مرحمت فرما، ای محمد؛ ای علی، ای علی؛ ای

مُحَمَّدُ، إِكْفِيَانِي فَإِنَّكُمَا كَافِيَانِ وَأَنْصُرَانِي فَإِنَّكُمَا

محمد؛ مرا کفایت کنید که همانا شما کفایت کنندگان من هستید و مرا یاری کنید که همانا شما

نَاصِرَانِ، يَا مَوْلَانَا يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ

یاری کنندگان من هستید، ای مولای ما، ای صاحب الزمان؛ به فریاد رس، به فریاد رس،

الْغَوْثَ، أَذْرِكُنِي أَذْرِكُنِي أَذْرِكُنِي، السَّاعَةَ السَّاعَةَ

به فریاد رس، مرا دریاب، مرا دریاب، مرا دریاب، هم اکنون، هم اکنون،

السَّاعَةَ، الْعَجَلَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ

هم اکنون، به شتاب، به شتاب، به شتاب، ای مهربانترین مهربانان، به حق

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

حضرت محمد و آل پاکش. (۱)

۱ - صحیفه مهدیه تألیف سید مرتضی مجتهدی، ص ۵۷۸ به نقل از البلد الامین: ۶۰۷

المصباح: ۲۳۵ مزار شهید ۲۳۱، منهاج العارفين: ۴۸۳.

فصل اول:

پیرامون مسجد مقدّس جمکران

نماز مسجد مقدس جمکران

جناب حسن بن مثله جمکرانی رضی الله عنهما می گوید: مولای ما حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه فرمود:

به مردم بگو به این مکان رغبت کنند، و اینجا را گرامی بدانند، و در این مکان چهار رکعت نماز بخوانند: دو رکعت نماز تحیت مسجد، که در هر رکعت یک مرتبه سرود حمد و هفت مرتبه سوره «اخلاص» را بخوانند، و در هر رکوع و هر سجده ذکر آن را هفت مرتبه بگویند.

و دو رکعت نماز حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه بخواند بدین ترتیب: چون سوره «فاتحه» را خواند و به **إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ** رسید صد مرتبه آن را تکرار کند، و پس از آن سوره فاتحه را تا آخر بخواند، و رکعت دوم را نیز به همین طریق بخواند، و ذکر رکوع و سجود را هفت مرتبه تکرار کند، چون نماز را تمام کرد تهلیل بگوید، و تسبیح حضرت فاطمه زهرا عليها السلام را بفرستد، چون تسبیح تمام شد سر به سجده گذارد و صد مرتبه بر پیغمبر و آلش صلوات بفرستد.

آنگاه حضرت چنین فرمودند:

فَمَنْ صَلَّى فِي الْبَيْتِ الْعَتِيقِ.

هر کس این نماز را بخواند مانند آن است که در کعبه نماز خوانده است. (۱)

طریقه عریضه نوشتن خدمت امام زمان علیه السلام

در کتاب نجم الثاقب مرحوم حاج میرزا حسین نوری و منتهی الامال مرحوم شیخ عباسی قمی از تحفه الزائر مجلسی و مفاتیح النجاة سبزواری منقول است که: هر کس را حاجتی باشد رقعهای را که مذکور می شود بنویسد و در یکی از قبور الائمه علیهم السلام بیاندازد یا ببندد و مهر کند و خاک پاکی را گل سازد و آن رقعہ را در میان آن گذارد و در نهری یا چاهی عمیق یا غدیر آبی (برکه) اندازد که به حضرت صاحب الزمان صلوات الله می رسد و ایشان خودشان متولی بر آوردن حاجت می شوند. کیفیت نوشتن نامه بدین صورت است:

كَتَبْتُ يَا مَوْلَايَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ

ای مولای من - که درود خدا بر تو باد - به پیشگاه مقدّست می نویسم در حالی که تو را به

مُسْتَعِيثًا، وَشَكَوْتُ مَا نَزَلَ بِي مُسْتَجِيرًا

فریاد می طلبم و به تو از مشکلی که برایم پیش آمده شکوه و شکایت می نمایم! در حالی که به خداوند

بِاللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، ثُمَّ بِكَ مِنْ أَمْرٍ قَدْ

و تو پناه آورده‌ام، از مصیبتی که تحملش برای من مشکل است و قلبم را به خود

دَهَمَنِي، وَأَشْغَلَ قَلْبِي، وَأَطَالَ فِكْرِي،

و داشته است و اندیشه‌ام در موردش به درازا کشیده است

وَسَلَبَنِي بَعْضَ لُبِّي، وَغَيْرَ خَطِيرٍ نِعْمَةٍ

و مقداری از عقل و خرد مرا زایل گردانده، و نعمت ارزشمندی را که

اللَّهِ عِنْدِي، أَسْلَمَنِي عِنْدَ تَخِيلٍ وَرُودِهِ

خدا به من داده است دگرگون ساخته است. هنگام گمان ورود این مشکل، دوست صمیمی من، مرا

الْخَلِيلُ، وَتَبَرَّأَ مِنِّي عِنْدَ تَرَائِي إِقْبَالِهِ إِلَيَّ

و گذشت، و خویشاوند صمیمی من نیز وقتی متوجه شد این مشکل در راه است از من بی‌زاری جست.

الْحَمِيمُ، وَعَجَزَتْ عَنْ دِفَاعِهِ حِيلَتِي،

چاره‌جویی‌های من در مقابله با این گرفتاری راه به جایی نبرده است، و بردباری و نیروی من قادر به

وَأَخَانِي فِي تَحْمَلِهِ صَبْرِي وَقُوَّتِي.

تحمل آن نیست و به وظیفه خود عمل نکرده است بدین سان، چاره‌ای ندیدم جز آنکه به سرعت

فَلَجَأْتُ فِيهِ إِلَيْكَ وَتَوَكَّلْتُ فِي الْمَسْأَلَةِ

به آستان مقدس پناه آورم، و برای درخواست از خداوند - که ستایش شکوهمند، از آن اوست -

لِلَّهِ جَلَّ ثَنَاؤُهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْكَ فِي دِفَاعِهِ

و به خداوند و همچنین به حضرتت توکل کردم تا این گرفتاری را از من دور کنید. این گفتارهای من،

عَنِّي عِلْمًا بِمَكَانِكَ مِنَ اللَّهِ رَبِّ

از (روی بی دقتی نیست؛ بلکه) علم دارم به جایگاه با عظمت تو نزد خداوندی که پروردگار

الْعَالَمِينَ، وَ لِي التَّدْبِيرُ وَ مَالِكِ الْأُمُورِ،

جهانیان است، صاحب تدبیر و مالک همه امور است. در این حالات روحانی به تو

وَإِثْقَاءُ بِكَ فِي الْمُسَارَعَةِ فِي الشَّفَاعَةِ

اطمینان دارم و امیدوارم که برای شفاعت نزد خداوند - که ستایش او شکوهمند باد - در مورد انجام

إِلَيْهِ جَلَّ ثَنَاؤُهُ فِي أَمْرِي، مُتَيَقِّنًا لِإِجَابَتِهِ

کارهای مربوطه به من شتاب می‌کنی؛ و از سویی نیز یقین و اعتقاد دارم که خداوند - که مرتبه‌اش والا

تَبَارَكَ وَ تَعَالَى إِيَّاكَ بِإِعْطَائِي سُؤْلِي. وَ

و مبارک است - درخواست تو را با برآورده کردن درخواست من اجابت می‌فرماید.

أَنْتَ يَا مَوْلَايَ جَدِيرٌ بِتَحْقِيقِ ظَنِّي وَ

ای سرور و سالار من؛ خودت نیز آن قدر بزرگوار و سزاوار هستی که مطمئن هستم گمانم را محقق

تَصَدِّيقِ أَمَلِي فِيكَ فِي أَمْرٍ كَذَا وَكَذَا.

می سازی و آرزویم را به واقفیت پیوند می دهی؛ در مورد این کارها -

(در این قسمت حاجت نوشته شود) فِيمَا لِأُطَاقَةَ لِي

***** که برایم سخت شده است و دیگر طاقت تحمل آنها

بِحَمَلِهِ، وَ لِأَصْبِرَ لِي عَلَيْهِ، إِنْ كُنْتُ

راندارم، و شکیم در این موارد تمام شده است؛ البته به خوبی می دانم که همه این مشکلات، حق من

مُسْتَحِقًّا لَهُ، وَ لِأَضْعَافِهِ بِقَبِيحِ أَعْمَالِي وَ

است و سزاوار چند برابرش نیز هستم؛ چرا که کارهای زشت من، و کوتاهی و کندی در انجام

تَفْرِيطِي فِي الْوَأَجِبَاتِ الَّتِي لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

واجباتی که برای خداوند - شکوهمند بزرگ - است نتیجه ای جز این مشکلات در بر نخواهد داشت.

فَأَغْنِي يَا مَوْلَايَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ

ای سرور و آقای من؛ - که درود خداوند نثارت باد - با این همه، در این دل سوختگی و اندوه به

عِنْدَ اللَّهْفِ، وَ قَدِّمِ الْمَسْأَلَةَ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

فریادم برس، و در پیشگاه الهی درخواست انجام کارهای من و برطرف شدن مشکلم را تقدیم کن، و

فِي أَمْرِي، قَبْلَ حُلُولِ التَّلَفِ، وَ شِمَاتِهِ

زودتر این کار را انجام بده؛ پیش از آنکه تلفاتی به بار آید، و دشمنان به مسخرگی و شماتت من

الْأَعْدَاءِ، فَبِكَ بَسِطْتَ النُّعْمَةَ عَلَيَّ وَ

پردازند؛ زیرا، تنها به خاطر توست که این همه نعمت بر من گسترده شده است. نیز، از خداوند

اسْأَلَ اللّٰهَ جَلَّ جَلَالُهُ لِي نَصْرًا عَزِيزًا،

شکوهمند - درخواست کن که یاری بزرگ و ارزشمند،

وَ فَتْحًا قَرِيبًا، فِيهِ بُلُوغُ الْأَمْالِ، وَ خَيْرٌ

و فتح و پیروزی نزدیک و سریع خود را نصیب من فرماید؛ به گونه‌ای که به آرزوهایم برسم

الْمَبَادِي، وَ خَوَاتِيمُ الْأَعْمَالِ، وَ الْأَمْنُ

و آغاز و پایان کارها نیز به نیکی باشد؛ و در هر حال

مِنَ الْمَخَافِ كُلِّهَا فِي كُلِّ حَالٍ، إِنَّهُ جَلَّ

از تمام ترسناک‌ها در امان باشم. اعتقاد بر این است که خداوند - که ستایشش

ثَنَاؤُهُ لِمَا يَشَاءُ فَعَّالٌ، وَ هُوَ حَسْبِي وَ

شکوهمند باد - هر چه بخواهد به طور کامل انجام می‌دهد؛ و کفایت‌گر من و

نِعْمَ الْوَكِيلُ فِي الْمَبْدِئِ وَالْأَمْالِ.

وکیل نیکی من نیز در دنیا و آخرت، تنها خداست.

آنگاه بر بالای نهر یا چاه یا غدیر بر آید و اعتماد بر یکی از

وکلای حضرت نماید یعنی عثمان ابن سعید العمروی یا فرزند

او محمد بن عثمان یا حسین بن روح نوبختی یا علی بن محمد
سَمُرِی و یکی از آنها را ندا نماید و بگوید:

یا فُلان بن فُلان، (مثلاً یا حسین بن روح) سَلامٌ

ای (فُلان فرزند فُلان)؛ * * * * * سلام و درود

عَلَيْكَ، أَشْهَدُ أَنَّ وَفَاتَكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ،

بِـر تـو. گـواهی می دهم که درگذشت تو در راه خدا بوده،

وَ أَنَّكَ حَيٌّ عِنْدَ اللَّهِ مَرْزُوقٌ، وَ قَدْ

و اینکه تو نزد خداوند زنده هستی و روزی خاص او را دریافت می کنی. و بدین سان،

خَاطَبْتُكَ فِي حَيَاتِكَ الَّتِي عِنْدَ اللَّهِ جَلَّ

مـن در حـیاتی که نزد خدا داری تو را مخاطب قرار می دهم،

وَ عَزَّ، وَ هَذِهِ رُقْعَتِي وَ حَاجَتِي إِلَى

و این نامه و عریضه و درخواست حاجت من به

مَوْلَانَا عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَسَلِّمْهَا إِلَيْهِ، فَأَنْتَ

سرورمان حضرت مهدی علیه السلام است، پس آن را به حضرتش تسلیم کن. به راستی که تو

الثِّقَةُ الْأَمِينُ.

مورد اطمینان و امانت دار هستی.

پس نوشته را در چاه یا غدیر بیندازد که حاجت او برآورده شود. (۱)

نامه حاجت، به پیشگاه مولای مان حضرت بقیه الله ارواحنا فداه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

تَوَسَّلْتُ إِلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ

به تو توسل جستهم ای ابوالقاسم؛ ای محمد فرزند حسن فرزند علی فرزند

مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ

محمد فرزند علی فرزند موسی فرزند جعفر فرزند محمد فرزند علی فرزند

الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، النَّبِيِّ الْعَظِيمِ وَالصِّرَاطِ

حسین فرزند علی بن ابی طالب؛ که خبر بزرگ؛ و راه راست، و

الْمُسْتَقِيمِ وَعِصْمَةِ الْأَجِينِ، بِأَمِّكَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ

پناه پناه جویان است؛ به واسطه مادرت فاطمه زهرا که - سرور زنان جهانیان است - و به واسطه

بِأَبَائِكَ الطُّاهِرِينَ، وَ بِأُمَّهَاتِكَ الطُّاهِرَاتِ، بِيَاسِينَ

پدران پاک، و مادران پاکت! به واسطه یاسین

و الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ وَ الْجَبْرُوتِ الْعَظِيمِ وَ حَقِيقَةِ الْإِيمَانِ، وَ

و قرآن حکیم و بزرگی و جبروت الهی، و اصل و حقیقت ایمان و باور،

نُورِ النُّورِ، وَ كِتَابٍ مَسْطُورٍ أَنْ تَكُونَ سَفِيرِي إِلَى

و روشنی بخش نورها، و کتاب نگاشته شده از تو درخواست می‌کنم و متوسل می‌شوم و از تو

اللَّهِ فِي الْحَاجَةِ.

درخواست می‌کنم که فرستاده و سفیر من به سوی خداوند در مورد خواسته و حاجتم، باشی.

آنگاه نام خود و پدرت را نوشته و عریضه را در گلی پاک و

نظیف قرار بده، و آن را در چاه یا آب جاری بیانداز، و در حالی که

رو به قبله هستی بگو:

يَا عُمَانَ بْنَ سَعِيدٍ، أَوْ صِلْ قِصَّتِي هَذِهِ إِلَى صَاحِبِ الزَّمَانِ عليه السلام.

ای عثمان بن سعید! این نامه را که جریان خود را در آن نوشته‌ام به امام زمان عليه السلام برسان.

فصل دوم:

ملاقات با امام زمان علیه السلام

ملاقات با امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشريف)

آیا راه دیدار امام مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشريف) و تشرّف به محضر آن حضرت گشوده است یا دیدار او در غیبت کبری ممکن نیست؟

افراد زیادی هستند که توفیق شرفیابی به محضر امام زمان (عجل الله تعالى فرجه الشريف) را پیدا کرده‌اند و چشمشان به جمال مقدّس حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشريف) روشن شده است و ملاقات با آن امام مهربان و نازنین به حدّی زیاد است که نمی‌توان منکر این مسئله شد و بلکه ملاقات با امام زمان عليه السلام یکی از دلایل بارز وجود مقدّس حضرت مهدی (عجل الله تعالى فرجه الشريف) می‌باشد.

اما با توجه به اینکه دوران غیبت است و به امر الهی امام عصر (عجل الله تعالى فرجه الشريف) در پس پرده غیبت بسر می‌برند از طرف ما باب ملاقات و ارتباط ظاهری با حضرت ولی عصر (عجل الله تعالى فرجه الشريف) بسته شده است. لکن اگر آن حضرت اراده نمایند به هر شخصی که مصلحت بدانند اذن ملاقات می‌دهند، همانطور که در گذشته

در طول ۱۱۷۲ سال عمر شریف آن حضرت، عده زیادی از محبان و شیعیان آن حضرت به محضرشان مشرف شده‌اند.

ارتباط معنوی و روحی با امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف)

ارتباط روحی با حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) مهم‌تر از ملاقات ظاهری است. از آنجا که ذات انسان روح جاودانه او می‌باشد و جسم همانند لباس برای روح می‌باشد. و در آیات و روایات سفارش زیادی نسبت به روح و تزکیه آن شده است لذا برای سنخیت و قرب روحی با امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) باید امراض روح را بشناسیم^(۱) و در پی درمان بیماری‌های روح باشیم. تا لیاقت نزدیکی و ارتباط روحی با امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) را پیدا کنیم، خداوند متعال در قرآن در سوره والشمس بعد از یازده قسم می‌فرماید: **قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّيْهَا.**

یعنی کسی که امراض روحی خود را بشناسد و روح خود را

۱- امراض روحی همان ۷۲ صفت رذیله مانند کبر - حسد - کینه - بخل - تنبلی و... هستند.

تزکیه نماید تحقیقاً به فلاح و رستگاری می‌رسد، خدای مهربان یکصد و چهارده هزار پیغمبر و مهم‌تر از آن چهارده معصوم علیهم‌السلام را فقط برای همین منظور یعنی برای هدایت و پاک کردن روح ما فرستاده است. ولی متأسفانه عکس آن عمل می‌شود و چون روح دیده نمی‌شود اهمیتی هم برای مردم ندارد و توجه‌ای به آن نمی‌شود و مثال چون ندیدند ره افسانه زدند در اینجا عملاً صدق می‌شود.

خواننده گرامی شما چطور؟ آیا شما به روحتان اهمیت بیشتری می‌دهید و در پی درمان امراض روحی هستید یا به جسم‌تان؟

از خواب غفلت بیدار شویم

نتیجه: هم اکنون که متوجه غفلت و فراموشی خویش شده‌ایم باید فوراً از خواب عمیق غفلت بیدار شویم و برای تأمین سعادت دنیا و آخرت خود را پاک و تزکیه نمائیم و در پی

ارتباط روحی با امام زمان علیه السلام باشیم و بدانیم وظیفه هر شخصی در هر زمانی یاری امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) می باشد.

و آیا یاری امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) که همه ما آن را از خدا طلب می نمائیم سعادت دنیا و آخرت را به ارمغان نمی آورد؟
اگر پاسخ منفی است پس چرا خود را شیعه و محب آن حضرت می دانیم؟

و اگر پاسخ مثبت است آیا یاری امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) جز با رعایت تقوی و تزکیه نفس میسر است؟

برتر از هر دلیل و برهان

یکی از دانشمندان و رهبران مذهبی زیدیّه که به خاطر هوش سرشار و دانش بسیارش به او عنوان بحرالعلوم داده بودند در مورد امام عصر علیه السلام چون و چرا داشت و وجود آن گرامی را انکار می کرد.

در یمن می زیست اما همانجا ضمن ایجاد شک و شبهه در

این مورد به رهبران فکری و علمای بزرگ حوزه‌ها نامه می‌نوشت و آنان را به بحث و مناظره می‌طلبید و دلیل و برهان برای اثبات وجود گرانمایه کعبه مقصود و قبله موعود امام عصر علیه السلام از آنان می‌خواست.

موجی از دلیل و برهان به سوی او ارسال شد، اما او قانع نشد و ضمن نامه‌ای به مرجع گرانقدر جهان تشیع آیه‌الله سید ابوالحسن اصفهانی از او خواست تا در این مورد خود وارد عمل گردد و اگر پاسخ قانع‌کننده‌ای دارد برای او بنویسد.

آیه‌الله «سید ابوالحسن» طی پیام کتبی به یمن از عالم زیدی مذهب دعوت کرد تا به نجف و کنار تربت مقدس امیرمؤمنان علیه السلام سفر کند و در آنجا مهمان او باشد و پاسخ قانع‌کننده را به طور شفاهی و رویارو از «سید» دریافت دارد.

دانشمند یمنی دعوت رهبر شیعیان را پذیرفت و همراه با فرزندش که «سید ابراهیم» نام داشت و گروهی از پیروانش به سوی نجف حرکت کردند و پس از ورود به نجف در فرصتی مناسب به دیدار آیه‌الله اصفهانی شتافتند.

عالم زیدی مذهب گفت: «حضرت آیه الله! ما طبق دعوت کتبی شما راه طولانی میان یمن تا نجف را با شور و اشتیاق پیمودیم اینک امیدواریم جوابی قانع کننده در مورد وجود دوازدهمین امام نور، به ما بیان کنید تا وجدان ما آرام گیرد و در این راه به باور و یقین برسیم در این صورت است که مسافرت ما ثمربخش بوده و به آرزوی قلبی خویش رسیده ایم».

سید در پاسخ فرمود: «اینک خستگی راه را، با استراحت از خود بر طرف کنید تا شب آینده پاسخ اشکال شما را به یاری خدا خواهم داد.»

دانشمند یمنی و پسرش پذیرفتند و به استراحت پرداختند، فردا شب به منزل شخصی سید شتافتند و پس از صرف شام و پذیرایی از آنان، بحث و گفتگو در مورد شخصی سید شتافتند و پس از صرف شام و پذیرایی از آنان، بحث و گفتگو در مورد وجود گرانمایه خورشید فروزان رخ برکشیده در پس ابرها، آغاز شد بحث به درازا کشید پاسی از نیمه شب گذشته بود و بحث آنگونه که می یابد به ثمر ننشسته بود که «سید ابوالحسن» به یکی

از کارگزاران بیت خود فرمود: «مشهدی حسین! مشعل را بردار تا جایی برویم.» و آنگاه خطاب به عالم یمنی و پسرش فرمود: «برویم!»

پرسید: «کجا؟»

گفت: «برویم تا وجود گرانمایه آن حضرت را به شما نشان دهم و شما با دیدگان خود جمال جهان آرای او را بنگرید تا هیچ تردیدی بر جای نماند و به اوج یقین نائل آیید.»

یکی از اندیشمندان بزرگ و پروا پیشه^(۱) که خود در آن نشست حضور داشته است می افزاید: ما با شنیدن سخنان آیه الله «سید ابوالحسن» شگفت زده برخاستیم تا همراه آنان برویم، اما «سید» نپذیرفت و فرمود: «تنها بحر العلوم یمنی و فرزندش سید ابراهیم با من می آیند.»

آنان در دل شب رفتند و ما را به همراه خود نبردند، فردای آن شب هنگامی که عالم زیدی مذهب و پسرش را دیدیم و از آن دو

۱ - علامه محقق حاج سید «محمد حسن میرجهانی» بوده است.

جریان شب گذشته را جویا شدم آنان با همه وجود گفتند: «سپاس خدای را که ما را به مذهب خاندان وحی و رسالت رهنمون و به وجود گرانمایه حضرت مهدی علیه السلام معتقد ساخت، اینک ما به مذهب شما روی آورده و از ارادتمندان و شیعیان امام عصر علیه السلام هستیم.»

پرسیدم: «چگونه و به چه دلیل؟»

گفت: «بدان جهت که در آن بحث و مناظره سید ابوالحسن وجود مقدس قطب دایره امکان را به ما نشان داد.»

گفتیم: «چگونه سید امام عصر علیه السلام را به شما نشان داد؟»

پاسخ داد: «دوست من! هنگامی که پس از نیمه شب از خانه خارج شدیم ما نمی دانستیم که سید ما را به کجا می برد او از پیش و مادر پی او رفتیم تا به وادی السلام نجف وارد شدیم در آنجا و در همان نقطه ای که به مقام ولی عصر علیه السلام مشهور است، آیه الله سید ابوالحسن ایستاد چراغ را از مهدی حسین گرفت و آنگاه دست مرا در دست خویش قرار داد و با هم وارد «مقام» شدیم، در آنجا تجدید وضو کرد و در حالی که پسر سید ابراهیم خارج از

«مقام» به کار او می‌خندید به نماز ایستاد.

چهار رکعت نماز در آنجا خواند و آنگاه دست نیاز به بارگاه آن بی‌نیاز برد، نمی‌دانم چه گفت و چه زمزمه و نیایشی با آن بی‌نیاز کرد، همانقدر می‌دانم که به ناگاه فضای آن مکان مقدس نورباران شد و من دیگر از خود بیگانه و از هوش رفتم.»

پسرش سید ابراهیم افزود: «در این هنگام من خارج از مقام ایستاده و پدرم همراه سید ابوالحسن داخل آن مکان مقدس بودند که پس از چند دقیقه صدای صیحه پدرم را شنیدم، به سویش شتافتم که دیدم او غش کرده و آیه‌الله برای به هوش آمدن او شانه‌هایش را ماساژ می‌دهد.

پدرم به خود آمد و گفت که وجود گرامی امام عصر علیه السلام را دیده است و آن حضرت او را به مذهب خاندان وحی و رسالت مفتخر ساخته و بیش از این از ویژگیهای دیدار، سخن نگفت.»

بدینسان بحرالعلوم یمنی آن عالم زیدی مذهب به وجود امام عصر علیه السلام ایمان آورد و به یمن بازگشت و چهار هزار نفر از ارادتمندان خویش را به مذهب شیعه هدایت ساخت و سال بعد

با اموال فراوانی که مریدان و دوستانش به عنوان خمس به او داده بودند، وارد نجف اشرف گردید و همه را به عنوان وجوهات به آیه الله العظمی سید ابوالحسن اصفهانی علیه السلام تقدیم داشت او تا آخرین لحظات بر عقیده سخت و استوار خویش پای فشرد و در قلمرو دعوت تبلیغی خویش از مرزهای فکری و عقیدتی و اخلاقی و انسانی مکتب اهل بیت علیهم السلام قهرمانانه مرزبانی کرد. (۱)

تشرّف حضرت آیه الله مرعشی نجفی علیه السلام (در ایام جوانی)

به محضر امام زمان علیه السلام «از زبان معظم له»

در ایام تحصیل علوم دینی در نجف اشرف، شوق زیادی جهت دیدار جمال مولایمان بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف داشتم. با خود عهد کردم که چهل شب چهارشنبه پیاده به مسجد سهله بروم، به این نیت که به فیض زیارت جمال آقا صاحب الزمان علیه السلام نائل شوم.

تا ۳۵ یا ۳۶ شب چهارشنبه ادامه دادم، بر حسب اتفاق در این شب هوا ابری و بارانی شد و حرکتی از نجف به تأخیر افتاد. نزدیک مسجد خندقی بود، هنگامی که به آنجا رسیدم بر اثر تاریکی شب، وحشت و ترس تمام وجودم را فرا گرفت، به ویژه از زیادی راهزنان و دزدها، ناگهان صدای پایی را از دنبال سر شنیدم که بیشتر موجب ترس و وحشتم گردید.

برگشتم به عقب، سید عربی را با لباس اهل بایده دیدم که نزدیک من آمد و با زبان فصیح گفت: «ای سید! سلام علیکم» ترس و وحشت به کلی از وجودم رفت و اطمینان و سکون نفس پیدا کردم. تعجب آور آن بود که چگونه این شخص در تاریکی شب، متوجه سیادت من شد و در آن حال من از این مطلب غافل بودم.

به هر حال سخن می‌گفتم و می‌رفتیم که از من سؤال کرد: «قصد کجا داری؟» گفتم مسجد سهله، فرمود: «به چه جهت؟» گفتم: «به قصد تشرّف و زیارت ولی عصر علیه السلام».

مقداری که رفتیم به مسجد زید بن صوحان رسیدیم، داخل مسجد شده و نماز خواندیم و بعد از دعایی که سید خواند، احساس انقلاب عجیبی در خود کردم که از وصف آن عاجزم.

بعد از دعا فرمودند: «سید تو گرسنه‌ای، چه خوب است شام بخوری». پس سفره‌ای را که زیر عبا داشت بیرون آورد. مثل اینکه در آن سه قرص نان و دو یا سه خیار سبز تازه بود. (آنوقت چله زمستان بود و من متوجه این معنی نشدم که این آقا این خیار

سبز تازه را از کجا آورده است؟) طبق دستور آقا، شام خوردم. سپس فرمودند: «بلند شو تا به مسجد سهله برویم.» وقتی داخل مسجد شدیم آقا مشغول اعمال وارده در مقامات شد و من هم به متابعت آن حضرت انجام وظیفه کردم و بدون اختیار نماز مغرب و عشا را به آن آقا اقتدا کردم.

بعد از آنکه اعمال تمام شد، آن بزرگوار فرمود: «ای سید آیا مثل دیگران بعد از اعمال مسجد سهله به مسجد کوفه می روی یا در همین جا می مانی؟» گفتم: «می مانم.» وقتی که در وسط مسجد در مقام امام صادق علیه السلام نشستیم، به آن آقا گفتم: «آیا چای یا قهوه یا دخیانیات میل دارید که آماده کنم؟» در جواب کلام کاملی فرمودند: «این امور از فضول زندگی است و ما از این فضولات دوریم!»

این کلام در اعماق وجودم اثر گذاشت، به نحوی که هر گاه یادم می آید ارکان وجودم می لرزد.

به هر حال این نشست نزدیک دو ساعت طول کشید و در این مدت مطالبی ردّ و بدل شد که به بعضی از آنها اشاره می کنم:

(۱) در رابطه با استخاره سخن به میان آمد و آن آقا فرمودند: «ای سید! با تسبیح به چه نحو استخاره می کنی؟» گفتم: «سه مرتبه صلوات می فرستم و سه مرتبه می گویم: **أَسْتَخِيرُ اللَّهَ بِرَحْمَتِهِ خَيْرَةً فِي عَاقِبَتِهِ**. پس مقداری از تسبیح را گرفته و می شمارم، اگر دو تا ماند، بد است و اگر یکی ماند خوب است.»

فرمود: «برای اینگونه استخاره، باقی مانده‌ای است که به شما نرسیده است و آن این است که هر گاه یکی باقی ماند، فوراً حکم به خوبی استخاره نکنید. بلکه توقف کنید و دوباره بر ترک عمل استخاره کنید. اگر زوج باقی ماند، کشف می شود که استخاره اول خوب است، اما اگر یکی باقی ماند کشف می شود که استخاره اول میانه است.»

بر حسب قواعد عملیه می بایست دلیل بخواهم، اما به مجرد این قول، تسلیم شدم و در عین حال هنوز متوجه نیستم که این آقا کیست؟!

(۲) از جمله مطالب در این جلسه، تأکید سید عرب بر تلاوت این سوره‌ها بعد از نمازهای واجب بود:

بعد از نماز صبح سوره یاسین، بعد از نماز ظهر سوره نبأ، بعد از نماز عصر سوره وَالْعَصْرِ، بعد از نماز مغرب سوره واقعه و بعد از نماز عشا سوره ملک.

(۳) دیگر اینکه تأکید کردند: «دو رکعت نماز بین نمازهای مغرب و عشاء، که در رکعت اول بعد از حمد، هر سوره‌ای خواستی می‌خوانی و در رکعت دوم بعد از حمد سوره واقعه را می‌خوانی».

(۴) تأکید کردند که بعد از نمازهای پنج‌گانه، این دعا را بخوان: «اللَّهُمَّ سَرِّخْنِي عَنِ الْهَمِّ وَالْغَمِّ وَالْوَجْدِ وَالصَّدْرِ وَشَوَسَةِ الشَّيْطَانِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

(۵) و تأکید فرمودند بر خواندن این دعا بعد از ذکر رکوع در نمازهای یومیّه، به ویژه رکعت آخر: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ عَلَيَّ عَجْزِنَا وَأَغْنِنَا بِحَقِّهِمْ».

(۶) در تعریف و تمجید از کتاب شرایع الاسلام مرحوم محقق حلی فرمودند: «تمام آن مطالب با واقع است، مگر کمی از مسائل آن».

(۷) تأکید کردند بر خواندن قرآن و هدیه کردن ثواب آن، برای شیعیانی که وارثی ندارند، یا دارند، ولی یادی از آنها نمی‌کنند.

(۸) تأکید فرمودند بر اینکه تحت الحنک را از زیر حنک دور دادن و سر آن را در عمامه قرار دادن. چنانچه علمای عرب به همین نحو عمل می‌کنند و فرمود: در شرع این چنین نوشته شده است.

(۹) تأکید کردند بر زیارت سیدالشهداء علیه السلام.

(۱۰) دعا کردن در حق من و فرمودند: «خداوند تو را از خدمتگزاران شرع قرار دهد».

(۱۱) پرسیدم: «نمی‌دانم آیا عاقبت کارم خیر است و آیا من نزد صاحب شرع مقدس روسفیدم؟» فرمودند: «عاقبت تو خیر و سعیت مشکور و روسفیدی».

و نیز پرسیدم: «نمی‌دانم که آیا پدر و مادر و اساتید و ذوی‌الحقوق از من راضی هستند یا نه؟» فرمودند: «تمام آنها از تو راضی‌اند و در باره‌ات دعا می‌کنند».

استدعای دعا کردم برای خودم که موفق باشم برای تألیف و تصنیف، دعا فرمودند.

در اینجا مطالب دیگری است که مجال بیان آن نیست.

پس خواستم از مسجد به جهت حاجتی بیرون شوم، آمدم نزدیک حوض که به ذهنم رسید: چه شبی بود؟ و این سید عرب کیست که این همه با فضیلت است؟! شاید همان مقصود و معشوقم باشد. تا به ذهنم این معنی خطور کرد، با اضطراب برگشتم، ولی آن آقا را ندیدم و کسی هم در آن مسجد نبود.

یقین پیدا کردم که آقا امام زمان علیه السلام را زیارت کرده‌ام و غافل بودم. مشغول گریه شدم و همچون دیوانه تا صبح اطراف مسجد گردش می‌نمودم. چون عاشقی که بعد از وصال مبتلا به هجران شود. (۱)

۱- فرازهایی از وصیت‌نامه الهی اخلاقی مرجع عالی قدر و فقیه اهل بیت علیهم السلام بزرگ فرهنگبان میراث اسلامی حضرت آیه‌الله العظمی مرعشی نجفی رحمته الله ص ۴۵.

فصل سوم:

پیرامون فوائد دعا برای

امام زمان علیه السلام و شرایط

استجاب دعا

فوائد دعا نمودن

حضرت موسی بن جعفر علیه السلام می فرمایند:

علیکم بالدعا، فإنّ الدّعا و الطلب إلى الله تعالى یردّ البلاء، و قد قدر و قضی فلم یبق إلاّ إمضائه فإذا دعی الله و سئل صرفه **صرفه**.^(۱) شما را سفارش می کنم به دعا کردن، زیرا دعا و درخواست از خدای متعال، بلا را ردّ می کند؛ بلائی که مقدر شده و حکم الهی بر آن جاری شده و فقط مهر و امضاء بر آن زده نشده، پس اگر از خداوند برطرف شدن چنین بلائی خواسته شود، خدا تعالی آن را بر می گرداند.

آنچه از قرآن و احادیث معصومین علیهم السلام بدست می آید این است که هر فردی - چه سالم و چه مبتلا - نیازمند دعا است و فائده دعا این است که دعا بلائی را که انسان به آن گرفتار شده است برطرف می کند، و بدی و ناگواری را که در راه است از او بر

می گرداند. و سودی که انسان در جستجوی آنست به سوی او جلب می نماید، و خیری که موجود است ثابت و استوار نموده و همیشگی می کند و از زوال و نابودی نگه می دارد.

به همین جهت است که معصومین علیهم السلام دعا را به عنوان سلاح مؤمن توصیف کرده اند.

پیامبر صلی الله علیه و آله می فرمایند:

ألا ادلكم على سلاح ينجيكم من أعدائكم و يدّر أرزاقكم؟
قالوا: بلى يا رسول الله، قال: تدعون ربكم بالليل و النهار، فإنّ
سلاح المؤمن الدعاء. (۱)

آیا شما را به سلاحی که از دشمنانتان رها کرده و رزق و روزی شما را زیاد کند راهنمایی نمایم؟ عرض کردند: آری ای رسول خدا.

فرمود: شب و روز پروردگارتان را بخوانید، زیرا که دعا اسلحه مؤمن است.

امير مؤمنان عليه السلام می فرمایند:

الدعا ترس المؤمن، و متى تكثر قرع الباب يفتح لك. (١)

دعا سپر مؤمن است، و زمانی که دری را زیاد بکوبی در به روی تو باز می شود.

و همچنین امام صادق عليه السلام می فرمایند:

الدعا أنفذ من السنان الحديد. (٢)

دعا مؤثرتر از نفوذ نیزه آهنین است.

و از امام سید العابدین عليه السلام روایت شده که فرمود:

إنّ الدعاء و البلاء ليتوافقان إلى يوم القيامة، إنّ الدعاء ليردّ البلاء و قد أبرم إبراماً. (٣)

همانا دعا و گرفتاری تا روز قیامت همراهند، دعا بلا را - حتی اگر حتمی شده باشد - دور می گرداند.

١- الكافي: ٢ / ٤٦٨.

٢- الكافي ٢ / ٤٦٩.

٣- الكافي: ٢ / ٤٦٩.

شرایط استجاب دعا

- (۱) قبل از دعاء نام خداوند متعال را بر زبان جاری کند.
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله می فرماید: لایرّد دعاء اوّله (بسم الله الرحمن الرحیم) ^(۱)
(الرحیم) ^(۱)
دعایی که اولش بسم الله الرحمن الرحیم باشد رد نمی شود
(مستجاب می شود).
امام صادق علیه السلام می فرماید:
(۲) پیش از دعا حمد و ثنای خدای تعالی را بجا آورید.
کلّ دعاء لا یكون قبله تحمید فهو أبتّر. ^(۲)
هر دعایی که قبل از آن حمد و سپاس خداوند نباشد، ناقص است و نتیجه ای ندارد.
(۳) دعا همراه با صلوات باشد.

۱- بحار الانوار ۳۱۳/۹۳

۲- الکافی: ۵۰۳/۲

تمام دعاهایی که از ناحیه معصومین علیهم السلام آمده همراه با صلوات است. امام صادق علیه السلام می فرماید: اگر می خواهی دعایت مستجاب شود بین دو صلوات قرار بده یک صلوات اول دعا و یک صلوات آخر دعا و خداوند متعال کریم تر از آن است که دو طرف دعا را بپذیرد و وسط آن را رها کند. (۱)

(۴) ائمه اطهار علیهم السلام را شفیع قرار بدهد.

(۵) پیش از دعا به گناهان خود اعتراف کند.

امام صادق علیه السلام می فرماید: همانا دعا اولش مدح و ثنا، آنگا

اعتراف به گناه، سپس خواستن حاجت است. (۲)

(۶) با قلب غافل و مشغول دعا نکند بلکه به درگاه خداوند

روی آورده و با توجه دعا نماید. امام صادق علیه السلام می فرماید: همانا

خداوند متعال دعایی را که با قلب غافل انجام گیرد مستجاب

نمی کند. (۳)

(۷) پاکیزه و حلال بودن خوراک و پوشاک دعا کننده.

۱- بحار الانوار ۵۴/۹۴

۲- بحار الانوار ۳۱۸/۹۳

۳- بحار الانوار ۳۲۳/۹۳

(۸) حقوقی که از مردم بر عهده دارد ادا نماید.

امام صادق علیه السلام می فرماید: همانا خداوند متعال می فرماید: به عزت و جلالم سوگند، دعای مظلومی که مورد ستم واقع شده در حالی که خود او چنین ستمی را به دیگری انجام داده مستجاب نمی کند. (۱)

(۹) گناه ننماید، چون گناه مانع برآورده شدن حاجت است.

(۱۰) حسن ظنّ به اجابت دعا داشته باشد. امام علیه السلام می فرماید

فإذا دعوت فأقبل بقلبك ثم استيقن الاجابة. (۲)

هنگامی که خواستی دعا کنی با قلب خود به درگاه حضرتش

روی آور، آنگاه باور به اجابت دعا داشته باش.

(۱۱) اصرار و پافشاری در دعا نماید.

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله می فرماید: **إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ السَّائِلَ اللَّحُوحَ.** (۳)

خداوند سائل مصر و پافشاری کننده را دوست دارد.

۱- بحار الانوار ۳۲۰/۹۳.

۲- بحار الانوار ۳۲۳/۹۳.

۳- بحار الانوار ۳۷۴/۹۳.

دعا برای ظهور امام زمان علیه السلام لازم‌ترین و ضروری‌ترین دعا است

مهم‌ترین و لازم‌ترین دعائی که باید مردم در زمان غیبت انجام دهند، دعا برای ظهور امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) است. زیرا آن حضرت صاحب ما و صاحب امر و ولی و سرپرست جهانیان است ولی متأسفانه بخاطر غفلت و فراموشی ما از این امام مهربان و میدان دادن به دشمنان ایشان در پس پرده غیبت بسر می‌برند و ما از نعمت وجود ایشان عدالت و زندگی امن و سالم که خدای متعال در اوّل خلقت برای انسانها مقدر فرموده بی‌بهره هستیم و در تاریکی و فساد و سرگردانی که خود بوجود آورده‌ایم بسر می‌بریم لذا واجب است که از غفلت و فراموشی و سرگردانی بیرون بیائیم و خود را پاک و تزکیه نمائیم. و فرج آن حضرت را از خداوند طلب نمائیم تا خداوند ظهور موفور السّوروش را برساند و همه مردم در رفاه و آسایش دور آن امام مهربان گرد آیند و از معارف آن حضرت بهره‌مند شوند.

آثار دعا برای حضرت صاحب الزمان ارواحنا فداه اینست که دعای آن حضرت شامل حال او می شود همانطور که آن حضرت با کلام دلنشین خود در قالب دعایی که در «مهج الدعوات» نقل شده است. بعد از دعا برای تعجیل فرج از خداوند می خواهد.

وَاجْعَلْ مَنْ يَتَّبِعُنِي لِنُصْرَةِ دِينِكَ مُؤَيَّدِينَ، وَفِي سَبِيلِكَ مُجَاهِدِينَ، وَ عَلَيَّ مَنْ أَرَادَنِي وَ أَرَادَهُمْ بِسُوءٍ مَنْصُورِينَ.

هر کسی را که از من پیروی می کند برای یاری دینت مؤید بدار، و او را از مجاهدین در راه خود قرار ده، و بر کسی که نسبت به من و آنان سوء قصد دارد پیروز فرما...

صلوات ضرب اصفهانی

م زمان علیه السلام می فرمایند:

ا صَلَّيْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلِّ عَلَيْهِ

سرگناه خراسانی بر پیغمبر صلوات بفرستی پس بر او

عَلَى أَوْصِيَاءِهِ عَلَى هَذِهِ النُّسخة

بر اوصیاء او طبق این نسخه صلوات بفرست. (۱)

بنابر این طبق امر امام زمان ارواحنا فداه برای ما جایز است که در هر
ن و هر مکان این صلوات و این دعا را بخوانیم. این دعای شریف دارای ۳
ش است:

اول: صلوات بر محمد و آل محمد صلوات

دوم: معرفی بعضی از مقامات معنوی ائمه معصومین علیهم السلام

سوم: دعا برای حضرت صاحب الزمان علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ

خدایا درود فرست بر محمد آقای رسولان

و خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،

و خاتم پیامبران و حجت پروردگار جهانیان

الْمُنْتَجَبِ فِي الْمِيثَاقِ، الْمُصْطَفَى فِي

برگزیده در روز عهد و پیمان انتخاب شده در

الظُّلُمِ، الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ، الْبَرِّ

عالم اشباح و مجردات پاکیزه از

مِنْ كُلِّ عَيْبٍ، الْمُؤَمَّلِ لِلنَّجَاةِ، الْمُرْتَجَى

مراقت میرای از هر عیب، نجات از وی آرزو شود

لِلشِّفَاعَةِ، الْمُفَوَّضِ إِلَيْهِ دِينُ اللَّهِ. اللَّهُمَّ

و امید شفاعت به اوست آن کس که دین خدا به او واگذار شده خدایا

شَرِّفْ بِنْيَانَهُ، وَ عَظِّمْ بُرْهَانَهُ، وَ أَفْلَحْ

پسایه و اساس کارش را برافراز و برهان و منطقش را عظمت ده و

حُجَّتَهُ، وَ ارْفَعُ دَرَجَتَهُ، وَ أَضِي نُورَهُ، وَ

حجّتش را پیروز گردان و درجه اش را بلند کن و تابان کن نورش را و

بَيِّضُ وَجْهَهُ، وَ اعْطِهِ الْفَضْلَ وَ الْفَضِيلَةَ،

سفید گردان رویش را برتری و فضیلت و مقام و

وَ الْمَنْزِلَةَ وَ الْوَسِيلَةَ، وَ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ،

منزلت و وسیله (بلندترین درجات بهشت) و درجه بلند به او عطا کن

وَ ابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً يَغِيْبُهُ بِهِ

و او را به مقام (شایسته و) پسندیده ای برگزین که مورد غیبه گذشتگان و

الْأَوْلُونَ وَ الْآخِرُونَ. وَ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ

ایندگان باشد و درود فرست بر امیرمؤمنان

الْمُؤْمِنِينَ، وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ، وَ قَائِدِ

وارث (علم) پیامبران و پیشوای

الْفُرِّ الْمُحَجَّجِينَ، وَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، وَ حُجَّةِ

سفیدرویان و آقای وصیان و حجّت

رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ

سروردگار جهانیان و درود فرست بر حسن بن

عَلِيٌّ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ،

علی رہبر مؤمنان و وارث (علم) پیمبران

وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى عَلَيَّ

و حجت پروردگار جهانیان و درود فرست بر

الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَ

حسین بن علی امام مؤمنان و

وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ، وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وارث (علم) پیمبران و حجت پروردگار جهانیان

وَ صَلَّى عَلَيَّ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ، إِمَامِ

و درود فرست بر علی بن حسین رہبر

الْمُؤْمِنِينَ، وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ، وَ حُجَّةِ

مؤمنان و وارث (علم) پیمبران و حجت

رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدُ بْنُ

پروردگار جهانیان و درود فرست بر محمد بن

عَلِيٍّ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ،

علی امام مؤمنان و وارث (علم) پیمبران

حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلِّ عَلَى جَعْفَرِ

حجّت پروردگار جهانیان و درود فرست بر جعفر

بِنِ مُحَمَّدٍ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ

بن محمد امام مؤمنان و وارث (علم)

الْمُرْسَلِينَ، وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلِّ

پیبران و حجّت پروردگار جهانیان و درود فرست

عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَ

بر موسی بن جعفر امام مؤمنان و

وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ، وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ث (علم) پیبران و حجّت پروردگار

وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى، إِمَامِ

درود فرست بر علی بن موسی امام

الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ، وَحُجَّةِ

مؤمنان و وارث (علم) پیبران و حجّت

رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ

پروردگار جهانیان و درود فرست بر محمد

عَلِيٌّ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ،

بن علی امام مؤمنان و وارث (علم) پیمبران

وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى عَلَيَّ

و حججت پروردگار جهانیان و درود فرست بر علی

بْنِ مُحَمَّدٍ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَ وَارِثِ

بن محمد امام مؤمنان و وارث (علم)

الْمُرْسَلِينَ، وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ صَلَّى

پیمبران و حججت پروردگار جهانیان و درود فرست

عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَ

بر حسن بن علی امام مؤمنان و

وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ، وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وارث (علم) پیمبران و حججت پروردگار جهانیان

وَ صَلَّى عَلَيَّ عَلَى الْخَلْفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ،

و درود فرست بر آن یارادگار صالح راهسنا حضرت مهدی

إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ،

امام مؤمنان و وارث (علم) پیمبران

وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

رحمت پروردگار جهانیان خدایا درود فرست بر

مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَيْمَّةِ الْهَادِينَ، الْعُلَمَاءِ

محمد و خاندانش پیشوایان راه‌نما و دانشمندان

لصَّادِقِينَ، الْأَبْرَارِ الْمُتَّقِينَ، دَعَائِمِ دِينِكَ،

راستگویان و پرهیزکاران که ستونهای دین تو

وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ، وَتَرَاجِمَةِ وَحْيِكَ، وَ

پایه‌های محکم توحید و مفسران وحی تو و

حُجَجِكَ عَلَى خَلْقِكَ، وَخُلَفَائِكَ فِي

مجتبای تو بر تمام مخلوقات و جانشینانت که در

أَرْضِكَ، الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ لِنَفْسِكَ،

روی زمین هستند آنان که ایشان را برای خویش برگزیدی

وَأَصْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ، وَارْتَضَيْتَهُمْ

و برای برگزیدگانت انتخاب کردی و برای دینت پسندیدی

أَدِينِكَ، وَخَصَّصْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ، وَجَلَّلْتَهُمْ

بسه معرفت خویش مخصوصشان گردانیدی و به کرامتت جلالت

بِكْرَامَتِكَ، وَغَشِيَّتَهُمْ بِرَحْمَتِكَ، وَرَبِّيَّتَهُمْ

و بسرجستگیشان دادی و به رحمتت آنها را پوشاندی و به نعمتت آنان را پروریدی

بِنِعْمَتِكَ، وَغَدِّيَّتَهُمْ بِحِكْمَتِكَ، وَالْبَسْتَهُمْ

و بیه حکمتت غذایشان دادی و نسورت را در پسرشان کردی

نُورِكَ، وَرَفَعْتَهُمْ فِي مَلَكُوتِكَ، وَحَفَفْتَهُمْ

و در ملکوت خویش آنها را بالا بردی و به فرشتگانت گرداگردشان را پوشاندی

بِمَلَأْتِكَ، وَشَرَّفْتَهُمْ بِبَنِيكَ صَلَوَاتِكَ

و بیه پیامبرت ایشان را شرف بخشیدی - درود تسویب

عَلَيْهِ وَآلِهِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

او و آلش - خدایا درود فرست بر محمد و بر

عَلَيْهِمْ، صَلَوَةً زَاكِيَةً نَامِيَةً كَثِيرَةً دَائِمَةً

ایشان درود پاک و روینده بسیار و همیشگی و

طَيِّبَةً لَا يُحِيطُ بِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَلَا يَسَعُهَا

پاکیزه‌ای که کسی جز تو بدان احاطه ندارد و جز در علم تو نگنجد

إِلَّا عِلْمُكَ، وَلَا يُخْصِيهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ.

و هیچکس جز تو شمارهاش نمیتواند

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَيَّ وَوَالِيَّكَ، أَلْمَحْيِي

خدایا و درود فرست بر ولی خود و زنده کننده

سُنَّتِكَ، اَلْقَائِمِ بِأَمْرِكَ، اَلدَّاعِي اِلَيْكَ اَلدَّلِيلِ

طریقت (انکس کسه) به امرت قیام کند و بسویت بخواند

عَلَيْكَ، حُجَّتِكَ عَلَيَّ خَلْقِكَ، وَخَلِيفَتِكَ فِي

و به راه تو دلالت کنند حجت تو بر خلق و جانشینت در

أَرْضِكَ، وَ شَاهِدِكَ عَلَيَّ عِبَادِكَ. اللَّهُمَّ

زمین و گواहत بر بندگان خدایا

أَعِزِّ نَصْرَهُ، وَ مَدِّ فِي عُمُرِهِ، وَ زِيِّنِ

بیشاریش را نیرومند و باشکرت کن و بر عمرش بیفز و زمین را به

الْأَرْضَ بِطَوْلِ بَقَائِهِ. اللَّهُمَّ اكْفِهِ بَغْيِ

طول بقایش زیور بخش خدایا او را از ستم

الْحَاسِدِينَ، وَ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ الْكَافِرِينَ،

حسدان کفایت کن و از شر مکاران مسخافزش کن

وَازْجُرْ عَنْهُ إِزَادَةَ الظَّالِمِينَ، وَ خَلِّصْهُ مِنْ

ازاده ستمکاران را از او بگردان و از دست گردنکشان خلاصش کن

أَيْدِي الْجَبَّارِينَ. اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ

خدايا به او عطا کن درباره خودش

و ذُرِّيَّتِهِ، وَ شَيْعَتِهِ وَ رَعِيَّتِهِ، وَ خَاصَّتِهِ وَ

و فرزندان و شیعیان و رعایای او و نزدیکانش و

عَامَّتِهِ وَ عَدُوِّهِ وَ جَمِيعِ أَهْلِ الدُّنْيَا، مَا

عموم پیروانش و نیز درباره دشمنان او و تمام مردم دنیا آنچه

تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ، وَ تَسْرُّ بِهِ نَفْسُهُ، وَ بَلَغَهُ

را که چشمش بدان روشن شود و دلش بدان شاد گردد و او را به بهترین چیزی که

أَفْضَلَ مَا أَمَّلَهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، إِنَّكَ

در دنیا و آخرت آرزو دارد برسان که همانا تو هر چیز

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اللَّهُمَّ جَدِّدْ بِهِ مَا

توانایی خدايا تازه کن بوسیله او آنچه را که

امْتَحَى مِنْ دِينِكَ، وَ أَخِي بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ

از دینت محو شده و زنده کن بدست او آنچه را که از کتابت تبدیل یافته

كِتَابِكَ، وَ أَظْهَرُ بِهِ مَا غُيِّرَ مِنْ حُكْمِكَ،

و آشکار ساز بوسیله او آنچه را که از حکم تو تغییر یافته

حَتَّىٰ يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَ عَلَىٰ يَدَيْهِ غَضًّا

تا آنجا که برگردد دین تو بوسیله او و به دست او تو و تازہ

جَدِيدًا خَالِصًا مُخْلِصًا لَا شَكَّ فِيهِ، وَلَا

و پساک و بی‌الایش که شکئی در آن نباشد و شبهه‌ای بجای نماند

شُبُهَةً مَعَهُ، وَلَا بَاطِلَ عِنْدَهُ، وَلَا بِدْعَةَ

و باطلی در آن نباشد و بدعتی بجای نماند

لَدَيْهِ. اَللّٰهُمَّ نَوِّرْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ، وَ هِدْ

خدایا روشن کن به نور او هر تاریکی را و در هم شکن

بِرُكْنِهِ كُلَّ بِدْعَةٍ، وَ اِهْدِمْ بِعِزِّهِ كُلَّ ضَلَالَةٍ،

به قدرتش هر بدعتی را و ویران کن بوسیله عزتش هر گمراهی را

وَ اقْصِمْ بِهِ كُلَّ جَبَّارٍ، وَ اخْمِدْ بِسَيْفِهِ كُلَّ

و بشکن به دست او (پشت) هر گردنکشی را و خاموش کن به شمشیرش اتش هر

نَارٍ، وَ اَهْلِكَ بِعَدْلِهِ جَوْرَ كُلِّ جَائِرٍ، وَ اجْرِ

فتنه را و نابود ساز با عدالت او ستم هر ستمگری را و حکمش

حُكْمَهُ عَلَىٰ كُلِّ حُكْمٍ، وَ اَذِلَّ بِسُلْطَانِهِ

افسوز تمام حکمها بگردان و بوسیله سلطنتش هر

كُلُّ سُلْطَانٍ. اَللّٰهُمَّ اَذِلَّ كُلَّ مَنْ نَاوَاهُ،

سلطانی را زیرین کن خدایا خوار کن هر که را قصد

اَهْلِكَ كُلَّ مَنْ عَادَاهُ، وَاَمْكُرْ بِمَنْ كَادَهُ،

نسبت به او کند و نابود ساز هر که با او دشمنی کند و به مکر خویش دچار کند

اَسْتَأْصِلُ مَنْ جَحَدَهُ حَقَّهُ، وَاَسْتَهَانَ بِأَمْرِهِ،

آنکه در باره اش کیدی کند و ریشه کن ساز هر که را منکر حقش گردد و کارش را سبک شمارد

وَسَعَىٰ فِي إِطْفَاءِ نُورِهِ، وَارَادَ إِخْمَادَهُ

و در خاموش کردن نورش کوشا باشد و بخواهد او را

ذِكْرِهِ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَىٰ،

بیاد ببرد خدایا درود فرست بر محمد مصطفی

وَعَلَىٰ الْمُرْتَضَىٰ، وَفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ، وَ

و علی مرتضی و فاطمه زهرا

الْحَسَنَ الرَّضَا، وَالْحُسَيْنَ الْمُصْطَفَىٰ، وَ

بر حسن (دارای مقام تسلیم و) رضا و بر حسین مصطفی

جَمِيعِ الْأَوْصِيَاءِ، مَصَابِيحِ الدُّجَىٰ، وَ

تمامی اوصیاء که چراغهای تاریکی

فصل چہارم:

توسلات خدمت امام زمان علیہ السلام

توسل به حضرت بقية الله (عجل الله تعالى فرجه) در مشکلات

(یا فارس الحجاز)

روایت شده است که:

هر مؤمنی که امری از امور دنیوی یا آخروی بر او دشوار گردد، به صحرا رود و این دعا را هفتاد مرتبه بخواند، یاری حضرت صاحب الامر (ارواحنا فداه) به او می‌رسد:

يَا فَاْرِسَ الْحِجَاازِ اَذْرِكُنِي، يَا اَبَاصَالِحِ الْمَهْدِيِّ اَذْرِكُنِي، يَا

ای اسب سوار حجاز؛ مرا دریاب، ای اباصالح المهدی، مرا دریاب، ای

أَبَا الْقَاسِمِ اَذْرِكُنِي وَ لَا تَدَعْنِي، فَإِنِّي عَاجِزٌ ذَلِيلٌ.

بالقاسم؛ مرا دریاب، مرا دریا ب و مرا رها نکن که همانا من درمانده‌ای ناتوان و خوار هستم.

توسل به حضرت بقیة الله ارواحنآفداه (یا صاحب الزمان)

روایت شده:

هر کس همی یا غمی داشته باشد یا در شدتی درماند هفتاد مرتباً

بگوید:

«یا الله یا مُحَمَّدُ یا عَلِيُّ یا فاطِمةُ یا صاحبَ الزَّمانِ، أَدْرِکْنِی وَ
لَا تُهْلِکْنِی».

توسل به امام زمان (ارواحنآفداه)

در کتاب «التحفة الرضویة» می نویسد: بعد از نماز مغرب بر پیغمبر و

آل او علیهم السلام صد مرتبه صلوات می فرستی، سپس هفتاد مرتبه می گویی:

«یا الله یا مُحَمَّدُ یا عَلِيُّ یا فاطِمةُ یا حَسَنُ یا حُسَینُ، یا
صاحبَ الزَّمانِ، أَدْرِکْنِی یا صاحبَ الزَّمانِ».

آن گاه صد مرتبه دیگر بر پیغمبر گرامی صلوات الله علیه صلوات می فرستی، سپس

حاجت خود را مسألت می‌کنی.

سید علامه پدر بزرگوارم گفته است: این دعا برای برطرف شدن

مشکلات و سختی‌های مهم تجربه شده است.^(۱)

توسل دیگر به آن حضرت ارواحناده (یا حجة القائم)

عالم بزرگوار و فقیه پرهیزکار سید محمد هندی نجفی رحمته الله از عالم

محترم سید حسن قزوینی از سید حسین شوشتری (امام جماعت) از اساتید

خود نقل می‌کند، و می‌گوید:

در هنگام شدائد و سختی‌ها با سر برهنه رو به قبله می‌ایستد و پانصد و

هفتاد مرتبه می‌گویی: «یا حُجَّةُ الْقَائِمِ» تأثیر این عمل مجرب است.^(۲)

توسل برای رفع بیماری

توسل به اسمی که مولای مان حضرت بقیة الله ارواحناده برای پایان

۱- التحفة الرصویة ص ۱۵۰.

۲- صحیفه مهدیه ص ۳۵۹.

یافتن غیبت می خوانند:

داود بن زربی می گوید: در مدینه منوره به بیماری سختی مبتلا شدم

این امر به محضر مبارک امام صادق علیه السلام رسید، حضرت لطف فرموده و طم

نامه ای چنین نوشتند:

از بیماری تو آگاه شدم، برای بهبودیت یک صاع ^(۱) گندم خریداری کن،

سپس به پشت بخواب، و آن را روی سینه ات پخش کن و بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ اِذَا سَأَلَكَ بِهِ الْمُسْتَظْرُ

بارخدا یا! از تو درخواست می کنم به آن اسمت که هرگاه مضطر (امام زمان علیه السلام) به آن اسم تو را بخواند،

كَشَفْتَ مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ، وَ مَكَّنْتَ لَهُ فِي الْاَرْضِ، وَ

مشکلتش را برطرف می کنی و در زمین توانایی و قدرتش می دهی و

جَعَلْتَهُ خَلِيْفَتَكَ عَلٰى خَلْقِكَ، اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ عَلٰى

خلیفه خود هر بستگان قرارش می دهی، (از تو می خواهم) که بر محمد و

اَهْلِ بَيْتِهِ، وَ اَنْ تُعَافِيَنِيْ مِنْ عِلَّتِيْ.

اهل بیتش درود فرستی و مرا از این بیماری عافیت بخشی.

۱- یک صاع ۳۹ سیر است که قریب یک من می باشد.

آن گاه برخیز و بنشین و گندم‌ها را از اطراف خود جمع کن، و باز همان دعا را بخوان، بعد گندم‌ها را به مقدار ده سیر میان فقرا تقسیم کن، باز همان دعا را بخوان.

داود می گوید: این عمل را انجام دادم و خوب شدم، گویا این که از بند و سختی آزاد شدم. افراد زیادی این عمل را انجام داده‌اند و بهبودی یافته‌اند. (۱)

دعای توسل به حضرت بقیه الله ارواحنا فداه

در کتاب «قبس المصباح» دعای توسل به حضرت بقیه الله ارواحنا فداه که دعایی است مختصر - چنین نقل شده است:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَّلِیِّكَ وَ حُجَّتِكَ صَاحِبِ الزَّمَانِ اِلَّا

خداوندا! از تو درخواست می‌کنم به حق ولی و حجت، صاحب زمان، این که

اَعْتَشِيْ بِهٖ عَلٰی جَمِیْعِ اُمُوْرِيْ، وَ كَفَيْتَنِيْ بِهٖ مَوْوَنَةً كُلِّ مُوَدِّ وَ

به واسطه آن حضرت مرا در همه کارهایم یاری رسانی و به وسیله او مرا از شر هر طغیانگر و

طَاغٍ وَ بَاغٍ، وَ أَعْنَتِي بِهِ، فَقَدْ بَلَغَ مَجْهُودِي، وَ كَفَيْتِي كُلَّ

ستمگر و آزاررسانی در امان بداری و کمک کنی. به راستی که ناتوان گشته و جانم به لب رسیده.

عَدُوٍّ وَ هَمٍّ [وَ غَمٍّ] وَ دَيْنٍ، وَ وُلْدِي وَ جَمِيعَ أَهْلِي وَ

از هر دشمن و (غم و اندوهی) و مشکلات و قرضی کفایت کنی مرا و فرزندانم و همه اهل و

إِخْوَانِي وَ مَنْ يُعْنِينِي أَمْرُهُ وَ خَاصَّتِي، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

برادرانم را، و هر کس کار او به من مربوط می شود و نیز خاصان مرا، این دعا را بپذیر ای پروردگار جهانیان.

در کتاب «جنات الخلود» می گوید: غلبه و پیروزی بر دشمنان در

روز نبرد و غیر آن، و پرداخت قرض ها همه و همه بستگی دارد که

بدین طریق به حضرت بقیة الله ارواحنا فداء متوسل شوی، در آن

کتاب پس از ذکر این نکته، دعای مذکور را نقل کرده است. (۱)

فصل پنجم:

پیرامون تفأل زدن به

قرآن و استخاره

دعا برای ظهور حضرت بقیه الله ارواحنا فداه در دعای استخاره با قرآن

سید بزرگوار علی بن طاووس رحمته الله در «فتح الابواب» می گوید: در حرم مطهر امام کاظم علیه السلام بودم، که بدر بن یعقوب مقرئ اعجمی رحمته الله در کاظمین در مورد تفأل به قرآن سه روایت برای من نقل کرد، (در هیچ کدام از روایات نمازی وارد نشده است).

روایت اول از امام زمان علیه السلام در تفأل به قرآن:

او گفت: قرآن را بدست می گیری و دعا می کنی آنگاه می گوئی:

اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مِنْ قَضَائِكَ وَ قَدْرِكَ أَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ أُمَّةٍ نَبِيِّكَ

بارالها! اگر از جمله قضا و قدر تو آن است که با

بِظُهُورِ وَلِيِّكَ وَ ابْنِ بِنْتِ نَبِيِّكَ، فَعَجِّلْ ذَلِكَ، وَ سَهِّلْهُ

ظهور ولی خودت و فرزند دختر پیغمبرت، بر امت پیامبر منت بگذاری؛ پس در این کار بشتاب، و آن را سهل و

وَيَسِّرْهُ وَ كَمِّلْهُ، وَ أَخْرِجْ لِي آيَةً أُسْتَدِلُّ بِهَا عَلَيَّ أَمْرٍ

آسان و کامل گردان، و برای من آیه و نشانه ای بیاور که اگر در چیزی که مورد نظرم است امر می کنی آن را انجام

نَأْتِمِرُ، أَوْ نَهَى فَأَنْتَهَى (أَوْ مَا تُرِيدُ الْفَالَ فِيهِ) فِي عَافِيَةٍ.

هم، واگر نهی می‌کنی آن را انجام ندهم (یا در آنچه که تفأل می‌زنم) و در عافیت و سلامتی این کار انجام شود.

سپس هفت ورق می‌شماری و چون به ورق هفتم رسیدی به صفحه دوم آن نگاه می‌کنی و شش سطر می‌شماری و به سطر هفتم تفأل می‌کنی.

روایت دوم از امام زمان علیه السلام در تفأل به قرآن:

همان دعا را می‌خوانی، سپس مصحف شریف را می‌گشایی و هفت ورق را می‌شماری، در صفحه دوم از ورق هفتم و در صفحه اول از ورق هشتم لفظ جلاله «الله» را می‌شماری، سپس به تعداد لفظ جلاله «الله» ورق می‌زنی، آنگاه به صفحه دوم آخرین ورقی که رسید به تعداد لفظ جلاله «الله» سطرها را می‌شماری و به آخرین سطر تفأل می‌کنی.

روایت سوم از امام زمان علیه السلام در تفأل بقرآن:

چون دعای مذکور را خواندی، هشت ورق را می‌شمارد سپس در صفحه اول ورق هشتم یازده سطر می‌شمارد و به همان سطر یازدهم تفأل کند.

در مورد تفأل به قرآن کریم همین سه روایت را همان گونه که شنید
بودیم نقل کردیم. (۱)

استخاره با رقعۀ از حضرت بقية الله ارواحنا فداء

استخاره با رقعۀ که از مولای ما حضرت بقية الله ارواحنا فداء روایت
شده چنین است:

در دو کاغذ جداگانه می نویسی: «خَيْرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِفُلَانٍ بِنِ
فُلَانَةٍ» (خیرخواهی از خدا و رسولش برای فلان شخص (نام شخص) در
یکی از آنها می نویسی: «إِفْعَلْ» یعنی انجام بده، و در دیگری می نویسی: «لَا
تَفْعَلْ» یعنی انجام نده، و در گلوله ای از گل بساز و آن دو رقعۀ را در میان آن
قرار ده و در ظرف آبی بینداز، آنگاه وضو بگیر و دو رکعت نماز بخوان و این
دعا را قرائت نما:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ خِيَارَ مَنْ فَوَّضَ إِلَيْكَ أَمْرَهُ، وَ أَسْلَمَ

بارالها! در واقع، من از تو طلب خیر می کنم مانند کسانی که کارشان را به تو واگذار کرده اند و

نَيْكَ نَفْسَهُ، وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فِي أَمْرِهِ، وَاسْتَسْلَمَ بِكَ فِيمَا

ویشتن را تسلیم تو داشته‌اند، و در کارشان بر تو توکل کرده‌اند، و در هر چه به ایشان رسیده

زَلَّ بِهِ مِنْ أَمْرِهِ. اللَّهُمَّ خِزْ لِي وَ لَا تَخِزْ عَلَيَّ وَ أَعِنِّي وَ لَا

سلیم بوده‌اند بارالها! برایم نیک بسخواه و بد مخواه؛ کمک کن و دیگران را علیه

مِنْ عَلَيَّ، وَ مَكَّنِّي وَ لَا تُمْكِّنْ مِنِّي، وَاهْدِنِي لِالْخَيْرِ وَ لَا

ن کمک مکن؛ مرا توانایی بده و کسی را بر من مسلط مکن؛ مرا به خوبی و نیکی راهنمایی کن و

نُضِلْنِي، وَ أَرْضِنِي بِقَضَائِكَ، وَبَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ، إِنَّكَ

گذار گمراه شوم؛ به قضایات راضی و خشنودم کن و در تقدیرت برایم برکت و مبارکی قرار بده؛ به راستی

فَعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تُعْطِي مَا تُرِيدُ. اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ الْخَيْرَةُ لِي

و هر چه اراده کنی انجام می‌دهی و هر چه را بخواهی عطا می‌فرمایی. بارالها! اگر خیر و خوبی

ي أَمْرِي هَذَا وَ هُوَ كَذَا وَ كَذَا، فَامْكِنِّي مِنْهُ، وَ أَقْدِرْ لِي عَلَيْهِ،

کار مورد نظر من هست؛ پس، آن را در اختیار من قرار بده و توان و نیروی انجام آن را بر من ارزانی بدار،

أَمْرُنِي بِفِعْلِهِ، وَ أَوْضِحْ لِي طَرِيقَ الْهُدَايَةِ إِلَيْهِ، وَ إِنْ كَانَ

دستور انجامش را به من بده، و راه هدایت به سوی آن را برایم روشن فرما.

لِلَّهِمْ غَيْرَ ذَلِكَ فَاصْرِفْهُ عَنِّي إِلَى الَّذِي هُوَ خَيْرٌ لِي مِنْهُ،

ارالها! اگر جز این است، آن را از من دور کن و تبدیل به چیزی کن که برایم بهتر است؛

فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ

زیرا تو توانایی داری نه من؛ و تومی دانی، نه من؛ و توبه طور کامل

عَلَامُ الْغُيُوبِ، يَا أَزْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

از پنهانی‌ها خبر داری؛ ای مهربان‌ترین مهربانان.

سپس سجده نموده و در سجده صد مرتبه بگو: «أَسْتَخِيرُ اللَّهَ خَيْرَةَ فِي غَافِيَةٍ»، آنگاه سر از سجده بردارد و منتظر باش تا یکی از کاغذها از گلوله‌های گلی خارج شود، و هر کدام زودتر خارج شد به آن عمل نما، این شاء الله تعالی. (۱)

چند نوع استخاره با تسبیح از حضرت بقية الله ارواحنا فداء

استخاره اول

علامه حلی رحمته الله در کتاب «مصباح» می‌فرماید: این استخاره از حضرت بقية الله ارواحنا فداء روایت شده است و طریقه آن چنین است:
سوره «حمد» را ده مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه می‌خواند، سپس

سوره «قدر» را نیز ده مرتبه می خواند، پس از آن سه مرتبه می گوید:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ، وَ أَسْتَشِيرُكَ

بِأَلْهَا؛ به راستی من از تو طلب خیر می کنم، چرا که تو پایان تمام کارها را می دانی. نیز با تو مشورت

حَسَنِ ظَنِّي بِكَ فِي الْمَأْمُولِ وَالْمَحْذُورِ، اللَّهُمَّ

م، زیرا، به تو خوش گمان هستم و خوش گمانی ام در مورد همه چیزهایی است که انجام شود یا

كَانَ الْأَمْرُ الْفُلَانِي وَ كَارِ خُودِ رَانَامِ مِي بَرْدِ بِمَا قَدْ نِيَطْتُ

نوع آن ترسانم. بارالها؛ اگر کاری که در نظر دارم انتها و ابتدای آن به برکت

بُرُوكَةِ أَعْجَازُهُ وَ بَوَادِيهِ، وَ حُقَّتْ بِالْكَرَامَةِ أَيَّامُهُ وَ لِيَالِيهِ،

خورده و در تمامی روزها و شبهایش کرامت او را در بر گرفته است؛ پس، به گونه ای برایم

رَبِّي اللَّهُمَّ فِيهِ خَيْرَةٌ تَرُدُّ شُمُوسَهُ ذُلُولًا، وَ تَقْعُضُ أَيَّامَهُ

تاب کن که چموشی آن از بین رفته و رام گردد، و دارای ایامی خوش و روشن باشد،

رُورًا. اللَّهُمَّ إِمَّا أَمْرٌ فَاسْتَمِرُّ، وَ إِمَّا نَهْيٌ فَانْتَهِي.

اگر دستور می دهی تا انجام دهم، و اگر می گویی: نه، تا اجتناب کنم. خدای من؛ به راستی

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِرَحْمَتِكَ خَيْرَةٌ فِي عَافِيَةٍ.

به واسطه رحمت و مهربانی ات از تو طلب خیر می کنم. خیری که با عافیت همراه باشد.

آنگاه قبضه‌ای از تسبیح را می‌گیرد و حاجت خود را در دل نیت می‌کند
آن قبضه را می‌شمارد اگر عدد فرد باشد، آن کار را باید انجام دهد، و اگر
عددش زوج باشد آن را باید ترک کند. (۱)

استخاره دوم

علامه مجلسی رحمته الله در «بحار الانوار» می‌گوید: از پدر بزرگوار خود
شنیدم که از استاد خود شیخ بهائی رحمته الله نقل می‌کرد که ایشان می‌گفت:
اساتید من استخاره با تسبیح را از حضرت قائم ارواحنا فداه چنین نقل
می‌کردند:

تسبیح را به دست گرفته و سه مرتبه بر پیغمبر و آل او (صلوات الله
علیهم) صلوات می‌فرستد، و قبضه‌ای از تسبیح را می‌گیرد و دو تا دو تا
می‌شمارد، اگر یکی باقی ماند آن کار را انجام دهد، و اگر دو تا باقی ماند،
انجام ندهد. (۲)

۱ - صحیفه مهدیه ص ۳۸۸.

۲ - صحیفه مهدیه به نقل از بحار الانوار ۲۵۰/۹۱.

استخاره سوم

صاحب کتاب «المختار من کلمات الإمام المهدی» می گوید:
 ما در استخاره با تسبیح استخاره‌ای را اجازه داریم که متصل به حضرت
 یم الله ارواحنا فداه است، یکی از علماء نیز در مورد انجام این استفاده به من
 عازه داده‌اند تا هم خودم انجام بدهم و به دیگران هم اجازه دهم، من نیز به
 خی اجازه دادم، و آن استخاره چنین است:

پس از گفتن بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ، سه مرتبه می گوید: «اللّٰهُمَّ صَلِّ
 لِيْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ» آنگاه دعای مختصری می خواند، مثلاً می گوید:
 يَا مَنْ يَعْلَمُ اِهْدِ مَنْ لَا يَعْلَمُ» (ای کسی که می داند؛ کسی را که نمی داند
 هدایت کن) یا اینکه می گوید: «يَا رَبِّ خِرْ لِيْ مَا هُوَ الصّٰلِحُ»،
 پروردگارا: آنچه شایسته و صلاح من است برایم انتخاب کن) و امثال اینها،
 گاه قبضه‌ای از تسبیح را می گیرد و می شمارد؛ اگر باقیمانده فرد باشد آن
 را انجام می دهد و اگر زوج باشد ترک می کند. (۱)

استخاره چهارم

استخاره‌ای دیگر منسوب به مولای ما حضرت بقیة اللہ ارواحنا فداہ به این ترتیب است:

اول سوره «حمد» را بخوان تا به آیه شریفه **(إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ)** برسی، سپس سه مرتبه بر محمد و آل محمد صلوات بفرست، و سه مرتبه بگو: **«يَا مَنْ يَعْلَمُ إِهْدِ مَنْ لَا يَعْلَمُ»**.

پس از آن قبضه‌ای از تسبیح را بگیر و دو تا دو تا بشمار، اگر یکی باقی ماند کار خیر است و انجام بده، و اگر دو تا باقی ماند انجام نده.

و اگر می‌خواهی خوبی عمل و بدی آن را بدانی، دوباره استخاره نما و ترک آن عمل را قصد نما، اگر در استخاره اولی به اصل عمل امر شده و در استخاره دومی نهی گردیده است آن کار خیلی خوب است، و اگر در استخاره دومی نیز امر شده آن کار، خوب متوسط است.

و همچنین اگر در استخاره اولی از اصل کار نهی شده و در ترکش امر شده، باید از آن کار جداً دست بکشد، و اگر در ترک آن کار نیز نهی باشد، اجتناب از آن کار مثل استخاره قبلی نیست.

استخاره پنجم

شیخ بزرگوار و فقیه عالی مقام شیخ محمد حسن نجفی رحمته الله صاحب
اھر در «جواهر الکلام» می نویسد: نزد بعضی از اهل زمان ما استخاره ای
مول شده است، که ای بسا این استخاره به مولای ما حضرت قائم
احنافداه نسبت داده می شود، و آن استخاره چنین است:

پس از قرائت و دعا قبضه ای از تسبیح را گرفته و هشت هشت بشمارد،
یکی باقی ماند نسبتاً خوب است، و اگر دو تا باقی ماند یک نهی دارد، و
سه تا باقی ماند اختیار دارد زیرا فعل و ترک آن مساوی است.

و اگر چهار تا باقی ماند دو تا نهی دارد، و اگر پنج تا باقی ماند، برخی
گویند: سختی و زحمت دارد، و برخی دیگر گویند: در آن کار ملامت
«و اگر شش تا باقی ماند خیلی خوب است باید در آن کار عجله کند.

و اگر هفت تا باقی ماند حکمش مثل حکم پنج تایی است - یعنی دو
بیا دوروایت درباره آن وجود دارد - و اگر هشت تا باقی ماند چهار نهی

(۱)

فصل ششم:

نمازها

نماز امام زمان ارواحناده

مرحوم سید بن طاووس رحمته الله می فرماید نماز امام زمان علیه السلام دو رکعت است:

سوره «فاتحه» را بخوانید تا به **إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ** سید آن گاه صد مرتبه **إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ** را تکرار نماید، و پس از آن سوره فاتحه را تا آخر بخواند، و بعد یک بار ره اخلاص را بخواند و رکعت دوم را نیز به همین طریق آند. و پس از آن این دعا را بخواند:

لَهُمَّ عَظْمَ الْبَلَاءِ، وَبَرِحَ الْخَفَاءِ،

بَدَأَ بِلَا وَمَصِيبَ بَزْرِكِ شَدَّ، وَ پِنهَانِي بِرِطْرَفِ كَشْتِ (آنچه پنهان بود آشکار گشت)،

تُكشِفَ الْغِطَاءَ، وَضَاقَتِ الْأَرْضُ بِمَا

زده کنار زده شد، و زمین (بسر ما) تنگ آمد با وجود

وَسَعَتِ السَّمَاءُ، وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ

وسعت آسمان، و شکایت ما تنها به سوی توست

الْمُشْتَكِي، وَعَلَيْكَ الْمَعْوَلُ فِي الشُّدِّ

و اعتماد و تکیه ما در هر سختی و سختی بر توست

وَالرَّخَاءِ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ

خداوند! درود بفرست بر محمد و آل محمد

مُحَمَّدٍ، الَّذِيْنَ اَمَرْتَنَا بِطَاعَتِهِمْ. وَعَجِّلْ

کسانی که ما را به اطاعتشان امر کردی.

اَللّٰهُمَّ فَرِّجْهُمْ بِقَائِمِهِمْ، وَاظْهِرْ اِعْزَاذَهُ،

خداوند! فرج آل محمد را به وسیله قائم ایشان تعجیل فرما، و عزت و بزرگی او را ظاهر کن؛

يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ، يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ

ای محمد؛ ای علی؛ ای علی؛ ای محمد؛

اِكْفِيَانِيْ فَاِنَّكُمَا كَافِيَايَ، يَا مُحَمَّدُ يَا

مرا کفایت کنید که شما کفایت کنندگان من هستید. ای محمد؛ ای

عَلِيُّ، يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ اَنْصُرَانِيْ فَاِنَّكُمَا

علی؛ ای علی؛ ای محمد؛ مرا یاری کنید، که شما

نَاصِرَايَ، يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيٌّ، يَا عَلِيُّ يَا

یاری کنندگان من هستید. ای محمد؛ ای علی؛ ای علی؛ ای

مُحَمَّدُ إِحْفِظَانِي فَإِنَّكُمَا حَافِظَايَ، يَا

محمد؛ مرا حفاظت کنید که شما حافظ و نگهداری من هستید. ای

مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، يَا مَوْلَايَ يَا

مورای من ای صاحب الزمان؛ ای مولای من ای

صَاحِبَ الزَّمَانِ، يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ

صاحب الزمان؛ ای مولای من ای صاحب الزمان؛

الزَّمَانِ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ، أَدْرِكْنِي

به فریاد رس به فریاد رس به فریاد رس، مرا دریاب،

أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي، الْأَمَانَ الْأَمَانَ الْأَمَانَ. (۱)

مرا دریاب، مرا دریاب، امسانم ده امسانم ده امسانم ده.

نماز امام زمان علیه السلام در شب جمعه

سید بزرگوار علی بن طاووس رحمته الله علیه می فرماید: در کتاب «کنوز النجاح» تألیف فقیه ابو علی فضل بن حسن طبرسی رحمته الله علیه دیدم که از مولای ما حضرت حجّت (صلوات الله علیه) چنین نقل کرده بود: حسین بن محمد بزوفری می گوید: از ناحیه مقدسه حضرت صاحب الزمان ارواحنا فداه چنین صادر شد.

کسی که حاجتی به سوی خدا دارد، شب جمعه بعد از نیمه آن غسل کند و به محلّ نماز خود برود، و دو رکعت نماز بخواند. در رکعت اول سوره «حمد» را بخواند، چون به «إِذَا كَفَرْتُمْ فَاعْبُدُوا وَارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكُمْ نَسْتَعِينُ» رسید صد بار آن را تکرار کند، و بعد سوره را تا آخر بخواند، و یک مرتبه سوره «توحید» را بخواند، سپس رکوع و سجود کند، و ذکر آن را هفت مرتبه بگوید، و رکعت دوم را نیز به همین کیفیت بخواند، و این دعا را بخواند، بعد هر حاجتی دارد

- جز قطع صلۀ رحم - از خدای بخواند که خداوند متعال حاجت او را حتماً برآورده می‌کند.

و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنَّ أَطْعَمَكَ فَأَلْمَحْمَدَةَ لَكَ، وَإِنَّ

خداوندسدا؛ اگر تو را اطاعت کردم حمد و سپاس شایسته توست، و اگر تو را

عَصَيْتُكَ فَأَلْحُجَّةَ لَكَ، مِنْكَ الرَّوْحُ وَ

نافرمانی کردم حجت و دلیل تو بر من تمام است، آسایش و راحتی و

مِنْكَ الْفَرَجُ، سُبْحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَ شَكَرَ،

حل مشکلات از ناحیه توست، پاک و منزّه است کسی که نعمت داد و شکر گزارد،

سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ وَ غَفَرَ. اللَّهُمَّ إِنَّ كُنْتُ قَدْ

پاک و منزّه است کسی که قدرت داشت و بخشید. خداوندسدا؛ اگر

عَصَيْتُكَ، فَإِنِّي قَدْ أَطْعَمَكَ فِي أَحَبِّ

معصیت و نافرمانی تو را کردم؛ به راستی که در محبوبترین

الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَ هُوَ الْإِيْمَانُ بِكَ، لَمْ

بیزها نزد تو که ایمان به توست، تو را اطاعت کرده‌ام؛

اتَّخِذْ لَكَ وَلَدًا، وَ لَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكَ

فرزندی برای تو نگرفتم؛ و شریکی برایت نخواندم

مِنَّا مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ لَا مَنَّا مِنِّي بِهِ عَلَيْكَ

و اینها منی از تو بر من است نه منی باشد از من بر تو

وَ قَدْ عَصَيْتُكَ يَا إِلَهِي عَلَى غَيْرِ وَجْهِ

خدای من؛ تو را نافرمانی کردم نه از روی

الْمُكَابَرَةِ، وَ لَا الْخُرُوجِ عَنْ عِبُودِيَّتِكَ، وَ

گردنکشی؛ و نه برای خارج شدن از مرتبه بندگی تو، و

لَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ، وَ لَكِنْ أَطَعْتُ

نه برای انکار ربوبیت تو؛ بلکه از

هَوَايَ، وَ أَزَلَّنِي الشَّيْطَانُ، فَلَكَ الْحُجَّةُ

هوای نفس پیروی کردم و شیطان مرا دچار لغزش ساخت؛ پس حجت

عَلَيَّ وَ الْبَيَانُ، فَإِنْ تُعَذِّبُنِي فَبِذُنُوبِي

و بیان تو بر من تمام است، پس اگر عذابم کنی به خاطر گناهانم می باشد و تو

غَيْرِ ظَالِمٍ، وَ إِنْ تَغْفِرْ لِي وَ تَرْحَمْنِي،

ستمگر نیستی و اگر مرا بنیامرزی و ترحم نمایی

فَانِّكَ جَوَادُّ كَرِيمٌ، يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ

ایمانا تو بس بختنده بسزرگواری، ای بسزرگوار ای بسزرگوار

این کلمه را به قدر یک نفس تکرار کند، سپس بگوید: يَا آمِنًا مِنْ كُلِّ

***** ای آن که از هر

شَيْءٍ، وَكُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ حَذِرٌ،

چیزی در ایمن هستی، و همه از تو ترسان و بیمنا کنند؛

أَسْأَلُكَ بِأَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، وَخَوْفِ

ز تو می خواهم امنیت و امان تو از هر چیز و ترس

كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

هر چیز از تو، که بر محمد

وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُعْطِيَنِي أَمَانًا لِنَفْسِي

و آل محمد درود بفرستی و به من در مورد خودم

وَ أَهْلِي وَ وُلْدِي، وَ سَائِرِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ

و خانواده و فرزندانم و دیگر نعمتهایی که به

عَلَيَّ، حَتَّى لَا أَخَافَ أَحَدًا، وَ لَا أَخْذَرَ

من داده‌ای امنیت و اسودگی عطا کنی، تا هرگز از کسی نترسم و

مِنْ شَيْءٍ أَبَدًا، إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

از چیزی بی‌مانا که نباشم؛ همانا تو بر هر کاری

قَدِيرٌ، وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ، يَا

قادر و توانایی. و خداوند، ما را بس است و او خوب و کیلی است. ای

كَافِي إِبْرَاهِيمَ نُمُودَ، وَ يَا كَافِي مُوسَى

کفایت کننده ابراهیم از شمر نمود، و ای کفایت کننده موسی

فِرْعَوْنَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

از شمر فرعون، از تو می‌خواهم که بر محمد

وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَكْفِينِي شَرَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ.

و آل درود بفرستی و مرا از شر «فلانی فرزند فلانی» کفایت کنی.

به جای فلان بن فلان شخصی را که از شر او می‌ترسد نام

ببرد، خداوند ان شاء الله وی را از شر او حفظ می‌کند.

آنگاه به سجده رود و حاجت خود را بخواهد و به سوی خدا

تضرع و زاری کند، زیرا هیچ مرد و زن مؤمنی نیست که این نماز

را بخواند و با این دعا با خلوص نیت دعا کند مگر آنکه درهای

آسمان برای اجابت به سوی او گشوده می‌شود، و در همان وقت

در همان شب هر حاجتی داشته باشد برآورده می شود، و این از فضل خداوند برای ما و مردم است. (۱)

نماز امام زمان علیه السلام در مقام آن حضرت در حله و نعمانیّه (۲)

محدث نوری رحمته الله می گوید: فاضل جلیل القدر میرزا عبداللّه اصفهانی (مشهور به افندی) در جلد پنجم کتاب «ریاض العلماء» در شرح حال شیخ ابن ابی جواد نعمانی می گوید:

ایشان از کسانی است که در زمان غیبت کبری، امام زمان (ملوک) را دیده است و از آن حضرت حدیث نقل کرده است. من در ای دیگر نقلی از خط شیخ زین الدین علی بن حسن بن محمد از ن حایری (شاگرد شهید) نیز دیده ام که ابن ابی جواد نعمانی یلای ما حضرت مهدی (ارواحنا فداه) را دیده و از آن حضرت و ال کرده است: مولای من؛ آیا شما مقامی در نعمانیّه و مقامی

مهج الدعوات: ۳۵۱ و در المصباح: ۵۲۲ با اندکی تفاوت.

نعمانیّه: شهری بین واسط و بغداد در کشور عراق است.

در حله دارید؛ چه وقت در آن دو مکان حضور دارید؟

حضرت فرمودند:

شب و روز سه شنبه در نعمانیّه هستم، و شب و روز جمعه در حله؛ اما اهل حله، ادب را در مقام من بجای نمی آورند؛ و کسی نیست که با ادب داخل مقام من شود و بار عایت ادب بر من و ائمه سلام کند، و بر من و ایشان، دوازده مرتبه صلوات بفرستد؛ سپس دو رکعت نماز با دو سوره بخواند و با خداوند مناجات کند؛ مگر این که خدا آنچه می خواهد به او عنایت کند که یکی از آنها مغفرت و بخشش پروردگار برای اوست.

گفتم: مولای من؛ آن مناجات را به من بیاموز.

حضرت فرمودند: بگو:

اللَّهُمَّ قَدْ أَخَذَ التَّأْدِيبُ مِنِّي، حَتَّى

بارالها؛ مجازات و مکافات اعمالم به سراغم آمد، تا این که به

مَسَّنِيَ الضَّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، وَ

سختی و بد حالی گرفتار آمدم و تو مهربانترین مهربانانی. و

إِنْ كَانَ مَا اقْتَرَفْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ اسْتَحِقُّ

میر چند گناہانی که مرتکب شدم مرا سزاوار

بِهِ أَضْعَافَ أَضْعَافَ مَا أَدَّبْتَنِي بِهِ وَ

چندین و چندین برابر این مجازات‌هایی که با آنها مرا ادب فرمودی کرده است.

أَنْتَ حَلِيمٌ ذُو أَنْاءٍ، تَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ حَتَّىٰ

ولی تو بردبار و مداراکننده‌ای، از گناہان زیاد چشم‌پوشی می‌کنی تا

يَسْبِقَ عَفْوُكَ وَ رَحْمَتُكَ عَذَابَكَ.

بخشش و رحمت تو بر عذابت پیشی گرفته باشد.

حضرت این دعا را سه مرتبه برایم تکرار فرمود تا یاد گرفتم. (۱)

نماز منسوب به امام زمان (ارواح‌نساء) برای برآورده شدن حاجت‌ها

خاتون آبادی رضی الله عنہا این نماز را در «جنات الخلود» به امام زمان

(ارواح‌نساء) نسبت داده است:

شب قبل از خواب، ظرف تمیزی را که پر از آب پاکیزه است در کنار سر خود بگذارید و با پارچه تمیزی آن را بپوشانید و چون برای نماز شب برخاستید سه جرعه از آن بنوشید و به باقی مانده آن وضو بسازید. رو به قبله بایستید اذان و اقامه بگویید و دو رکعت نماز با هر سوره‌ای که خواستید بخوانید.

بعد از خواندن سوره به رکوع رفته و بیست و پنج مرتبه بگویید: «یا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیْثِینَ» (ای فریارس دادخواهان). سپس سر از رکوع برداشته و همین ذکر را بیست و پنج مرتبه بگویید و همین کار را در سجده اول بعد از سجده اول، و در سجده دوم و بعد از سجده دوم تکرار کنید.

سپس برای رکعت دوم برخاسته و همین کار را در رکعت دوم نیز انجام دهید، که در این هنگام سیصد مرتبه این ذکر را گفته‌اید. سپس تشهد خوانده و سلام نماز را می‌گویید، بعد سر را به سوی آسمان بلند کنید و سی مرتبه بگویید: «مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِیْلِ اِلَى الْمَوْلٰی الْجَلِیْلِ»؛ (از سوی بنده‌ای خوار به سوی مولایی

بزرگوار)، و حاجت خود را بگویند که به اذن خدای متعال زود اجابت می شود. (۱)

نگارنده گویند: محدث قمی رحمته الله این نماز را تحت عنوان «نماز استغاثه» در کتاب «الباقيات الصالحات» نقل کرده، ولی آن را به امام زمان (ارواحنا فداه) نسبت نداده است.

نماز توجه به حضرت صاحب الزمان (ارواحنا فداه)

احمد بن ابراهیم گویند: به ابی جعفر محمد بن عثمان علاقه ام را برای دیدن مولای مان صاحب الزمان (ارواحنا فداه) عرض کردم. به من گفت: آیا با اشتیاق فراوان دوست داری امام را ببینی؟ گفتم: آری. به من گفت: خدا به این اشتیاق پاداش دهد و جمال حضرت را به آسانی و عافیت به تو نشان دهد. اما ای **بَاعْبُدِ اللَّهَ؛ التماس نکن که او را ببینی؛ زیرا در ایام غیبت شوق**

دیدار آن حضرت وجود دارد ولی دیدار او درخواست نمی شود،^(۱) چرا که این اراده خداست و تسلیم در برابر اراده بهتر است اما با خواندن زیارت به آن حضرت توجه کن.

اما کیفیت عمل: آنچه به محمد بن علی املا کرده و دیگران را او نسخه برداری کرده اند آن توجه به صاحب الزمان (ارواحنا فداه) است با خواندن زیارت بعد از دوازده رکعت نماز که به صورت دو رکعتی انجام می دهی و «قل هو الله احد» را در تمام این رکعت ها

۱- گفتنی است که برای احمد بن ابراهیم این گونه تقدیر شده است نه برای تمام شیعه؛ چون برخی دیگر از شیعیان چنین حاجتی از شیخ عمری رحمته الله داشته اند و اجابت شده است.

زهری می گوید: خیلی می خواستم امام زمان (ارواحنا فداه) را ببینم، حتی در این راه مال زیادی خرج کردم تا به شیخ عمری رسیدم و او را خدمت کردم و با اصرار از او خواستم امام زمان (ارواحنا فداه) را به من نشان بدهد.

گفت: این کار ممکن نیست، به او اصرار کردم تا آن که گفت: فردا صبح بیا. صبح فردا که رفتم شیخ به استقبال آمد در حالی که جوانی در نهایت زیبایی و خوشبویی همراه او بود و در آستینش چیزی داشت که او را به شکل تجار نشان می داد.

چون آن جوان را دیدم به سوی شیخ عمری رفتم، شیخ اشاره کرد که به سوی آن جوان بروم، و من هم به سوی جوان رفتم و از او سؤالاتی پرسیدم که هر چه پرسیدم جواب داد، سپس خواست داخل خانه ای شود که به آن اعتنایی نمی شد.

شیخ عمری گفت: اگر می خواهی از او سؤال کنی پرس که بعد از این او را نخواهی دید. (الإحتجاج: ۲/۲۹۷).

می خوانی، بر محمد و آل محمد صلوات فرستاده و می گویی
سخن خداوند عزوجل را:

﴿سَلَامٌ عَلَى آلِ يَاسِينَ﴾، ذَلِكَ هُوَ

سلام بر آل یاسین، ایمن هسما

الْفَضْلُ الْمُبِينُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ، وَاللَّهُ

فضل آشکار است از جانب خداوند، و خدا

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ، إِمَامُهُ مَنْ يَهْدِيهِ

صاحب فضل بزرگ است، پیشوای او کسی است که او را به

صِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمِ، قَدْ آتَاكُمْ اللَّهُ خِلَافَتَهُ

راه مستقیم خداوند هدایت کنند؛ به تحقیق خداوند به شما جانشینی اش را داده است

يَا آلَ يَاسِينَ... (۱)

ای آل یاسین.

نماز و دعای فرج برای رفع مشکلات مهمه

ابو جعفر محمد بن جریر طبری در کتاب «مسند فاطمه علیها السلام» می گوید: ابو حسین کاتب گفت: کاری را از ابی منصور صالحان به عهده گرفتم و چیزی که میان من و او پیش آمد که لازم شد مخفی شوم و او در جستجوی من بود و تهدیدم می کرد.

مدتی از ترس او مخفی شدم و در شب جمعهای که باد و باران می وزید به قبرستان قریش رفتم. آنجا برای دعا در حجره ای نشستم و از ابی جعفر قیّم خواستم که درها را ببندد و کوشش کند تا آن محلّ خلوت باشد و من برای دعا و نیایش با خدا خلوت کنم، و ایمن باشم از وارد شدن شخصی که نسبت به او ایمن نیستم و از دیدارش بیمناکم. ابن جعفر درها را قفل کرد و شب به نیمه رسید و آن قدر باد وزید و باران بارید که دیگر کسی به آنجا نمی توانست بیاید.

من دعا و زیارت و نماز می خواندم تا این که در این بین صدای پایی از کنار قبر مولای مان حضرت موسی بن جعفر علیه السلام به گوشم رسید، در این هنگام مردی را دیدم که زیارت می خواند. در زیارتش به حضرت آدم و پیامبران اولوالعزم علیهم السلام و هر یک از ائمه علیهم السلام درود فرستاد تا به امام زمان ملوک الله علیه رسید ولی آن حضرت را یاد نکرد. از این کار او تعجب کردم و با خود گفتم: شاید فراموش کرد یا نمی داند یا مذهب این مرد این گونه است. وقتی زیارتش به پایان رسید دو رکعت نماز خواند و رو کرد به طرف قبر مولای مان ابی جعفر امام جواد علیه السلام مثل همان زیارت و سلام را خواند و دو رکعت نماز گزارد. در حالی که من از او بیمناک بودم چون او را نمی شناختم. و او را جوانی از بزرگان دیدم که لباس های سفیدی بر تن داشت و عمامه ای که دارای تحت الحنک بود و ردایی که بر دوش داشت.

به من گفت: ای ابا الحسین پسر ابی العلاء؛ چرا دعای فرج نمی خوانی؟ گفتم: چگونه است ای سرور من؟ فرمود:

دو رکعت نماز می خوانی و می گویی:

يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَ سَتَرَ الْقَبِيحَ، يَا

ای کسی که زیبایی را آشکار کرد و زشتی را بپوشاند، ای

مَنْ لَمْ يُوَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ وَ لَمْ يَهْتِكِ

آن که به گناه مـواخـذ نـکـرده و پـرده را نـدرد،

السُّتْرَ، يَا عَظِيمَ الْمَنِّ، يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ،

ای آن که احسانش بر بندگان بزرگ و عفو و گذشت او بزرگوارانه است،

يَا مُبْتَدِيَّ النُّعْمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا، يَا

ای آغازگر نعمتها قبل از استحقاق آن، ای

حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، يَا

صاحب گذشت نیکو و آمرزش فراگیر، ای آن که

بِاسِطِ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ، يَا مُنْتَهَى كُلِّ

دستان رحمتش باز است، ای نهایت هر

نَجْوَى، وَ يَا غَايَةَ كُلِّ شَكْوَى، وَ يَا

نجوا و رازگویی، و ای پایان هر شکوه و شکایت، ای

عَوْنَ كُلِّ مُسْتَعِينٍ، يَا مُبْتَدِئًا بِالنُّعْمِ قَبْلَ

یار هر یاری طلب، ای آغازگر نعمتها قبل از

استحقاقها، «يَا رَبَّاهُ» ده مرتبه، «يَا سَيِّدَاهُ»

استحقاق آن، ای پروردگام؛ ای اقا و سرورم؛

«يَا مَوْلَاهُ» ده مرتبه، «يَا غَايَتَاهُ» ده

ای مولا، ای نهایت

مرتبه، «يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ» ده مرتبه. أَسْأَلُكَ

ای نهایت اشتیاقم؛ از تو می‌خواهم

بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ، وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

به حق این نامها و به حق محمد و آل

الطَّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ إِلَّا مَا كَشَفْتَ

پاکش - که بر آنان درود بسازد - که بلا و سختی را از من

كَرْبِي، وَ نَفَسْتَ هَمِّي، وَ فَرَجْتَ عَنِّي، وَ

پرطرف کنی، و اندوهم را بزدايي، و گشایش در کارم دهی، و

أَصْلَحْتَ خَالِي.

عالم را اصلاح نمایی.

بعد از آن هر چه خواهی دعا کن، و حاجتت را بطلب؛ سپس
 گونه راست صورت را بر زمین گذاشته و صد مرتبه در آن حال
 می‌گویی:

يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ، يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ، اِكْفِيَانِي

ای محمد ای علی! ای علی ای محمد! مرا کفایت کنید

فَاِنَّكُمَا كَافِيَانِي، وَ اَنْصُرَانِي فَاِنَّكُمَا نَاصِرَانِي.

که همانا شما کفایت‌کننده‌اید و یاریم کنید که شما مرا یاری‌کننده‌اید.

سپس گونه چپ صورت را بر زمین گذاشته و صد مرتبه
 می‌گویی: «أَذْرِكُنِي» «مرا دریاب» و آن را بسیار تکرار کن. و سپس
 به اندازه یک نفس می‌گویی: «الْغَوْثَ [الْغَوْثَ] الْغَوْثَ» به فریادم
 برس، به فریادم برس، به فریادم برس؛ بعد سر از زمین بردار که
 خداوند با بزرگواریش حاجتت را برآورده می‌کند ان شاء الله.

وقتی به نماز و دعا مشغول شدم او خارج شد. بعد از نماز به
 سراغ ابی جعفر رفتم تا از او درباره آن مرد و چگونگی ورودش
 بپرسم. دیدم درها بسته و قفل هستند.

تعجب کردم و با خود گفتم: شاید او از ابتدای شب این جا بوده و من نمی دانستم. ابن جعفر قیّم را صدا زدم. ابن جعفر از اطّاقی که روغن چراغ های حرم در آنجا بود آمد.

از او درباره این مرد و چگونگی ورودش سؤال کردم. گفت: همان طور که می بینی درها بسته است و من آن را باز نکرده ام. دوباره جریان را از او جویا شدم، گفت:

آن مرد مولای مان امام زمان صلوات الله علیه بود و من بارها ایشان را در مثل امشب و هنگامی که این جا خالی از مردم است دیده ام.

باشنیدن این حرف، تأسّف و حسرت فراوان خوردم که چرا ندانستم. نزدیک طلوع فجر از آنجا خارج شدم تا به محلی که در آن مخفی شده بودم روانه شوم. آفتاب هنوز بالا نیامده بود که کسانی از سوی ابن صالحان با امان نامه ای از وزیر و نامه ای به خطّ خودش سراغ مرا از دوستانم می گرفتند و به دنبال من می گشتند. با یکی از دوستان مطمئن خود نزد او رفتم، برایم برخاست و

مرا چنان احترام کرد که هرگز مانند آن را به یاد نداشتم.

رو کرد به من و گفت: حالت آن گونه شد که به امام زمان

(ارواحنافداه) شکایت مرا نمودی؟

گفت: من تنها دعا و درخواست کردم. گفت: وای بر تو،

دیشب (شب جمعه) مولایم امام زمان (صلوات الله علیه) را در خواب دیدم

که مرا به نیکی کردن درباره تو امر فرمود و در این مورد چنان به

من تندی نمود که ترسیدم.

پس گفتم: لا إله إلا الله؛ شهادت می‌دهم که ائمه عليهم السلام بر

حق‌اند و حق به آنان ختم می‌شود؛ من دیشب آقایم را در بیداری

دیدم و به من چنین و چنان فرمودند. و آنچه با چشم خود دیده

بودم شرح دادم.

ابی منصور از آن تعجب کرد و کارهای بزرگ نیکی انجام

داد. و به برکت مولایمان صاحب الزمان (ارواحنافداه) آنچه فکر

آن را هم نمی‌کردم، از سوی امیر درباره من انجام شد. (۱)

نماز استغاثه به امام زمان علیه السلام

سید علیخان در کلم طیب فرموده این استغاثه ایست حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه هر جا که باشی دو رکعت نماز بحمد و هر سوره که خواهی بگذار پس رو بقبله زیر سمان بایست و بگو:

تِلَامُ اللَّهِ الْكَامِلُ التَّامُّ الشَّامِلُ الْغَامُّ،

تلام خدا بطور کامل و تمام و همه جانبه و عمومی

صَلَوَاتُهُ الدَّائِمَةُ وَبَرَكَاتُهُ الْقَائِمَةُ التَّامَّةُ،

گروه های ممتد و پیوسته و برکتهای پابرجا و تمام و تمامش

عَلَى حُجَّةِ اللَّهِ وَوَلِيِّهِ فِي أَرْضِهِ وَبِلَادِهِ،

بر حجت خدا و ولی او در زمین و سایر کشورهايش

خَلِيفَتِهِ عَلَى خَلْقِهِ وَعِبَادِهِ، وَسُلَالَةِ

جانشین او بر خلق و بندگانش و نژاد پاک

النُّبُوَّةُ، وَبَقِيَّةُ الْعِثْرَةِ وَالصَّفْوَةِ، صَاحِبِ

نبوت و باقیمانده عترت و (آن سرور) برگزیده یعنی حضرت صاحب

الزَّمَانِ، وَمُظْهِرِ الْإِيمَانِ، وَمُلَقِّنِ أَحْكَامِ

الزمان و آشکارکننده ایمان و یسار دهننده احکام

الْقُرْآنِ، وَمُطَهِّرِ الْأَرْضِ، وَنَاشِرِ الْعَدْلِ

قرآن و پاکای کننده زمین و گسترنده عدالت

فِي الطُّولِ وَالْعَرْضِ، وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ

در درازا و پهنای زمین و حجت قائم

الْمَهْدِيِّ، الْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْمَرْضِيِّ، وَابْنِ

مهدی آن امام منتظر پسندیده و فرزند امامان

الْأَيِّمَةِ الطَّاهِرِينَ، الْوَصِيِّ بْنِ الْأَوْصِيَاءِ

پاکیزه و وصی فرزندان اوصیای

الْمَرْضِيِّينَ، الْهَادِي الْمَعْصُومِ ابْنِ الْأَيِّمَةِ

پسندیده آن راهنمای معصوم فرزند امامان

الْهُدَاةِ الْمَعْصُومِينَ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِعْزَةَ

راهنمای معصوم سلام بر تو ای عزت بخش

الْمُؤْمِنِينَ الْمُسْتَضْعَفِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

مردم مؤمنی که ناتوان و خوارشان شمرند سلام بر تو ای

مُذِلِّ الْكَافِرِينَ الْمُتَكَبِّرِينَ الظَّالِمِينَ.

خوارکننده کافران سركش و ستمکار

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ

سلام بر تو ای مولای من ای صاحب

الزَّمَانِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ،

الزمان سلام بر تو ای فرزند رسول خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ،

سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ

سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا

بَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

بانوی زنان جهانیان سلام بر تو ای

بِنَ الْأَئِمَّةِ الْحُجَّجِ الْمَعْصُومِينَ وَالْإِمَامِ

فرزند پیشوایان و حجتهای معصوم و پیشوای

عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

بِسْر خَلْقِ هَمِّی سَلَامِ بَسْر تَسْر

مَوْلَايَ سَلَامَ مُخْلِصٍ لَكَ فِي الْوِلَايَةِ

سُرور مَن سَلَامِ مَخْلِصَانَهُ مَن بَسْر تَسْر وِلَايَتِ وِ بَسْر وِ بَسْر

أَشْهَدُ أَنَّكَ الْأِمَامُ الْمَهْدِيُّ قَوْلًا وَفِعْلًا

گواهی دهم که تویی آن پیشوای راه یافته چه در گفتار و چه در کردار

وَأَنْتَ الَّذِي تَمَلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا،

و تویی آن بزرگواری که زمین را پُر از عدل و داد کنی

بَعْدَ مَا مِلَّتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا، فَعَجَّلَ اللَّهُ

پس از آنکه پُر از ستم و بیدادگری شده باشد پس از خدا خواهم که شتاب کند

فَرَجَكَ، وَسَهَّلَ مَخْرَجَكَ، وَقَرَّبَ زَمَانَكَ،

در فرج تیر و راه آمدنت را هموار و زمان ظهورت را نزدیک

وَكَثَّرَ أَنْصَارَكَ وَأَعْوَانَكَ، وَأَنْجَزَ لَكَ مَا

و یسار و یساورت را بسیار گرداند و آنچه به تو وعده فرموده در باره ات

وَعَدَكَ، فَهُوَ أَصْدَقُ الْقَائِلِينَ وَنُرِيدُ أَنْ

وفا کنند زیرا که او راستگوترین گویندگان است که فرموده «و ما خواستیم بر کسانی که

نَمْنٌ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ

در زمین زبون شمرده می‌شدند منت نسیم

وَنَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَنَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ يَا

وایشان را پیشوایانی کنیم و وارثانمان گردانیم ای

مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، يَا بِنَ

سرور من ای صاحب الزمان ای فرزند

رَسُولِ اللَّهِ حَاجَتِي كَذَا وَكَذَا، فَاشْفَعْ لِي

رسول خدا حاجتم این و این است (و بجای کذا و کذا حاجات خود را ذکر کند) پس شفاعت کن برایم

فِي نَجَاحِهَا، فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي،

در برآمدنش زیرا که من با حاجت خویش به تو متوجه شده‌ام

لِعِلْمِي أَنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَفَاعَةً مَقْبُولَةً،

زیرا می‌دانم که شفاعت تو به درگاه خدا پذیرفته

وَمَقَامًا مَحْمُودًا، فَبِحَقِّ مَنْ اخْتَصَّكُمْ

مقامت پسندیده است پس به حق همان خدایی که شما را در کار خود مخصوص کرده

بِأَمْرِهِ، وَأَرْتَضَاكُمْ لِسِرِّهِ، وَبِالشَّانِ الَّذِي

برای راز و سیرت پسندیده و بدان مقامی که شما

لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ، سَلِ اللَّهَ تَعَالَى فِي

در نزد خدا میان خود و او دارید که از خدای و بخواه هر چه تعالی بخواهد

نُجْعَ طَلِبَتِي، وَإِجَابَةَ دَعْوَتِي وَكَشْفِ كُرْبَتِي

من به خواستهام برسم و دعایم اجابت شود و اندوهم برطرف گردد

و هر چه دوست داری دعا کن و بخواه که بر آورده می شود انشاء الله

تعالی مؤلف گوید: که بهتر آنست که در رکعت اول نماز این استغاثه بعد از

حمد سوره اِنَّا فَتَحْنَا بِخَوَانِد و در رکعت دوم اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ.

نماز شب نیمه شعبان

ابویحیی صنعانی روایت نموده و آن راسی نفر از افراد مورد اطمینان از

او نقل کرده اند که امام باقر و امام صادق علیهما السلام فرمودند:

هر گاه شب نیمه شعبان شد چهار رکعت نماز بخوان که در هر رکعت

آن یک مرتبه سوره حمد و صد مرتبه سوره «قل هو الله أحد» قرائت شود، و

پس از نماز بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّي فَقِيرٌ وَ مِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ

خداوند! من فقیر و محتاجم و از عذابت ترسان و بیه

مُستَجِيرٌ. اللَّهُمَّ لَا تُبَدِّلْ اسْمِي، وَلَا

تو پناهنده‌ام. خداوند! نامم را (با نام دیگری) عوض مکن، و بدنم را

تَغَيِّرْ جِسْمِي، وَلَا تُجْهِدْ بِلَائِي، وَلَا

دگرگون مساز، و بسلایم را سخت مگردان، و

تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي، أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ

دشمنانم را سرزنش کننده من قرار مده. از کفرت به بخششت

عِقَابِكَ، وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ،

پناه می‌برم، و از عذابت به رحمتت پناه می‌برم

وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَأَعُوذُ

و از خشم تو به خشنودیت پناه می‌برم و از تو

بِكَ مِنْكَ، جَلَّ تَنَائُوكَ، أَنْتَ كَمَا أَتَيْتَ

به خودت پناه می‌برم، سستایش تو والا است! تو، آن چنانی

أَعْلَى نَفْسِكَ وَ فَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ.

به خودت خود را ستوده‌ای و برتر از گفتار گویندگانی.

نماز استغاثه به امام زمان (ارواحنا فداه)

در شب‌های پنج‌شنبه و جمعه

در کتاب «التحفة الرضویّة» آمده است: عالم جلیل القدر سیّد حسین همدانی نجفی علیه السلام به من فرمود: هر کس حاجتی دارد، شب پنج‌شنبه و جمعه در زیر آسمان با سر و پای برهنه دو رکعت نماز بخواند و بعد از نماز دست‌ها را به سوی آسمان بلند کرده و ۵۹۵ مرتبه بگوید: «یا حُجَّةُ الْقَائِمِ».

سپس به سجده رفته و در سجده هفتاد مرتبه بگوید: «یا ضاحِبَ الزَّمانِ اَغْثِنِی»؛ (یا صاحب الزمان به فریادم برس)، و آن‌گاه حاجتش را بخواهد.

این نماز در مورد حاجت‌های مهمّ تجربه شده و اگر در هفته اول حاجتش برآورده نشد هفته بعد آن را بخواند و اگر باز هم برآورده نشد در هفته سوّم نماز را بخواند که به طور حتم حاجتش برآورده خواهد شد.

سید محمد علی جواهری حایری به من فرمودند:

برای حاجتی این نماز را خواندم و در همان شب در عالم خواب حضرت مهدی (ارواحنافداه) را دیده و حاجت خود را به ایشان عرضه کردم و خداوند به برکت آن حضرت، حاجتم را برآورده ساخت.

و نیز فرموده‌اند که: من خود این نماز را تجربه کرده‌ام. (۱)

نماز روز بیست و هفتم ماه رجب

ابوالعبّاس احمد بن علی بن نوح رضی الله عنه می‌گوید: ابو احمد محسن بن عبدالحکم سجری به من فرمود و من از اصل کتابش نوشتم که در کتاب ابی نصر جعفر بن محمد بن حسن بن هشتم نوشته شده که این نماز از ابوالقاسم حسین بن روح رضی الله عنه نقل شده است:

نماز روز بیست و هفتم ماه رجب، دوازده رکعت است و در هر رکعت سوره «حمد» را با هر سوره‌ای که توانست می‌خواند و بعد از هر دو رکعت سلام می‌دهد و این دعا را می‌خواند:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا، وَلَمْ يَكُنْ

سنانیش خدایی را که فرزندی نگرفته و شریکی

لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

در ملک و سلطنت ندارد، و برایش سرپرست و یآوری از جهت

وَلِيٌّ مِّنَ الذَّلَّةِ وَكِبْرُهُ تَكْبِيرًا، يَا عُدَّتِي

خواری و ذلت نمی‌باشد و او را به عظمت و بزرگی یاد کن، ای ساز و برگ من در مدت زندگی،

فِي مَدَّتِي، وَيَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي، وَيَا

و ای ممد من در سختی و گرفتاریم، و ای سرپرست

وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي، يَا غِيَاثِي فِي رَغْبَتِي،

من در نعمتم، ای فریادرس من در هر نیازم،

يَا مُجِيبِي فِي حَاجَتِي، يَا حَافِظِي فِي

ای اجابت‌گر من در درخواست من، ای حافظ من در

غَيْبَتِي، يَا كَالِي فِي وَحْدَتِي، يَا أُنْسِي

غیاب من، ای نگهبان من در تنهایی، ای منس من

فِي وَحْشَتِي أَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِي، فَلَكَ

در وحشت من. تنها تو پوشاننده زشتی های من هستی؛ پس

الْحَمْدُ، وَأَنْتَ الْمُقِيلُ عَثْرَتِي، فَلَكَ

ستایش تو را است و تو از لغزش هایم در می گذاری؛ پس

الْحَمْدُ، وَأَنْتَ الْمُنْفِثُ صَرْعَتِي، فَلَكَ

حمد، تنها سزاوار توست، و تنها تو برطرف کننده زمین افتادم هستی. پس

الْحَمْدُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَ

حمد تنها سزاوار توست، بر محمد و آل محمد درود بفرست و

اسْتُرْ عَوْرَتِي، وَ آمِن رَوْعَتِي، وَ أَقْلِنِي

میوب مرا بپوشان، و مرا از ترس ایمنی بخش، و از لغزشم

عَثْرَتِي، وَ اصْفَحْ عَنْ جُرْمِي، وَ تَجَاوَزْ

هرگز ندر، و از جرمم چشم پوشی کن، و از گناهانم

عَنْ سَيِّئَاتِي فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ

گذر و در میان اهل بهشت که وعده

الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ.

صدق به آنان دادند (مرا داخل گردان).

وقتی از نماز فارغ شدی و دعا را تمام کردی، هر کدام از سوره‌های «حمد»، «قل هو الله احد»، «قل یا ایها الکافرون»، «قل أعوذ بربّ الناس»، «قل أعوذ بربّ الفلق»، «انا انزلناه فی لیلۃ القدر» و «آیه الکرسی» را هفت مرتبه می‌خوانی، سپس هفت مرتبه می‌گویی:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَ اللَّهُ أَكْبَرُ، وَ سُبْحَانَ

معبودی جز خدا نیست و خدا بزرگتر و منزّه است و

اللَّهِ، وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ.

جنبشی و نیرویی نیست مگر به سبب خدا.

و هفت بار نیز می‌گویی:

اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي، لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا.

خدا، خدا پروردگار من است، به او چیزی را شریک نسازم.

و بعد در مورد هر چه دوست داری دعا می کنی. (۱)

نماز برای وسعت رزق

که از جناب محمد بن عثمان رضی الله عنه نقل شده است

مبشر بن عبدالعزیز روایت کرده و می گوید: خدمت امام صادق علیه السلام بودم که یکی از شیعیان وارد شد و عرض کرد: قربانت شوم، من فقیر و نیازمندم.

امام صادق علیه السلام فرمود:

منتظر باش، تا روز چهارشنبه فرا رسد؛ آن روز را و روز پنجشنبه و جمعه را که بعد از آن است روزه بگیر. هنگام ظهر روز جمعه، بر بالای پشت بامت یا به دشت و صحرا برو و به گونه ای که هیچ کس تو را نبیند رسول خدا صلی الله علیه و آله را زیارت کن، آن گاه در همان جا دو رکعت نماز به جای آور.

سپس بر دو زانویت بنشین و آنها را بر زمین بچسبان و در حالی که رو به قبله هستی دست راستت را بالای دست چپت رو به آسمان بالا ببر و بگو:

اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ، انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ، وَ خَابَتِ

خدایا! تو، تو، امید، جز از تو بریده شد؛ و آرزوها، جز در مورد تو

الْأَمَالُ إِلَّا فِيكَ، يَا ثِقَّةَ مَنْ لَا ثِقَّةَ لَهُ، لَا ثِقَّةَ لِي

نا کام گشت؛ ای تنها مورد اطمینان کسی که هیچ شخص مورد اطمینانی ندارد؛ من نیز هیچ شخص

غَيْرُكَ، اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَ مَخْرَجًا، وَ

مورد اعتمادی جز تو ندارم؛ در کارم راحتی و گشایش و گریزگاهی قرار بده و از

ارزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ، وَ مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ.

جایی که گمان می برم و حتی از جایی که گمان نمی برم به من روزی و نصیب برسان.

سپس روی زمین سجده کن و بگو:

يَا مُغِيثُ، اجْعَلْ لِي رِزْقًا مِنْ فَضْلِكَ.

ای فریادرس! برای من روزی و نصیبی از فضلت قرار ده.

احمد بن مابنداذ - راوی این حدیث - می گوید: به ابو جعفر جناب محمد بن عثمان بن سعید عمّری رضی الله عنه عرض کردم: اگر کسی بخواهد این نماز و دعای درخواست رزق را بخواند و در شهر مدینه نباشد، باید چه کند؟

فرمود: آقا و سرورمان رسول خدا صلی الله علیه و آله را در حرم امامی که در شهر و سرزمین خودش است در قسمت بالای سر آن امام زیارت کند.

عرض کردم: اگر در شهر خودش قبر هیچ یک از امامان نباشد، چه کند؟

فرمود: بعضی از مؤمنان نیکوکار و شایسته را زیارت کند، و سپس به صحرا برود، و در قسمت راست صحرا دستوری را که در روایت آمده است اجرا کند؛ ان شاء الله این کار باعث برستگاری و کامیابی او خواهد بود. (۱)

فصل هفتم:

دعاها

دعای روز سوّم ماه شعبان

علامه مجلسی رحمته الله در کتاب «بحار الانوار» می فرماید: وکیل امام حسن عسکری علیه السلام - قاسم بن علاء همدانی - نامه‌ای از ناحیه مقدسه دریافت کرد که در آن فرموده بودند:

همانا مولای ما امام حسین علیه السلام در روز پنجشنبه سوّم شعبان به دنیا آمدند؛ آن روز را روزه بگیر، و این دعا را بخوان. (۱)
و در کتاب «زاد المعاد» می فرماید: امام زمان صلوات الله علیه این دستور را صادر فرمودند:

روز سوّم ماه شعبان را روزه بگیر و این دعا را بخوان؛ زیرا این روز، روز ولادت امام حسین علیه السلام است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فِي

خدا! از تو درخواست می‌کنم به حق مولود در

هَذَا الْيَوْمِ، الْمَوْعُودِ بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ

این روز که پیش از آنکه چهره‌اش ظاهر شود

اسْتِهْلَالِهِ وَ لِأَدَاتِهِ، بَكَتُهُ السَّمَاءُ وَ مَنْ

متولد گردد به شهادت او وعده داده شده، کسی که بر او آسمان و هر که

فِيهَا، وَ الْأَرْضُ وَ مَنْ عَلَيْهَا، وَ لَمَّا يَطَأُ

در آن است و زمین و هر که بر روی زمین است بر (مظلومیت) او گریستند، در

لأَبْتَيْهَا قَتِيلِ الْعَبْرَةِ وَ سَيِّدِ الْأُسْرَةِ،

حالی که هنوز قدم به این دنیا نگذاشته بود؛ او کشته گریه و سرور خاندان است؛

الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ يَوْمَ الْكُرَّةِ، الْمَعْوَضِ

که با انتقام خون پاکش در رجعت آل محمد نصرت و ظفر پایدار خواهد یافت، و در عوض

مِنْ قَتْلِهِ أَنَّ الْأَيْمَةَ مِنْ نَسْلِهِ، وَ الشِّفَاءَ

شهادتش امامان و پیشوایان دین از نسل پاک آن حضرت، و شفای هر درد و مرضی

فِي تَرْبَتِهِ، وَ الْفَوْزَ مَعَهُ فِي أَوْبَتِهِ، وَ

در تربت اوست، و زیستگاری و پیروزی همراه اوست به هنگام رجعتش، و

الْأَوْصِيَاءَ مِنْ عِشْرَتِهِ، بَعْدَ قَائِمِهِمْ وَ

اوصیاء از عسرت او هستند، پس از حضرت مهدی علیه السلام و

غَيْبَتِهِ، حَتَّىٰ يُدْرِكُوا الْأَوْتَارَ، وَ يَشَارُوا

بعد از غیبت آن حضرت تا این که به خونخواهی آن حضرت برخیزند و انتقام گیرند،

الثَّارَ، وَ يُرْضُوا الْجَبَّارَ، وَ يَكُونُوا خَيْرَ

و خداوند جبار را از خودشان خوشنود کنند، و از بهترین یاوران (دین خدا)

أَنْصَارٍ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ، مَعَ اخْتِلَافِ

باشند. درود خدا بر آنان تا زمانی که روز و شب

اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ. اللَّهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ إِلَيْكَ

در رفت و آمد هستند. بار خدایا به حق آنان به درگاه تو

أَتَوْسَلُّ، وَ أَسْأَلُ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ [وَ]

توسل می جویم و از تو درخواست می کنم مانند گنه کاری که اعتراف به گناهان خود

مُعْتَرِفٍ، مُسِيءٍ إِلَىٰ نَفْسِهِ، مِمَّا فَرَّطَ

می کند؛ بسه خورد بسدی نسوده و بسه خاطر ایسن که در

بِ يَوْمِهِ وَ أَمْسِيهِ، يَسْأَلُكَ الْعِصْمَةَ إِلَيْ

نزد و شب خورد کوتاهی کرده است، از تو درخواست می کند که او را تا هنگام مرگ

بِحَلِّ رَمْسِيهِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ

کنانه محفوظ بدار. خدایا! بر حضرت محمد و

عِثْرَتِهِ، وَ أَحْشَرْنَا فِي زُمْرَتِهِ، وَ بَوَّئْنَا

عِثْرَتِ پساکش درود بفرست، و ما را در زمرة آن بزرگوار محشور فرما، و در سر

مَعَهُ دَارَ الْكِرَامَةِ، وَ مَحَلَّ الْأَقَامَةِ. اللَّهُمَّ

کرامت یعنی بهشت و محل اقامت ابدی، مرا با او هم نشین گردان. خدایا

وَ كَمَا أَكْرَمْتَنَا بِمَعْرِفَتِهِ، فَأَكْرِمْنَا بِزُلْفَتِهِ،

همانطور که ما را با معرفت و شناخت او گرامی داشتی، پس با تقرب به او نیز گرامی دار

وَ ارْزُقْنَا مُرَافَقَتَهُ وَ سَابِقَتَهُ، وَ اجْعَلْنَا

و دوستی، همراهی و شتافتن به سوی او را روزی ما بگردان، و ما را از کسانی قرار ده

مِمَّنْ يُسَلِّمُ لِأَمْرِهِ، وَ يَكْثِرُ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ

که در برابر امر او تسلیم است و در هنگام یاد نمودن

عِنْدَ ذِكْرِهِ، وَ عَلَى جَمِيعِ أَوْصِيَائِهِ وَ

از او درود بسیار بر او و تمامی اوصیا و

أَهْلِ اصْطِفَائِهِ، الْمَمْدُودِينَ مِنْكَ بِالْعَدَدِ

برگزیدگان او مسمی فرستد، آنان که از طرف تو پیوسته آمده اند، و تعدادشان

الْإِثْنِي عَشَرَ، النُّجُومِ الزُّهْرِي، وَ الْحُجَجِ

دوازده تن مسمی باشد؛ هفده ستارگان درخشان، و برای

عَلَىٰ جَمِيعِ الْبَشَرِ. اَللّٰهُمَّ وَهَبْ لَنَا فِي

تَمَامِي اَسْكَانَهَا حَاجَتِ مَسِي بَاشِنْد. خِدايَا! در

هَذَا الْيَوْمِ خَيْرَ مَوْهَبَةٍ، وَ اَنْجِحْ لَنَا فِيهِ

اين روز، بَسْتَرين بَسْخَشِشِ خُودِ رَا بَه مَا بَسْخَشِشِ؛ وَ دَر اَيْنِ رُوزِ، تَمَامِي حَاجَاتِ مَارَا

كُلَّ طَلِبَةٍ، كَمَا وَهَبْتَ الْحُسَيْنَ لِمُحَمَّدٍ

بِرَاوْرْدَه كُن، هَمَانِ كِه اَمَامِ حُسَيْنِ عليه السلام رَا بَه جَدِّشِ حَضْرَتِ مُحَمَّدِ

جَدِّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آٰلِهِ، وَ عَاذَ

- كِه دَرُودِ خِدا بَسْرِ او وَ آلِ او بَسَاد - هَسَدِيَه دَادِه اِي وَ

فَطْرُسُ بِمَهْدِهِ، فَنَحْنُ عَائِدُونَ بِقَبْرِهِ مِنْ

فَطْرُسِ - فَرِشْتَه اِهِي - بَه گِهْوَارِه اش پِنَاه بَرْد؛ مَانِيَزِ پَسِ از شِهَادَتِشِ بَه قَبْرِ او پِنَاه مَسِي بَرِيْمِ

بَعْدِهِ، نَشْهَدُ تُرْبَتَهُ، وَ نَسْتَنْظِرُ اَوْبَتَهُ،

وَ دَر نَسْرِدِ تَسْرِبَتِ او حَاضِرِ مَسِي شُويْمِ وَ مَسْتَنْظِرِ بَازِ گَشْتِشِ مَسِي بَاشِيْمِ؛

اٰمِيْنَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ. (۱)

اِي پَرُورْدِگَارِ هَسْتِي؛ دَعَايِ مَارَا مَسْتَجَابِ كُن.

فضیلت ماه شعبان

شعبان ماه بسیار شریفی است و منسوب است به حضرت سید انبیاء صلی الله علیه و آله و آن حضرت این ماه را روزه می داشت و وصل می کرد به ماه رمضان و می فرمود شعبان ماه من است. هر که یک روز از ماه مرا روزه بدارد بهشت او را واجب می شود. (ماه شعبان اعمال خاصی دارد که به مفاتیح الجنان مراجعه شود).

شب نیمه شعبان شب بسیار مبارکی است از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایتست که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام سؤال شد از فضیلت شب نیمه شعبان حضرت فرمودند: آن شب افضل شبها است بعد از شب قدر و در آن شب عطا می فرماید خداوند بندگان فضل خود را و می آمرزد ایشان را به من و کرم خویش پس سعی و کوشش کنید در تقرب جستن بسوی خدای تعالی در شب نیمه شعبان و از جمله برکات این شب مبارک آنست که ولادت با سعادت حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) در سحرگاه این شب در سال ۲۵۵ هـ ق واقع شده است که باعث شرافت و فضیلت این لیلۀ مبارکه شده است.

دعای شب نیمه شعبان

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ لَيْلَتِنَا هَذِهِ وَ مَوَلُوْدِهَا، وَ

خدايما؛ به حق امشب ما و مولد آن، و

حُجَّتِكَ وَ مَوْعُوْدِهَا، الَّتِي قَرَنْتَ اِلَيْ

حجّت تو و وعده داده شده آن، برتری آن مقرون ساختی و

فَضْلِهَا فَضْلاً فَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ صِدْقاً وَ

پیوسته نمودی، پس کلام گردید کلمه تو به راستی و

عَدْلاً، لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِكَ، وَ لَا مُعَقَّبَ

عدالت، که دگرگون کننده ای برای کلمات تو نیست، و نه پس زننده ای

لِآيَاتِكَ، نُورِكَ الْمُتَالِقُ، وَ ضِيَاؤُكَ

بر آیات نیست؛ او نور درخشان تو و روشنائی

الْمُشْرِقُ، وَ الْعَلَمُ النُّورُ فِي طَخِيَاءِ

تابان تو و پرچم نور در تاریکی شب

الدَّيْجُورِ، الْغَائِبِ الْمَسْتُورِ. جَلَّ مَوْلِدُهُ،

سپاه، (که جمالش) پنهان و پوشیده است. ولادتش شکره مند،

وَ كَرَمَ مَخْتِدُهُ، وَ الْمَلَائِكَةَ شَهَدَهُ، وَ اللَّهَ

و نژادش شریف است، و فرشتگان شاهدان اویند، و خداوند

نَاصِرُهُ وَ مُوَيِّدُهُ، إِذَا أَنْ مِيعَادُهُ، وَ

یاری کننده و تأیید کننده اوست؛ هنگامی که زمان وعده اش فرارسد، و

الْمَلَائِكَةَ أَمْدَادُهُ، سَيْفُ اللَّهِ الَّذِي

فرشتگان مددکار اویند. او شمشیر خدای است که

لَا يَنْبُو، وَ نُورُهُ الَّذِي لَا يَخْبُو، وَ ذُو

کند نشود، و نور خدای است که هرگز خاموش نگردد، و صاحب

الْحِلْمِ الَّذِي لَا يَضْبُو، مَدَارُ الدَّهْرِ، وَ

بردباری است که از جادو نرود، محور و مرکز چرخش روزگار، و

نَوَامِيسُ الْعَصْرِ، وَ وِلَاةُ الْأَمْرِ، وَ الْمَنْزِلُ

ناموس های زمانه، و کارداران فرمان الهی، و کسانی که نازل گشته

عَلَيْهِمُ الذِّكْرُ، وَ مَا يَنْزِلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ،

بر ایشان ذکر یعنی قرآن و آنچه در شب قدر نازل گردد،

وَ أَصْحَابِ الْحَشْرِ وَ النَّشْرِ، وَ تَرَاجِمَهُ

و صاحبان گردآوری و پراکندگی، بیان کننده پیام آسمانی او؛

وَ خِيَةِ، وَ وِلَاةُ أَمْرِهِ وَ نَهْيِهِ. اللَّهُمَّ فَصَلِّ

و عهده‌داران امر و نهی او می‌باشند. بار خدایا؛

عَلَى خَاتِمِهِمْ وَ قَائِمِهِمْ، الْمَسْتُورِ عَنْ

بر آخرین، و قیام کننده ایشان درود بفرست که از

عَوَالِمِهِمْ (عَوَامِلِهِمْ)، وَ أَدْرِكُ بِنَايَامَهُ وَ

عوالم ایشان پوشیده است؛ و ما را موفق به درک روزگار و

ظُهُورَهُ وَ قِيَامَهُ، وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ،

دوران ظهور و قیامش بگردان؛ و ما را از یاران آن حضرت قرار بده؛

وَ اقْرِنُ ثَارَنَا بِثَارِهِ، وَ اكْتُبْنَا فِي أَعْوَانِهِ

و خونخواهی ما را به خونخواهی او پیوسته گردان؛ و ما را در گروه یاران

وَ خُلَصَائِهِ، وَ أَحِينَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ،

و مخلصان بی‌الایشان بنویس؛ و ما را در دولت آن حضرت، برخوردار از نعمت زنده بدار

وَ بِصُحْبَتِهِ غَانِمِينَ، وَ بِحَقِّهِ قَائِمِينَ، وَ

و به همراهی او بهره‌مند، و به ادای حقش پایرجا، و

مِنَ السُّوءِ سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

از بدی نیز برکنار بدار؛ ای مهربان‌ترین مهربانان

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ

و ستایش مخصوص پروردگار جهانیان است؛ و درود او

عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ،

بر حضرت محمد خاتم پیامبران و رسولان

وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَ عِثْرَتِهِ

و بر اهل بیت راستگو و عترت

النَّاطِقِينَ، وَ أَعَنُ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ، وَ

سخن‌گوی اندیشمند او باد. خدایا! به همه ستمکاران لعنت کن، و

أَحْكُمُ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ يَا أَهْلَ الْأَعْيُنِ

خودت بین ما و ان‌ها داوری کن؛ ای بهترین داوران.

نگارنده می‌گوید: سزاوار است صلوات ضراب اصفهانی که

آن را در صفحه ۵۳ این کتاب نقل کردیم، در شب نیمه شعبان و

روزش، خوانده شود.

دعا برای ظهور امام زمان علیه السلام در قنوت هر نماز

شهید اول علیه السلام در کتاب «ذکری» می گوید: ابن ابی عقیل برای قنوت دعایی که از امیر مؤمنان علی علیه السلام روایت شده، برگزیده؛ و آن دعا این است:

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ شَخَصَتِ الْأَبْصَارُ، وَ تَقَلَّتِ

بِأَرْهَافِهَا؛ چشم‌ها، به تو دوخته شده است، گام‌ها به سوی تو

الْأَقْدَامُ، وَ رُفِعَتِ الْأَيْدِي، وَ مَدَّتِ

بِرُدَائِشِهَا؛ دست‌های به سوی تو بالا آمده،

الْأَعْنَاقُ، وَ أَنْتَ دُعِيتَ بِاللِّسَنِ، وَ

گردن‌ها به سوی تو کشیده شده است. تویی که با زبان‌ها، فرا خوانده می شوی؛

إِلَيْكَ سِرُّهُمْ وَ نَجْوَاهُمْ فِي الْأَعْمَالِ،

و کارهای پنهانی و رازهای (مردم) به طرف توست.

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَ

پروردگارا! بین ما و قوم ما به حق حکم کن، که

أَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو

نوبهترین حکم کنند و قضاوت کنند هستیم، بارالها! از

إِلَيْكَ غَيْبَةَ نَبِيِّنَا، وَ قِلَّةَ عَدَدِنَا، وَ كَثْرَةَ

عدم حضور پیامبران، کمی نفراتمان، فراوانی

عَدُوِّنَا، وَ تَظَاهِرَ الْأَعْدَاءِ عَلَيْنَا وَ وَقُوعَ

دشمنانمان، و پشیمانی دشمنانمان از یکدیگر علیه ما وجود

الْفِتَنِ بِنَا فَفَرِّجْ ذَلِكَ اللَّهُمَّ بِعَدْلِ

فتنه‌های فراوان برای ما؛ به نوشکایت می‌کنیم، بارالها! با عدالتی که

تُظْهِرُهُ، وَإِمَامِ حَقِّ تَعْرِفُهُ، إِلَهَ

اشکارش می‌کنی، و امام و پیشوای راستینی که به همگان معرفی می‌کنی، این گرفتاری‌ها را برطرف

الْحَقِّ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

کن و گشایشی فرما، ای معبود به حق، اجابت کن، ای پروردگار جهانیان.

وی می‌افزاید: روایتی به من رسیده است که امام صادق علیه السلام همواره به

شیعیان خود دستور می‌فرمودند پس از کلمات فرج، در قنوت این دعا را

بخوانند. (۱)

دعا در قنوت نماز جمعه

برای ظهور آن بزرگوار (ارواحنافداه)

پسر مقاتل روایت نموده که امام رضا علیه السلام فرمود:

در قنوت نماز جمعه چه می گوئید و چه دعایی می کنید؟

گفتم: همان دعاهایی که مردم می خوانند.

فرمود: آن طور که آنها دعا می کنند دعا مکن؛ بلکه بگو:

اللَّهُمَّ أَصْلِحْ عَبْدَكَ وَ خَلِيفَتَكَ بِمَا

بارالها! به وسیله آنچه که کار پیامبران و فرستادنگانت را

أَصْلَحْتَ بِهِ أَنْبِيَاءَكَ وَرُسُلَكَ، وَخَفَّهُ

اصلاح فرمودی، امور بسنده و جانسخت (امام عصر علیه السلام) را نیز اصلاح فرما!

بِمَلَائِكَتِكَ، وَأَيْدِيهِ بِرُوحِ الْقُدُسِ مِنْ

و با فرشتگانت گردا گردش را فرا بگیر؛ و او را با روح القدس از

عِنْدِكَ، وَأَسْلُكُهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ

چنانب خردت، تأییدش گردان! و مراقب و نگهبانی در پیش رو و از

خَلْفِهِ رَصَدًا يَحْفَظُونَهُ مِنْ كُلِّ سُوءٍ،

پشت سرش بگمار، تا نگذارند هیچ بدی به او برسند!

وَأَبْدِلُهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْنًا، يَعْْبُدُكَ

و پس از شرایط ترسناکی که دارد، و محیطی سراسر آرامش برایش فراهم کن، تا تو را بپرستند

لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا، وَلَا تَجْعَلُ لِأَحَدٍ

و چیزی را شریک تو نگرداند؛ و چیزی و قدرت برای هیچ یک از

مِنْ خَلْقِكَ عَلَىٰ وَلِيِّكَ سُلْطَانًا، وَ أَدْنٰ

آفریدگانت بر ولایت قرار مده؛ و به او اجازه بده

لَهُ فِي جِهَادِ عَدُوِّكَ وَ عَدُوِّهِ، وَ اجْعَلْنِي

تا با دشمن تو و دشمن خودش به نبرد برخیزد؛ و مرا نیز

مِنْ أَنْصَارِهِ، إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

از یاران آن حضرت قرار ده؛ همانا، تو بر هر چیزی توانا هستی.

دعای مختصر در زمان غیبت

شیخ کلینی رحمته الله علیه در ضمن حدیثی از زرارہ از امام صادق علیه السلام روایت می‌کند که حضرت فرمود:

آن جوان ناگزیر از غیبت است. گفتم: برای چه غیبت می‌کند؟
 حضرت فرمود: به جهت ترس - بعد اشاره به شکم مبارک خود فرمود،
 یعنی به جهت ترس از کشته شدن - و اوست که همه در انتظار او بسر
 می‌برند، و اوست که در تولد او مردم تردید می‌نمایند، برخی می‌گویند:
 هنوز متولد نشده، و برخی دیگر می‌گویند: پدر او از دنیا رفت و فرزندی از
 خود باقی نگذاشت. و بعضی می‌گویند: دو سال پیش از مرگ پدرش متولد
 شد.

زراره گفت: عرض کردم: اگر آن زمان را درک کردم چه دعایی را
 بخوانم؟

حضرت فرمود:

خدای را به این دعا بخوان:

اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي نَفْسَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسَكَ لَمْ

خدا یا خود را به من بشناسان زیرا اگر تو خود را به من

أَعْرِفَكَ. اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي نَبِيَّكَ، فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي

نشناسی من تو را نخواهم شناخت، خدا یا پیامبرت را به من بشناسان که اگر

نَبِيَّكَ لَمْ أَعْرِفْهُ [قَطُّ]. اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي حُجَّتَكَ فَإِنَّكَ إِنْ

رسولت را نشناسی من او را نشناسم، خدا یا حجّت را به من بشناسان که اگر

لَمْ تُعَرِّفْنِي حُجَّتَكَ ضَلَلْتُ عَنْ دِينِي. (۱)

نشناسی او را، از دین خود گمراه گمردم.

دعای غریق در زمان غیبت

سید بزرگوار علی بن طاووس رحمته الله در «مهج الدعوات» می فرماید:

عبدالله بن سنان گوید: حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

به زودی شبهه‌ای دامن گیر شما می شود، در آن موقع نه پرچمی است

که راه را برای شما نشان دهد، و نه امامی است که شما را هدایت کند، و در آن

دوران کسی نجات پیدا نمی‌کند مگر آنکه دعای غریق را بخواند.

عرض کردم: دعای غریق چگونه است؟

فرمود: می‌گویی:

«يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ، يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي

عَلَى دِينِكَ».

عرض کردم: يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ، ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ.

فرمود: خداوند متعال «مقلب القلوب و الأبصار» است، ولی همان

طوری که من می‌گویم بگو: يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ.

سید علیه السلام می‌فرماید: شاید جهت اینکه حضرت فرمود نگو: «والأبصار»

این باشد که تقلب و دگرگونی دل‌ها و چشم‌ها از شدت ترس و هراس در

روز قیامت است، ولی در زمان غیبت فقط دل‌ها از ترس دگرگون می‌شود نه

چشم‌ها. (۱)

دعای «یا نور النور»

این دعای شریف را مرحوم کفعمی در کتاب «المصباح» از مولایمان امام زمان (ارواحنا فداه) نقل کرده است:

يَا نُورَ النُّورِ، يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ، يَا بَاعِثَ

ای روشنی بخش روشنی‌ها؛ ای تدبیرکننده کارها؛ ای کسی که تمام مردگان

مَنْ فِي الْقُبُورِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

درون قبرها را بر می‌انگیزی؛ بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْ لِي وَلِشِيعَتِي مِنَ الضِّيقِ

محمد درود بفرست، و گشایشی برای من و پیروان من فراهم کن تا از این تنگنا

فَرَجًا، وَ مِنْ أَلْهَمٍ مَخْرَجًا، وَ أَوْسِعْ لَنَا

رها شویم، و از اندوه‌ها به درآییم؛ و مسیر و راه ما را وسیع گردان

الْمَنْهَجَ، وَ أَطْلِقْ لَنَا مِنْ عِنْدِكَ مَا يُفْرِجُ

و از نزد خودت به گونه‌ای برای ما رهایی مقرر کن که گشایشی در

وَأَفْعَلُ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ.

تمام امورمان حاصل شود؛ و آن گونه که تو سزاوارش هستی - ای بزرگوار؛ - با ما رفتار کن.

روایت شده کسی که این دعا را اختیار نماید یعنی آن را دعای خود قرار

داده و بخواند با صاحب الأمر (صلوات الله علیه) محشور می شود. (۱)

دعای حضرت صاحب الأمر (ارواحنافداه)

سید بزرگوار، علی بن طاووس رضی الله عنه در «مهج الدعوات» این دعا را از

جمله دعاهای امام زمان (ارواحنافداه) نقل کرده است:

إِلٰهِي بِحَقِّ مَنْ نَاجَاكَ، وَ بِحَقِّ مَنْ دَعَاكَ فِي الْبَرِّ وَ

خدایا! از تو درخواست می کنم به حق هر کسی که با تو نجوا کرده است، و به حق هر کسی که

الْبَحْرِ، تَفَضَّلْ عَلَيَّ فَقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ

در خشکی و دریا تو را خوانده است؛ که نسبت به مردان و زنان فقیر مؤمن لطف کنی و

بِالْغِنَاءِ وَالثَّرْوَةِ، وَعَلَى مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

توانگری و دارایی را روزیشان گردانی؛ به مردان و زنان مریض مؤمن،

بِالشِّفَاءِ وَالصَّحَّةِ، وَعَلَى أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

شفا و سلامتی ارزانی بداری؛ و به مردان و زنان مؤمن که در قید حیات هستند

بِاللُّطْفِ وَالْكَرَمِ وَعَلَى أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

نسبکی و بزرگواریت را مرحمت کنی، و به مردگان مؤمن - اعم از زن و مرد -

بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ، وَعَلَى غُرَبَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

امرزش و رحمت (گستردهات) را ببخشایی؛ و غریبان مؤمن را - اعم از زن و مرد -

بِالرَّدِّ إِلَى أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ غَانِمِينَ، بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ. (۱)

در کمال سلامتی و بهره‌مندی به وطن‌هاشان باز گردانی؛ به واسطه حضرت محمد و آل او

دعای دیگر از امام زمان (ارواح‌نفاذ) برای رفع مشکلات

این دعای شریف برای رفع مشکلات، در کتاب «قصص الأنبياء» از

مولایمان امام زمان (ارواح‌نفاذ) نقل شده است:

يَا مَنْ إِذَا تَضَايَقَتِ الْأُمُورُ فَتَحَ لَنَا بَاباً لَمْ تَذْهَبِ إِلَيْهِ

ای کسی که وقتی کارها بر ما تنگ آید دری را به روی ما می‌گشاید که به خیال و اندیشه هیچ کس

الْأَوْهَامُ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْتَحْ لِأُمُورِي

نرسیده باشد؛ بنابراین، از تو می‌خواهم که بر محمد و آل محمد درود بفرستی و دری فراروی

الْمُتَضَايِقَةِ بَاباً لَمْ يَذْهَبِ إِلَيْهِ وَهُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

کارهای گره خورده و بسته شده‌ام بگشایی که هیچ ذهنی بدان نرسیده باشد؛ ای مهربانترین مهربانان.

در کتاب «التحفة الرضویة» آورده است: علامه پرهیزگار جناب سیّد حسن فرزند سیّد علی آقا شیرازی، این دعا را برایم روایت کرد و گفت که: از امام زمان (ارواح‌نفاذ) روایت شده است. این کلام را بعضی از بزرگان مورد اعتماد از ایشان نقل کرده‌اند.

وی گفت: برای برطرف شدن مشکلات و نیز دست‌یابی به خواسته‌ها و آرزوها، پس از نمازهای پنجگانه - و نیز در دیگر حالات - باید خوانده شود، و آن دعا این است:

يَا مَنْ إِذَا تَضَايَقَتِ الْأُمُورُ فَتَحَ لَهَا بَاباً لَمْ تَذْهَبِ إِلَيْهِ

ای کسی که وقتی کارها بر ما تنگ آید دری را به روی ما می‌گشاید که به خیال و اندیشه هیچ

الأَوْهَامُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْتَحْ لِأُمُورِي

کس نرسیده باشد؛ بنابراین، از تو می‌خواهم که بر محمد و آل محمد درود بفرستی و دری‌فراروی

الْمُتَضَايِقَةَ بَاباً لَمْ يَذْهَبْ إِلَيْهِ وَهُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

کارهای گره خورده و بسته شده‌ام بگشایی که هیچ ذهنی بدان نرسیده باشد؛ ای مهربانترین مهربانان.

دعای مهم دیگر از امام زمان علیه السلام برای برآورده شدن حاجات

سید علی خان در کتاب شریف «الکلم الطیب» می‌گوید:

این دعای ارزشمندی است از امام زمان صلوات الله علیه برای کسی که

چیزی از او ضایع گشته یا حاجتی دارد؛ لذا شخصی که خواسته یا مشکل

مهمی دارد باید این دعا را بسیار بخواند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، مُبْدِيُ الْخَلْقِ وَ مُعِيدُهُمْ وَ

تو آن خدایی هستی که جز تو معبودی نیست؛ آغازگر و بازگرداننده آفریدگان هستی.

أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، مُدَبِّرُ الْأُمُورِ، وَ بَاعِثُ مَنْ

و تسوی آن خدایستی که جز تو معبودی نیست، تدبیرکننده کارها هستی، و هر که را در

فِي الْقُبُورِ، وَأَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَابِضُ

قبرهاست برمی انگیزی! تو همان خدای یکتایی هستی که جز تو معبودی نیست؛ تنگ‌گیرنده

الْبَاسِطُ، وَأَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَارِثُ الْأَرْضِ

و گستراننده هستی؛ و تو آن خدایستی که جز تو معبودی نیست؛ و وارث زمین

وَ مَنْ عَلَيْهَا. أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ،

و ساکنان آن هستی. از تو درخواست می‌کنم به واسطه نامت که هر گاه بدان خوانده شدی پاسخ

وَ إِذَا سُئِلْتَ بِهِ أُعْطِيتَ، وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ، وَ

دادی، و هر گاه بدان وسیله از تو درخواست شده عطا کردی؛ و به حق محمد و اهل بیت او، و بواسطه

بِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَيَّ نَفْسِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ

حتی که برای ایشان بر خود واجب ساخته‌ای از تو درخواست می‌کنم تا بر محمد و

أَهْلِ مُحَمَّدٍ، وَ أَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي، السَّاعَةَ السَّاعَةَ، يَا

اهل محمد درود بفرستی و حاجتم را برآورده سازی، همین ساعت، همین ساعت، ای

سَيِّدَاهُ، يَا مَوْلَاهُ، يَا غِيَاثَاهُ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمِيتَهُ بِهِ

تو ای من، ای مولای من! ای فریادرس من، از تو می‌خواهم به واسطه تمامی نام‌هایی که

نَفْسِكَ، وَ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ

خویشتن را بدان نامیده‌ای، و آن را در دانش پنهانیت نزد خود نگه داشته‌ای؛ که

عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ أَنْ تُعَجِّلَ خَلَاصَنَا مِنْ هَذِهِ

بر محمد و آل محمد درود بفرستی، و در رهسای ما از این گرفتاری و

الشَّدَّةِ، يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ، يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ، إِنَّكَ

سختی، شتاب کنی، ای دگرگون کننده دل‌ها و چشم‌ها، ای شنوای دعا؛ به راستی که تو

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

بر هر چیزی توانا هستی؛ و به واسطه رحمتت ای مهربان‌ترین مهربانان.

دعای امام عصر (ارواح‌نافذ) برای شفاء از بیماری‌ها

محدث نوری علیه السلام می فرماید: «شیخ بزرگوار جناب کفعمی علیه السلام در کتاب

«البلد الامین» از حضرت مهدی صلوات الله علیه روایت می‌کند:

کسی که این دعا را با تربت امام حسین علیه السلام در ظرف نو بنویسد، و آن را

بشوید و بنوشد، از بیماریش رهایی می‌یابد:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ دَوَاءً، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ شِفَاءً

به نام خداوند بخشنده مهربان، گفتن «بسم الله» دواست؛ و الحمد لله شفاست؛

وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كِفَاءً، هُوَ الشَّافِي شِفَاءً، وَ هُوَ الْكَافِي كِفَاءً،

و «لا اله الا الله» موجب کفایت است؛ و «هو الشافی» شفا است و «هو الکافی» کفایت است؛

أَذْهِبِ الْبَاسَ بِرَبِّ النَّاسِ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُهُ

تو را به پروردگار مردم سوگند می‌دهم که بدی را دور گردانی و شفایی بدهی که هیچ بیماری در پی

سُقْمٌ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ النَّجَبَاءِ.

آن نماند. و درود پیوسته خداوند بر محمد و آل نجیبش نثار باد.

محدث نوری علیه السلام در ادامه می‌افزاید: دستخطی از زین‌الدین علی بن

حسین حسینی دیدم که بیان داشته است: این دعا را مردی از ساکنان کربلا در

عالم خواب از حضرت مهدی (ارواح‌نفاذ) آموخته بود.

وی بیمار بود، و از بیماری خود به حضرت مهدی (صلوات الله علیه) شکایت

کرد و آن حضرت دستور فرمود این دعا را بنویسد و بشوید و بنوشد. وی

چنان کرد و فوراً بیماریش برطرف شد. (۱)

حز امام زمان (ارواحنا فداه)

سید بزرگوار، علی بن طاووس رضی الله عنه در کتاب «مهج الدعوات» حرز مولایمان امام زمان (ارواحنا فداه) را چنین نقل کرده است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

يَا مَالِكَ الرَّقَابِ، وَ هَازِمَ الْأَحْزَابِ، يَا مُفْتِحَ الْأَبْوَابِ، يَا

ای صاحب اختیار همگان؛ ای شکست دهنده حزب‌های متحد شده؛ ای گشاینده درها؛ ای

مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ، سَبَّبْنَا سَبَبًا لَا نَسْتَطِيعُ لَهُ طَلْبًا، بِحَقِّ لَا

سبب‌ساز حقیقی تمام سبب‌ها، سببی برای ما بساز که توان دست‌یابی و جستجویش را نداریم؛ بحق

إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

کلمه شهادتین: «لا اله الا الله»، «محمد رسول الله»؛ که صلوات و درودهای الهی پیوسته بر او و تمام

أَجْمَعِينَ. (۱)

آل او نثار باد.

صلوات بر حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ وَ آيِبَهَا...)

یکی از صلوات‌های مجزّب و مؤثر در گرفتن حاجت، صلوات

حضرت فاطمه زهرا علیها السلام است به اینگونه که پانصد و سی مرتبه بگوید:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ وَ آيِبَهَا وَ بَعْلِهَا وَ بَنِيهَا [وَ السِّرِّ

خداوندا! درود فرست بر فاطمه و پدر بزرگوارش و همسر گرامیش و فرزندان عزیزش (و به آن

الْمُسْتَوْدَعِ فِيهَا] بِعَدَدِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ.

رازی که در وجود او به ودیعه نهادی) به تعداد آنچه که دانش تو بر آن احاطه دارد.

این ختم در کتب قدیمه دعا ذکر نشده و از زمان شیخ اعظم انصاری رحمته الله

در میان زبان‌ها افتاده و معروف شده است.

ما به خاطر دو جهت این صلوات را نقل نمودیم:

۱- اگر چه این صلوات در کتب قدیمه وجود ندارد و از مرحوم شیخ

انصاری شنیده شده ولی به خاطر ارتباطی که آن بزرگوار با حضرت بقیة الله

(ارواحنا فداه) داشته است به احتمال قوی این دعا از حضرت صاحب الامر

(ارواحنا فداه) صادر شده است.

۲ - مقصود از «السرّ المُستودع فيها» حضرت حجّت عليه السلام می باشد. (۱)

دعای سفر در ساعت مخصوص به حضرت بقیة الله (ارواحنا فداه)

سید بن طاووس رحمه الله در کتاب «الأمان» آورده است: ما در کتاب خود به نام «الأسرار المودعة فی ساعات الليل و النهار» گفتیم که هر ساعتی از روز، ویژه یکی از امامان عليهم السلام است، و هر ساعتی نیز دو دعا دارد. یکی را از دستخط جدم شیخ طوسی رحمه الله نقل کردم، و دیگری را از دستخط منسوب به ابن مقله روایت نمودم.

از روایات استفاده می شود که هر یک از امامان عليهم السلام، در وقتی که به ایشان اختصاص دارد، نگاهبان و حمایت کننده از شیعیان، خواهند بود:

وقت اول، اختصاص دارد به مولای ما امیرالمؤمنین حضرت علی عليه السلام؛

و وقت دوم، اختصاص دارد به مولای ما حضرت امام حسن عليه السلام؛

و وقت سوم، اختصاص دارد به مولای ما حضرت امام زین العابدین عليه السلام؛

و وقت پنجم، اختصاص دارد به مولای ما حضرت امام باقر عليه السلام؛

و وقت ششم، اختصاص دارد به مولای ما حضرت امام صادق علیه السلام؛

و وقت هفتم، اختصاص دارد به مولای ما حضرت امام کاظم علیه السلام؛

و وقت هشتم، اختصاص دارد به مولای ما حضرت امام رضا علیه السلام؛

و وقت نهم، اختصاص دارد به مولای ما حضرت امام جواد علیه السلام؛

و وقت دهم، اختصاص دارد به مولای ما حضرت امام هادی علیه السلام؛

و وقت یازدهم، اختصاص دارد به مولای ما حضرت امام عسکری علیه السلام؛

و وقت دوازدهم که اختصاص به امام دوازدهم حضرت مهدی علیه السلام دارد.

انسان، در هر یک از وقت‌های دوازده گانه یاد شده، دعای ویژه آن را

می‌خواند؛ و تفاوتی ندارد که روز بلند تابستانی، یا روز کوتاه زمستانی

باشد؛ زیرا از روایات بر می‌آید که روز به هر اندازه باشد باید به دوازده بخش

تقسیم شود و دعاهای مخصوص نیز دوازده بخش هستند.

بدین سان، هر گاه تصمیم به مسافرت گرفتی، هنگام حرکت در هر یک از

وقت‌های دوازده گانه که قرار داشتی - و آن ساعت به هر یک از امامان عزیزی

که خدا او را حمایت‌کننده و وسیله نجات قرار داده اختصاص داشت - این

دعا را بخوان:

اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا قُلَانًا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنِّي أَسَلُّمُ عَلَيْهِ،

بارالها! به مولای ما، (نام امامی را ببر که آن ساعت به او اختصاص دارد) - که درودهایت بر او نثار باد

إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ بِإِقْبَالِكَ عَلَيْهِ، فِي أَنْ يَكُونَ خَفَارَتِي

این خبر را برسان که من بر او درود و سلام می فرستم، و چون تو روی به ایشان داری من نیز!

حِمَايَتِي وَ سَلَامَتِي وَ كَمَالُ سَعَادَتِي ضِمَانَهَا بِكَ عَلَيْهِ،

ایشان روی آورده‌ام، تا به ضمانت تو، مراد در حمایت و پناه و امنیت خویش بدانند و سعادت و

حَيْثُ قَدْ تَوَجَّهْتُ فِي السَّاعَةِ الَّتِي جَعَلْتَهُ كَالْخَفِيرِ فِيهَا وَ

خوشبختی کامل نصیب شود؛ زیرا من در ساعتی آغاز به کار می‌کنم که آن حضرت را نگهبان

حَدِيثَهَا فِي ذَلِكَ إِلَيْهِ.

و امان‌دهنده در آن ساعت قرار داده‌ای.

به نظر می‌رسد که مناسب است هر گاه به توقفگاهی در بین راه رسیدی، در هر وقت که بود دعای ویژه آن وقت را بخوانی؛ همچنین، هنگام حرکت از توقفگاه نیز به امامی که آن وقت ویژه اوست، عرض سلام و ادب کنی، تا روح با او انس بیشتر بگیرد، و او را ضامن خود بسازی که از آن ساعت پیش‌آمدی برایت رخ ندهد.

اگر خداوند بزرگ این کار را از تو نمی‌خواست، این مطالب را

نمی‌آموختی. البته با این کار، تمام کارهایت در مسافرت‌هایت، عنوان عبادت خواهد یافت و ذخیره‌ای برای آن جهان خواهد شد.^(۱)

دعای هنگام عطسه

در کتاب «جنات الخلود» آورده شده است: هنگام عطسه کردن، مستحب است که انگشت اشاره را روی سر بینی قرار داده و آنچه را که امام زمان (ارواحنا فداه) قرائت فرموده است، بخواند:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَبْدًا

ستایش، ویژه خداست، که پروردگار جهانیان است؛ و درود خدا، بر محمد و آل او باد.

ذِكْرًا لِلَّهِ، غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ.

در حالی که بنده‌ای هستم، که همواره به یاد خدا می‌باشم، و روگردان نیستم و استکبار نمی‌روزم.

صلوات بر امام زمان (ارواحنا فداه)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ وَلِيِّكَ

خدایا درود فرست بر بنده مقرب درگامت

وَابْنِ أَوْلِيَاءِكَ، الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ،

و فرزند بندگان مقربت آنانکه فرض کردی فرمانبرداریشان را

وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ، وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ،

و واجب گرداندی حقشان را و دور کردی از ایشان پلیدی را

وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً. اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَانْتَصِرْ

و بسخوبی پاکیزه‌شان کردی خدایا یاریش کن و بدست او دینت را

بِهِ لِدِينِكَ، وَانصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ

یاری کن و یاری کن بر وسیله او دوستان خودت و دوستان او

وَشِيعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ، وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ. اللَّهُمَّ

و شیعیان و یاورانش را و ما را نیز از آنان قرار ده خدایا

أَعِذُهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ، وَمِنْ شَرِّ

نگاهش دار از شر هر مکتبجاوز و سگرکشی و از شر

جَمِيعِ خَلْقِكَ، وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

همه مخلوق خودت و محافظتش کن از پیش رویش

وَمِنْ خَلْفِهِ، وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ،

و از پشت سرش و از سمت راستش و از طرف چپش

وَاحْرُسُهُ وَأَمْنَعُهُ أَنْ يَوْصَلَ إِلَيْهِ

و پاسداریش کن و نگاهش دار از اینکه گزند و

بِسُوءٍ، وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ

اسیبه او رسد و (شوکت و عزت) رسول و آل

رَسُولِكَ، وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ، وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ،

رسولت را در (وجود) او حفظ فرما و آشکار گردان بدست او عدل و داد را و بیاریت کمکش کن

وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ، وَاخْذُلْ خَاذِلِيهِ،

و یاورش را نیز یاری کن و هر که دست از یاریش بردارد خوار گردان

وَأَقْصِمُ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ، وَأَقْتُلُ

و بشکن بدست او قدرت و شوکت کافران را و آنان را بدست آن حضرت به خاک

بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُجْرِمِينَ

مَلَایِ افکَرن و هم چَنین منَافقان و همه بی دینان سَتیزه جَوین

حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ

در هر جا هستند از خاورهای زمین

وَمَغَارِبِهَا، بَرِّهَا وَبَحْرِهَا، وَأَمْلَأُ بِهِ

و بساخترهای آن چاه در خشکی و چاه در دریا، و پرکن بسوسیلۀ او

الْأَرْضَ عَدْلًا، وَأَظْهَرُ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ

زمین را از عدل و داد و آشکار (یا پیروز) کن بسوسیلۀ اش دین نبی توست

عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ. وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ

کس که بر او و آل او درود باد - را و قرار ده خدایا مرا نیز از

أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ، وَأَتْبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ،

یاران و کمک کاران و پیروان و شیعیانش

وَأَرْنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَأْمَلُونَ،

و بس من بنما در مورد آل محمد علیهم السلام آنچه را

وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ

آرزو داشتند و در مورد دشمنشان آنچه از آن می ترسند مستجاب گردان ای راستین، اجابت فرما.

دعای برای ظهور امام زمان (ارواحنا فداه) بعد از

هر نماز در ماه مبارک رمضان

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

هر کس این دعا را در ماه رمضان بعد از نمازهای واجب بخواند،

گناهانش تا روز قیامت بخشیده می شود:

اللَّهُمَّ ادْخِلْ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ السُّرُورَ. اللَّهُمَّ اغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ.

خداوندا؛ بر ساکنان گورها، شادمانی و خوشی عطا فرما؛ خداوندا؛ تمام نیازمندان را بی نیاز گردان.

اللَّهُمَّ اشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ. اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُرْيَانٍ. اللَّهُمَّ اقْضِ

خداوندا؛ تمام گرسنگان را سیر کن. خداوندا؛ هر عریانی را بپوشان. خداوندا؛ قرض هر مقروضی را

دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ. اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَن كُلِّ مَكْرُوبٍ. اللَّهُمَّ رُدِّ كُلَّ

دینا فرما؛ خداوندا؛ اندوه هر اندوهناکی را برطرف کن. خداوندا؛ هر غریبی را به (وطن) بازگردان.

فَرِيبٍ. اللَّهُمَّ فَكِّ كُلَّ أَسِيرٍ. اللَّهُمَّ اصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِّنْ أُمُورِ

خداوندا؛ هر اسیری را آزاد کن. خداوندا؛ هر امر فاسدی را از امور مسلمانان اصلاح فرما.

الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ. اللَّهُمَّ سُدِّ فَقْرُنَا بِغِنَاكَ.

خداوندا؛ هر مریضی را شفا مرحمت کن. خداوندا؛ فقر ما را با بی نیازی خودت برطرف کن.

اللَّهُمَّ غَيِّرْ سُوءَ خَالِنَا بِحُسْنِ خَالِكَ. اللَّهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ.

خداوندا؛ بدی حال ما را به خوبی حال خودت تغییر بده. خداوندا؛ قرض ما را ادا بفرما.

وَ أَعْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

و ما را از فقر به توانگری برسان؛ همانا تو بر هر چیزی توانایی

بر خواننده بزرگوار پوشیده نیست که مضمون این دعا تنها در دوران

حکومت الهی و دولت حضرت مهدی (ارواحنا فداه) محقق می شود، و برای

این دعا قضیه و داستانی است که به مناسب بودن دعا در این زمینه دلالت

می کند؛ ولی در این کتاب مجالی برای ذکر آن نیست. (۱)

دعای برای ظهور امام زمان (ارواحنا فداه)

در روز سیزدهم ماه مبارک رمضان

اللَّهُمَّ أَدِينُكَ بِطَاعَتِكَ وَوَلَايَتِكَ، وَوَلَايَةِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ، وَ

بار خدایا؛ همانا من گردن می‌نهم به اطاعت و ولایت تو، و ولایت حضرت محمد صلی الله علیه و آله پیامبر تو، و

وَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ حَبِيبِ نَبِيِّكَ، وَوَلَايَةِ الْحَسَنِ وَ

ولایت امیر مؤمنان (حضرت علی علیه السلام) دوست پیامبرت، و ولایت امام حسن و امام

الْحُسَيْنِ، سِبْطِي نَبِيِّكَ وَ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ جَنَّتِكَ. وَ

حسین دو نوه پیامبرت و دو سرور جوانان اهل بهشت. و

أَدِينُكَ يَا رَبِّ بِوَلَايَةِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ

گردن می‌نهم (ای پروردگارا!) به ولایت علی بن حسین (سجاد) و محمد بن علی (باقر) و

جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى وَ

جعفر بن محمد (صادق) و موسی بن جعفر (کاظم) و علی بن موسی (رضا) و

مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، وَ

محمد بن علی (جواد) و علی بن محمد (هادی) و حسن بن علی (عسکری) و

سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ صَاحِبِ الزَّمَانِ. أَدِينِكَ يَا رَبِّ بِطَاعَتِهِمْ وَ

آقایم و مولایم صاحب الزمان علیه السلام. گردن می‌نهم ای پروردگار جهان؛ به اطاعت و ولایت آنان و

وَلَايَتِهِمْ، وَ بِالتَّسْلِيمِ بِمَا فَضَّلْتَهُمْ، رَاضِيًا غَيْرَ مُنْكَرٍ وَ لَا

تسلیم شدن نسبت به آنچه فضیلت و برتری داده‌ای ایشان را؛ در حالی که راضی و خشنود هستم و

مُسْتَكْبِرٍ، عَلَيَّ مَا أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

انکار نمی‌کنم، و استکبار نمی‌ورزم بر آنچه در قرآن نازل کردی. خدایا! بر محمد

وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ ادْفَعْ عَنِّي وَلِيِّكَ وَ خَلِيفَتِكَ وَ لِسَانِكَ وَ

و آل محمد درود بفرست؛ و دور کن (هر شری) را از ولیت و جانشین و زبان گویای خودت و

الْقَائِمِ بِقِسْطِكَ، وَ الْمُعْظَمِ لِحُرْمَتِكَ، وَ الْمُعْبَّرِ عَنكَ، وَ

قیام کننده به عدلت، و بزرگ دارنده حرمتت و بیان کننده از جانب خودت، و

النَّاطِقِ بِحُكْمِكَ، وَ عَيْنِكَ النَّاطِرَةِ، وَ أُذُنِكَ السَّامِعَةِ، وَ

گوینده احکامت، و چشم بینایت، و گوش شنوایت، و

شَاهِدِ عِبَادِكَ، وَ حُجَّتِكَ عَلَيَّ خَلْقِكَ، وَ الْمُجَاهِدِ فِي

گواه بندگانت، و حجت تو بر افریدگانت، و جهاد کننده در راهت، و کوشش کننده در

سَبِيلِكَ، وَ الْمُجْتَهِدِ فِي طَاعَتِكَ. وَ اجْعَلْهُ فِي وَدِيعَتِكَ الَّتِي

اطاعت و پیرویت. او را در جمله امانت‌های خودت که ضایع نمی‌شود قرار بده.

لَا تَضِيعُ، وَأَيُّدُهُ بِجُنْدِكَ الْغَالِبِ، وَاعِينُهُ وَاعِنِ عَنَّهُ،

و او را به وسیله سپاهیان پیروز خودت یاری برسان، و او را یاری کن و از او حمایت کن؛

وَاجْعَلْنِي وَوَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا وَوُلْدِي مِنَ الَّذِينَ يَنْصُرُونَ،

و من و پدر و مادر و فرزندانم و فرزندان مرا از کسانی قرار بده که آن حضرت را یاری می کنند،

وَيَنْصُرُونَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، إِشْعَبُ بِهِ صَدْعَنَا، وَارْتُقْ

و به وسیله او در دنیا و آخرت یاری می شوند؛ و پراکندگی ما را به وسیله او اصلاح کن و گستگی ما

بِهِ فَتَقْنَا. اللَّهُمَّ أَمِتْ بِهِ الْجَوْرَ، وَدَمْدِمِ بِمَنْ نَصَبَ لَهُ، وَاقْصِمِ

ما را به وسیله او تبدیل به پیوستگی فرما. بارخدا یا؛ به وسیله آن حضرت ستم و جور را بمیران؛ و

رُؤُوسَ الضَّالِّينَ حَتَّى لَا تَدَعَّ عَلَى الْأَرْضِ

غضب کن بر کسانی که علیه ایشان هستند، و سران گمراهی را در هم بشکن تا هیچ کس از آنان بر

مِنْهُمْ دِيَّارًا. (۱)

روی زمین نماند.

دعای دیگری در روز عاشورا

«صالح بن عقبه» از پدرش از امام باقر علیه السلام روایت می‌کند که فرمود:
 آن کس که در دهمین روز محرم حسین بن علی علیه السلام را زیارت کند و
 تمام روز را نزد قبر مطهرش گریان باشد؛ روزی که خدا را ملاقات می‌کند
 ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار غزوه (جهاد) دارد که ثواب هر
 غزوه و حج و عمره آن مانند ثواب کسی است که با پیامبر و امامان هدایتگر،
 حج و عمره بجای آورده و جهاد کند.

گفتم: فدایت شوم، اگر کسی در نقطه‌ای دور دست بود که امکان رسیدن
 به قبر امام حسین علیه السلام را در این روز نداشت چه کند؟ فرمود:
 اگر آن گونه بود، به صحرائی برود و یا به مکان بلندی در خانه‌اش رود و
 با اشاره (به حضرت امام حسین علیه السلام) سلام کند و در لعن و نفرین بر قاتلان،
 تلاش کند و پس از آن دو رکعت نماز بگذارد؛ و باید این اعمال را در آغاز
 روز، قبل از زوال خورشید انجام دهد.

سپس بر امام حسین علیه السلام گریه و ندبه کند و به هر کس که در خانه‌اش
 حضور دارد (جز کسی که از او تقیه می‌کند) امر کند که بر آن
 حضرت بگریند و با اظهار جزع و بی‌تابی بر این مصیبت در
 خانه‌اش عزاداری پیا نماید و به یکدیگر تعزیت بگویند. اگر این

کارها را انجام دهد من ضمانت می‌کنم که همه آن اجرها رانزد خداوند بلندمرتبه، داشته باشد.

گفتم: فدایت گردم، آیا شما برای ایشان این گونه ضمانت می‌کنی؟
فرمود: آری، من ضامن هستم و عهده‌دار برای کسی که آن را انجام دهد.

گفتم: چگونه به یکدیگر تعزیت بگوییم؟
فرمود: بگویید:

أَعْظَمَ اللَّهُ أَجُورَنَا بِمُضَابِنَا بِالْحُسَيْنِ، وَ جَعَلَنَا

خداوند اجرهای ما را بر مصیبت‌مان بر حسین، بزرگ گرداند، و ما

وَإِيَّاكُمْ مِنَ الطَّالِبِينَ بِثَارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْأِمَامِ

و شما را از انتقام‌جویان خونش همراه با ولیش، امام و

الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ. (۱)

پیشوای هدایت شده از آل محمد که سلام بر آنان باد - قرار دهید.

دعا برای ظهور حضرت مهدی (ارواح‌ناده)

در روز هیجدهم ماه مبارک رمضان

سید بزرگوار علی بن طاووس رحمته الله برای روز هیجدهم ماه مبارک
رمضان، این دعا را نقل کرده است:

اللَّهُمَّ إِنَّ الظُّلْمَةَ كَفَرُوا بِكِتَابِكَ، وَ جَحَدُوا آيَاتِكَ، وَ كَذَّبُوا

بارخدا یا همانا ستم‌کاران نسبت به قرآن تو کفر ورزیدند، و آیات را انکار کردند، و فرستادگانت را

رُسُلَكَ، وَ بَدَّلُوا مَا جَاءَ بِهِ رَسُولُكَ، وَ شَرَعُوا غَيْرَ دِينِكَ،

تکذیب نمودند، و آنچه را که پیامبر تو آورده است دگرگون کردند، و غیر دین تو را قانون نهادند،

وَ سَعَوْا بِالْفَسَادِ فِي أَرْضِكَ، وَ تَعَاوَنُوا عَلَيَّ إِطْفَاءِ نُورِكَ،

و در روی زمین فساد را رواج دادند، و برای خاموش کردن نور هدایت تو با یکدیگر همکاری کردند

وَ شَاقُّوا وِلَاةَ أَمْرِكَ، وَ وَالَّوَا أَعْدَاءَكَ، وَ عَادَوْا أَوْلِيَاءَكَ، وَ

و با سرپرستان امور تو مخالفت و دشمنی کردند، و با دشمنانت دوستی و هم عهدی نمودند، و با

ظَلَمُوا أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ. اللَّهُمَّ فَانْتَقِمْ مِنْهُمْ، وَ اصْبُبْ عَلَيْهِمُ

دوستانت دشمنی ورزیدند و بر اهل بیت پیامبرت ظلم و ستم کردند. بارخدا یا؛ از آنان انتقام بگیر و

عَذَابِكَ، وَاسْتَأْصِلْ شَأْفَتَهُمْ. اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا دِينَكَ

بذابت را بر آنان سرازیر کن، و آنان را از ریشه برکن. خدایا! همانا ایشان دین تو را وسیله گول زدن و

بَغْلًا، وَ مَالِكَ دُولًا، وَ عِبَادَكَ خَوَلًا، فَكَفَّفَ بِأَسْهَمِهِمْ، وَ

حیله گری گرفتند، و اموال تو را وسیله چیرگی و غلبه خودشان قرار دادند، و بندگان تو را بنده و برده

وَهُنَّ كَيْدَهُمْ، وَ أَشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ الْمُؤْمِنِينَ، وَ خَالَفَ بَيْنَ

خود کردند. پس بندگان را از عذاب و شکنجه آنان باز مدار، و مکر و حیله‌هایشان راست و بی اثر کن،

نُلُوبِهِمْ، وَ شَتَّتْ أَمْرَهُمْ، وَ اجْعَلْ بِأَسْهَمِهِمْ بَيْنَهُمْ، وَ اسْفِكْ

سینه مومنان را از آنان شفا بده و بین دل‌های آنان (دشمنان) اختلاف ایجاد کن، و کارهای‌شان را

بِأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ دِمَائِهِمْ، وَ خُذْهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ.

شفته و پراکنده ساز، و سختی‌های‌شان را بین خودشان قرار ده، و خون‌شان را به دست مومنان بریز،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْهَدُ يَوْمَ

انان را گرفتار کن، به طوری که نتوانند بفهمند از کجا گرفتار شدند. بار خدایا! بر محمد و آل محمد

الْقِيَامَةِ، وَ يَوْمَ حُلُولِ الطَّامَةِ، أَنَّهُمْ لَمْ يُذْنِبُوا لَكَ ذَنْبًا، وَ لَمْ

برود فرست. خدایا! ما در روز قیامت و روز فرارسیدن بلای بزرگ، گواهی می‌دهیم که ایشان هرگز

يُزْتَكِبُوا لَكَ مَعْصِيَةً، وَ لَمْ يُضَيِّعُوا لَكَ طَاعَةً، وَ أَنَّ مَوْلَانَا

گناهی انجام نداده‌اند، و نافرمانی تو را مرتکب نشدند، و هرگز طاعتی از تو را ضایع نکرده‌اند؛ و به

وَ سَيِّدَنَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، الْهَادِيَ الْمُهْتَدِي، التَّقِي النَّقِي

راستی که مولای ما و آقای ما و صاحب روزگار ما، هدایت کننده هدایت شده، و پرهیزگار، پاک و

الزَّكِي الرَّضِي، فَاسْلُكْ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى، وَ

ازاسته، صالح و پسندیده می باشد. پس، ما را به وسیله آن حضرت در راه هدایت، و

الْمَحَجَّةَ الْعُظْمَى، وَقَوْنَا عَلَى مُتَابَعَتِهِ، وَ أَدَاءِ حَقِّهِ، وَ اخْشَرْنَا

راه اشکار بزرگ بپر؛ و ما را قدرت بده تا از آن حضرت پیروی کنیم، و حقش را ادا کنیم؛ و ما را در

فِي أَعْوَانِهِ وَ أَنْصَارِهِ، إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ.

زمره یاران و مددکاران و یاوران آن حضرت محشور فرما؛ همانا تو شنونده دعا هستی.

دعا برای ظهور امام زمان (ارواح‌نفاذ) در

شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان

از امامان معصوم علیهم السلام چنین نقل شده است:

این دعا را در شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان در حال سجده، برخاستن و نشستن، و در همه حالات تکرار می‌کنی، و نیز در همه اوقات این ماه، و هر قدر که می‌توانی و هر موقع از دوران زندگیت به یادت آمد می‌خوانی، بعد از تمجید خدای و درود بر پیامبر صلی الله علیه و آله می‌گویی:

اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيِّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ،

بار خدایا! برای ولایت حضرت حججه بن الحسن؛

صَلِّوْا تُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ، فِي هَذِهِ

(که درود تو بر او و بر پدران او بساز)، در این

السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَلِيًّا وَخَافِظًا،

ساعت و در هر ساعت، سرپرست و محافظ

وَقَائِدًا وَنَاصِرًا، وَدَلِيلًا وَعَيْنًا، حَتَّىٰ

و پیشوا و یاور و راه‌نما و دیده‌بان باش، تا

تُشَكِّنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا، وَتُمَتِّعَهُ فِيهَا

او را از روی میل و رغبت بر زمینت ساکن گردانی، و بهره‌مندی او را در زمین

طَوِيلًا. (۱)

طولانی فرما.

صلوات و دعادر عصر روز جمعه برای ظهور

حضرت بقية الله ارواحنا فداه

حضرت امام صادق علیه السلام می فرماید:

در روز قیامت خداوند متعال روزها را در شکل خاصی مبعوث می نماید، روز جمعه در جلو آنها و روزهای دیگر پشت سر او مانند عروسی زیبا و با کمال - که به خانه شخصی دیندار و ثروتمند فرستاده می شود - می آید و در کنار درب بهشت می ایستد، و هر کسی را که در آن روزها بیشتر

از همه صلوات بر محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و آل او آلِهِ فرستاده‌اند، شفاعت می‌نماید.
ابن سنان می‌گوید: عرض کردم: منظور از بیشتر در اینجا چقدر است؟
و در کدام ساعات روز جمعه بهتر است؟
حضرت فرمود:

صد مرتبه، و بهتر است موقع عصر باشد.

راوی می‌گوید: عرض کردم: چگونه صلوات بفرستم؟

حضرت فرمود: صد مرتبه می‌گویی:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاعَجِّلْ فَرَجَهُمْ. (۱)

دعا در روز جمعه بعد از نماز صبح برای تعجیل فرج

مستحب است انسان در روز جمعه پس از نماز صبح صد مرتبه سوره

«توحید» را بخواند، و صد مرتبه استغفار کرده و صد مرتبه بر پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

چنین صلوات بفرستد و بگوید: **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ**

مُحَمَّدٍ، وَاعَجِّلْ فَرَجَهُمْ. (۲)

۱. صحیفه مهدیه ص ۲۳۵.

۲. صحیفه مهدیه ص ۲۲۳.

دعای دیگری برای ظهور آن حضرت در روز جمعه

مستحب است انسان در روز جمعه سوره قدر را صد مرتبه بخواند و

بگوید:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ.

و این ذکر را در صورت امکان هزار مرتبه یا صد مرتبه یا ده مرتبه

بگوید. (۱)

صلواتی که هر کس بعد از نماز جمعه بخواند

از اصحاب امام زمان ارواحنا فدا خواهد بود

حضرت امام صادق علیه السلام از پدران گرامیش علیهم السلام نقل می کند و

می فرماید:

کسی که پس از نماز جمعه هفت مرتبه بگوید: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ»، از اصحاب و یاران حضرت قائم صلوات الله علیه می شود. (۱)

دعا برای ظهور آن حضرت (عجل الله تعالی فرجه)

در روز جمعه، عید فطر و عید قربان

حضرت امام باقر علیه السلام می فرماید:

در روز جمعه و عید فطر و قربان وقتی قصد خروج از منزل نمودی، بگو:

اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ فِي هَذَا الْيَوْمِ، أَوْ تَعَبَّأَ أَوْ

خدا یا؛ هر کس در این روز مهیا گشته یا

أَعَدَّ وَ اسْتَعَدَّ لِيُوفَاةٍ إِلَى مَخْلُوقٍ، رَجَاءَ

آماده شده یا آمادگی یافته تا نزد مخلوقی برود و امید

رِفْدِهِ وَ جَائِزَتِهِ وَ نَوَافِلِهِ، فَإِنَّكَ يَا

پاداش و عطیه و بخششی از او دارد؛ پس ای

سَيِّدِي كَانَتْ وَفَادَتِي وَ تَهَيَّيْتِي وَ

آقای من؛ کسری کسردن من و مهیا شدن من و

إِعْدَادِي وَ اسْتِعْدَادِي رَجَاءً رِفْدِكَ، وَ

حاضر گشتن من و آمادهگی من به سوی تو به امید پاداش و

جَوَائِزِكَ وَ نَوَافِلِكَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ

بخشش تو است. بار خدایا؛ بر

مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ خَيْرَتِكَ

بنده و فرستاده‌ات و برگزیده از

مِنْ خَلْقِكَ، وَ عَلَيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ

بندگان محمد صلی الله علیه و آله، و بر علی علیه السلام امیر مؤمنان و

وَصِيِّ رَسُولِكَ، وَ صَلِّ يَا رَبُّ عَلَيَّ

وصی پیامبرت درود فرست، و ای پروردگارم؛ درود فرست بر

أَيُّمَّةِ الْمُؤْمِنِينَ، الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ

پیشوایان مؤمنان؛ امام حسن و امام حسین و امام

عَلَيَّ وَ مُحَمَّدٍ.

سجاده امام باقر...

و یکایک حضرات معصومین علیهم السلام را نام می‌بری تا صاحب و مولای

خود را نام می‌بری و می‌گویی:

اللَّهُمَّ افْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا، وَ انصُرْهُ

خدایا! گشایشی آسان برایش مقرر فرما، نصرتی

نصراً عزیزاً. اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَ

باعتزت عنایتش فرما، خداونداندا! دینت را و نیز

سُنَّةَ رَسُولِكَ، حَتَّى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ

سنت پیامبرت را بجه وسیله او ظاهر فرما تا هیچ

مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةٌ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ. اللَّهُمَّ

حقی از ترس هیچ کسی پوشیده ندارد. خدایا!

إِنَّا نَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا

ما بجه سوی تو مشتاق هستیم در مورد دولتی با کرامت، که

الْإِسْلَامَ وَ أَهْلَهُ، وَ تَذِلُّ بِهَا النُّفَاقَ وَ

اسلام و اسلامیان را بسندان عزیز نسمايي و نفاق و

أَهْلَهُ، وَ تَجْعَلُنَا فِيهَا مِنْ الدُّعَاةِ إِلَىٰ

امش را خسوار و ذلیل کنی، و ما را در آن دولت، از فراسوی انسان به

طَاعَتِكَ وَ الْقَادَةَ إِلَىٰ سَبِيلِكَ وَ تَرْزُقُنَا

فرمانبرداریت، و از رهبران راه خودت قرار ده؛

بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ. اللَّهُمَّ مَا

و کرامت دنیا و آخرت را روزیمان فرما. خدایا؛ آنچه از حق

أَنْكَرْنَا مِنْ حَقِّ فَعَرَّفْنَا، وَ مَا قَصْرْنَا

و حقیقت را که نشناختیم، به ما بشناسان و به آنچه دست نیافتیم،

عَنْهُ فَبَلِّغْنَا،

ما را به آن برسان.

و از خدا برای او دعا می کنی و بر دشمن او نفرین می نمایی و حاجت

خود را مسألت می کنی، و آخرین سخنت این باشد که:

اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا، اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ

خداوندا؛ (دعای ما را) به اجابت برسان، خداوندا، ما را از کسانی قرار ده

تَذَكَّرَ فِيهِ فَيَذَكَّرُ (۱)

که تذکر دهند و متذکر شوند.

فضیلت خواندن سوره بنی اسرائیل در هر شب جمعه

در پایان این بخش روایتی را که در «تفسیر برهان» از کتاب «تفسیر عیاشی علیه السلام» و «ثواب الأعمال»، از امام صادق علیه السلام نقل شده است می آوریم، آن حضرت فرمود:

هر کس سوره بنی اسرائیل را در هر شب جمعه بخواند، نمی میرد تا امام قائم (حضرت مهدی صلوات الله علیه) را درک کند، و از اصحاب آن بزرگوار باشد. (۲)

۱- صحیفه مهدیه ص ۲۲۵.

۲- مکیال المکارم: ۳۷۸/۲، المصباح: ۵۸۵، ثواب الأعمال: ۱۰۷، تفسیر برهان: ۷/۶ ح ۱ و

۲، تفسیر عیاشی: ۲۷۶/۲ ح ۱.

دعای روز عید غدیر

کسی که آن را بخواند مانند کسی است که زیر پرچم حضرت
 قائم صلوات الله علیه و در خیمه آن حضرت باشد
 علامه مجلسی رحمته الله می فرماید: ابوهارون عبدی گفت: در روز هیجدهم
 ذی الحجّه خدمت امام صادق علیه السلام شرفیاب شدم در حالی که آن حضرت
 روزه دار بود، به من فرمودند:

همانا این روز، روزی است که خدا حرمتش را بین مؤمنان زیاد کرده
 است؛ چون خداوند در این روز دین آنها را کامل کرده و نعمتش را بر آنان
 تمام نموده است، و عهد و پیمانی که از ایشان در عالم ذر گرفته، برای آنان
 تجدید کرده است؛ زیرا آن موقف را از یاد آنها برده بود و خداوند آنان را
 توفیق داده که آن عهد و پیمان را از او قبول کنند، و خداوند آنان را از کسانی
 که این امر را انکار می کردند، قرار نداد.

من به آن حضرت عرض کردم: جانم فدای شما باد؛ ثواب روزه گرفتن
 در این روز چیست؟ حضرت فرمودند:

همانا این روز، روز عید، شادی، سرور و روزه گرفتن به خاطر سپاسگزاری از خداوند می باشد. روزه گرفتن در این روز معادل شصت ماه روزه گرفتن در ماه های حرام می باشد. در این روز هر موقع که خواست، (گرچه بهترین وقت آن نزدیک ظهر می باشد؛ و آن ساعتی است که حضرت علی علیه السلام در غدیر خم برای جانشینی پیامبر معین شد و مردم در آن وقت به منزل نزدیک شده بودند) دو رکعت نماز بخواند، سپس سجده کند صد مرتبه خدا را شکر کند (و شُکْرَ اللَّهِ بگویند) و بعد از سجده این دعا را بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ،

بار خدایا! من از تو درخواست می کنم (با گواهی این) که حمد و ستایش مخصوص تو می باشد

وَحَدَاكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَ أَنْكَ وَاحِدٌ

که تنها و بی شریک می باشی، و همانا تو یگانه،

أَحَدٌ صَمَدٌ، لَمْ تَلِدْ وَ لَمْ تُؤَلَدْ، وَ لَمْ

و بی نیاز هستی؛ نه از چیزی تولید شده و نه چیزی از تو تولید می شود، و نه

يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ، وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ

هیچ کس همانای توست و همانا حضرت محمد بنده و

و رَسُوْلُكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، يَا

فرستاده ترست؛ که سلام و درود تو بر او و آل او باد؛ ای

مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ، كَمَا كَانَ مِنْ

کسی که هر روز برای او شائی و امری است، همچنان که از شان ترست که بر من

شَأْنِكَ أَنْ تَفْضَلْتَنِي عَلَيَّ، بِأَنْ جَعَلْتَنِي

تفضل فرموده و مرا از پاسخ دهندگان به تو

مِنْ أَهْلِ إِجَابَتِكَ، وَ أَهْلِ دِينِكَ وَ أَهْلِ

و اهل دین و دعوت خویش قرار دادی؛

دَعْوَتِكَ، وَ وَفَّقْتَنِي لِذَلِكَ فِي مُبْتَدَءِ

و مرا در آفرینش اولیام (عالم در)

خَلْقِي، تَفْضُلاً مِنْكَ وَ كَرَمًا وَ جُودًا. ثُمَّ

بنراین کار از روی فضل و جود و کرم موفق کردی. سپس

أَرَدَفْتَ الْفَضْلَ فَضْلاً، وَالْجُودَ جُودًا،

فضلی در پی فضل دیگر، و جود و بخششی در پی جود و بخشش دیگر،

وَ الْكِرَامَ كَرَمًا، رَأْفَةً مِنْكَ وَ رَحْمَةً إِلَيَّ

و کرامتی در پی کرامت دیگر از رأفت و رحمت خود تفضل فرمودی

أَنْ جَدَّدْتَ ذَلِكَ الْعَهْدَ لِي تَجْدِيداً بَعْدَ

تا آن که این عهد را بر من تازه کردی، بعد از آن که

تَجْدِيدِكَ خَلْقِي وَ كُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا

مرا آفریش جدیدی فرمودی؛ و با آن که من به کلی فراموش شده

نَاسِيًّا سَاهِيًّا غَافِلًا، فَأَتَمَمْتَ نِعْمَتَكَ

و در سهو و نسیان و غفلت بودم، پس نعمت را بر من کامل کردی

بِأَنْ ذَكَرْتَنِي ذَلِكَ، وَمَنْنْتَ بِهِ عَلَيَّ، وَ

به این که مرا یادآور آن عهد و پیمان کردی؛ و با آن بر من منت گذاشتی، و

هَدَيْتَنِي لَهُ. فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ يَا إِلَهِي

به سوی آن هدایت فرمودی. پس شاید از شأن تو ای خدایا من

وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ، أَنْ تُتِمَّ لِي ذَلِكَ، وَ

و سرور من؛ و مولای من؛ که آن نعمت را بر من کامل گردانی و

لَا تَسْبُلْنِيهِ، حَتَّى تَتَوَفَّانِي عَلَى ذَلِكَ وَ

از من زایل نگردانی تا آن که مرا با آن عقیده و پیمان بمیرانی، و

أَنْتَ عَنِّي رَاضٍ، فَإِنَّكَ أَحَقُّ الْمُنْعَمِينَ

تو از من خوشنود باشی، همانا تو سزاوارترین نعمت‌بخشان هستی

أَنْ تُتِمَّ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ. اللَّهُمَّ سَمِعْنَا

که نعمت را بر من کامل گردانی. خدایا! (عهد تو را) شنیدیم

وَأَطَعْنَا، وَأَجَبْنَا دَاعِيكَ بِمَنِّكَ، فَلَكَ

و اطاعت کردیم؛ و همچنین دعوت کننده ات را که بر ما فرستادی، به لطف و کرم تو اجابت کردیم،

الْحَمْدُ غُفْرَانِكَ رَبَّنَا وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ،

پس حمد و سپاس بر تو، باد امرزش تو را خواهانم ای پروردگار ما؛ و بازگشت همه به سوی توست؛

آمَنَّا بِاللَّهِ، وَخُدَّةٌ لِأَشْرِيكَ لَهُ، وَ

ما به خدای یکتا و بی شریک و به

بِرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَ

فرستاده او حضرت محمد - که سلام و درود خدا بر او و آل او باد -

صَدَقْنَا وَأَجَبْنَا دَاعِيَ اللَّهِ، وَاتَّبَعْنَا

ایمان آوردیم و دعوت کننده خدای را تصدیق و اجابت کردیم و اوامر

الرَّسُولِ فِي مَوَالِيهِ مَوْلَانَا وَ مَوْلَى

فرستاده او را در مورد دوستی و اطاعت از موالیمان و مولای

الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي

مؤمنان حضرت علی بن ابی طالب عليه السلام پیروی کردیم؛

طَالِبٍ، عَبْدِ اللَّهِ وَ أَخِي رَسُولِهِ، وَ

او که بنده خدا، و برادر فرستاده او، و

الصَّدِّيقِ الْأَكْبَرِ، وَالْحُجَّةِ عَلَيْهِ السَّلَامِ عَلَى بَرِيَّتِهِ،

راست‌گرو و حجت خدا بر خلق اوست؛

الْمُوَيَّدِ بِهِ نَبِيِّهِ وَ دِينَهُ الْحَقَّ الْمُبِينِ،

او تائیدکننده پیامبر خدا و دین اوست که حقیقت آن آشکار و واضح است،

عَلَمًا لِدِينِ اللَّهِ، وَ خَازِنًا لِعِلْمِهِ، وَ عَيْتَةً

او علم و نشانه دین خدا و گنجینه دانش خدا، و صندوق

غَيْبِ اللَّهِ، وَ مَوْضِعَ سِرِّ اللَّهِ، وَ أَمِينِ

رازمای خدا، و محل سر خدا و امین

اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ، وَ شَاهِدَهُ فِي بَرِيَّتِهِ.

خدا بر آفریدگان او، و گواه او بر برندگان او می‌باشد.

اللَّهُمَّ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي

بار خدایا! ای پروردگار ما؛ همانا ما صدای ندادهنده‌ای که ندا سر داد که

لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا

به پروردگارتان ایمان آورید را شنیدیم و به پروردگامان ایمان آوردیم؛

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَ

پس گناهان ما را ببخش و بسدیهای ما را بپوشان و

تَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا

ما را همراه با نیکان عالم بسیران، پروردگار ما بر ما آنچه را که بر

وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ

رسولانت و عهده داده‌ای عطا فرما، و ما را در روز

الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ، فَاَمَّا

قیامت خوار و ذلیل نفرما؛ که همانا تو از وعده‌های خود تخلف نمی‌کنی». پس

رَبَّنَا بِمَنِّكَ وَ لُطْفِكَ، أَجَبْنَا دَاعِيكَ،

ای پروردگار ما ما به لطف و کرم تو ایمان آوردیم، و دعوت‌کننده به سوی تو را اجابت کردیم،

وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَ صَدَقْنَا وَ صَدَّقْنَا

و از فرستاده‌ات تبعیت کردیم و او و مرلای

مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ كَفَرْنَا بِالْجِبْتِ وَ

مؤمنان را تصدیق کردیم، و بتی جبت و طاغوت کفر ورزیدیم.

الطَّاغُوتِ، فَوَلَّيْنَا مَا تَوَلَّيْنَا، وَاحْشُرْنَا مَعَ

پس تو ولی و سرپرست ما کن آن را که ما به ولایت برگزیدیم؛ و ما را با پیشوایان مان

أَيُّمَّتِنَا، فَإِنَّا بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ، وَ لَهُمْ

محذور فرما. زیرا ما به آنان ایمان آورده ایم و به امامت آنها یقین داریم.

مُسْلِمُونَ، آمَنَّا بِسِرِّهِمْ وَ عَلَانِيَتِهِمْ، وَ

و تسلیم آنان هستیم. ما به نهان و آشکار آنها،

شَاهِدِهِمْ وَ غَائِبِهِمْ، وَ حَيِّهِمْ وَ مَيِّتِهِمْ، وَ

شاهد و غایب آنها و زنده و مرده آنها ایمان آورده ایم؛ و

رَضِينَا بِهِمْ أُمَّةً، وَ قَادَةَ وَ سَادَةَ، وَ

به پیشوایی و رهبری و سروری آنان راضی و خوشنود هستیم.

حَسْبُنَا بِهِمْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ اللَّهِ دُونَ خَلْقِهِ،

و برای وساطت بین ما و خدای ما، آنان کفایت می کنند؛ و نیازی به غیر ایشان از آفریدگانش نیست؛

لَا نَبْتَغِي بِهِمْ بَدَلًا، وَ لَا نَتَّخِذُ مِنْ

و به جای آنها جایگزین نمی جوئیم؛ و

دُونِهِمْ وَ لِيَجَّةً، وَ بَرَّئْنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ كُلِّ

غیر آنان را تکیه گاه خود نمی گیریم. و به درگاه خدا از هر کسی که با آنان به

مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْبًا مِنَ الْجِنِّ وَ

مبارزه و جنگ می پردازند، بسزای می جوئیم؛ چه آن افراد از جن باشند؛

الْإِنْسِ، مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، وَكَفَرْنَا

بِأَزْوَاجِنَا، مِنْ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، وَكَفَرْنَا بِأَزْوَاجِنَا؛ وَبِهِ

بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ، وَالْأَوْثَانِ الْأَرْبَعَةِ،

جِبْتِ وَطَّاغُوتِ كُفْرِ مَسِيٍّ وَرَزِيمِ؛ وَهَمَّجِينَ بِبَسْمَتَيْهِمَا بِبِئْرَيْنِ وَبِئْرَيْنِ

وَأَشْيَاعِهِمْ وَاتِّبَاعِهِمْ، وَكُلِّ مَنْ وَالَاهُمْ

دُنْبَالَهُرُوهَا وَبِئْرَيْنِ وَأَنْشَانِ؛ وَهَرِ كَسِي كَسِي أَنْشَانِ رَا دُوسْتِ دَارِنْدِ؛

مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى

چَه از جِنِّانِ بِنِشَانِ؛ وَچَه از انْشَانِها؛ از اولِ خَلَقْتِ تا

آخِرِهِ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْهَدُكَ أَنَّا نَدِينُ بِمَا

اِخْرَانِ كُفْرِ مَسِيٍّ وَرَزِيمِ. بِنِشَانِ خَلَقْتِ؛ مَا تَنَوَّرَا كُوهَا مَسِيٍّ كَسِي كَسِي مَا بِهِ

دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ

دِينِي كَسِي حَضْرَتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَسِي دُرُودِ خَلَقْتِ بِرَاوِ

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، وَقَوْلُنَا مَا قَالُوا، وَدِينُنَا

انْشَانِ بِسَادِ بِهِ انْ مَتَدِينِ هَسْتَنْدِ، كَسِي رُودِينِ؛ وَكَسِي مَا كَسِي انْشَانِ؛ وَدِينِ مَا

مَا دَانُوا بِهِ، مَا قَالُوا بِهِ قُلْنَا، وَ مَا دَانُوا

دِينِ انْهَا مَسِيٍّ؛ انْچه انْشَانِ كَسْتَنْدِ، مَا مَسِيٍّ كَسِي؛ وَ بِهِ انْچه انْشَانِ عَقِيدَه دَارِنْدِ،

بِهِ دِنًا، وَ مَا أَنْكَرُوا أَنْكَرْنَا، وَمَنْ وَالُوا

ما هم معتقدیم؛ و آنچه را که آنان منکر شدند، ما هم منکر آن هستیم؛ و هر کسی را آنان دوست

وَالْيَنَّا، وَ مَنْ عَادُوا عَادَيْنَا، وَ مَنْ لَعَنُوا

داشتند، دوست داریم؛ و با هر کسی آنان دشمنی کردند، ما هم با آنان دشمنی می‌کنیم؛ و هر کسی را

لَعْنَا وَ مَنْ تَبَرَّءُوا مِنْهُ تَبَرَّأْنَا مِنْهُ، وَ مَنْ

لعن و نفرین کردند، ما هم لعن و نفرین می‌کنیم؛ و از هر کس بیزای جستند، ما هم بیزاری می‌جویم؛

تَرَحَّمُوا عَلَيْهِ تَرَحَّمْنَا عَلَيْهِ، آمَنَّا وَ

و هر کسی را مورد رحمت قرار دادند ما هم مورد رحمت قرار می‌دهیم؛ به امامان خودمان ایمان

سَلَّمْنَا وَ رَضِينَا، وَ اتَّبَعْنَا مَوَالِينَا

آوردیم، و در برابر آنها تسلیم هستیم و راضی و خشنود می‌باشیم؛ و از ایشان پیروی می‌کنیم؛

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ. اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ لَنَا

که سلام خدا بر آنان باد. بار خدایا؛ این ایمان و عقیده ما را کامل گردان، و

ذَلِكَ وَ لَا تَسْلُبْنَا، وَ اجْعَلْهُ مُسْتَقِرًّا

آن را از ما بگیر، و آن را برای ما مستقر و

ثَابِتًا عِنْدَنَا، وَ لَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا، وَ أَحِينَا

ثابت گردان، و آن را به صورت عاریه برایمان قرار مده؛ و ما را بر این عقیده

مَا أَحْيَيْنَا عَلَيْهِ، وَأَمِئْنَا إِذَا أَمَّيْنَا عَلَيْهِ،

زنده بدار، و بر آن بمیران هر گاه ما را بمیرانی:

آلُ مُحَمَّدٍ أَمَّيْنَا فِيهِمْ نَاتَمُّ، وَإِيَّاهُمْ

آل محمد پیشوایان ما هستند پس به آنان اقتدا می کنیم و فقط آنان را

نُوَالِي، وَ عَدُوَّهُمْ عَدُوَّ اللَّهِ نُعَادِي،

به سرپرستی می پذیریم. و دشمنانشان را که دشمنان خدا هستند دشمن می داریم.

فَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ مِنْ

پس ما را در دنیا و آخرت با آنان و از

الْمُقَرَّبِينَ، فَإِنَّا بِذَلِكَ رَاضُونَ، يَا

مقربان و نزدیکان درگاه خودت قرار بده ای پسر ما به این کنار راضی و خوشنود هستیم:

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ای مهربان ترین مهربانان.

سپس سجده نموده و صد مرتبه «الحمد لله» بگوید، و در حالت سجده

صد مرتبه خدا را شکر نموده بگوید: «شُكْرًا لِلَّهِ» همانا هر کسی این عمل را

انجام دهد مانند کسی است که در آن روز (غدیر) حاضر بوده و با حضرت

پیامبر صلی الله علیه و آله بر آن امر بیعت کرده است.

مقام آن شخص، مقام صادقان - کسانی که با دوست داشتنِ دوست خدا و رسولش در آن روز، خدا و رسولش را تصدیق کردند - می‌باشند.

و مانند کسی است که با رسول خدا ﷺ و حضرت علی علیه السلام و امام حسن و امام حسین علیهم السلام حاضر بوده و ایشان را درک نموده است. و مانند کسی است که زیر پرچم امام زمان (ارواح‌نافداه) و در خیمه او، در بین نجباء و نقباء می‌باشد. (۱)

تسبیح حضرت امام زمان (ارواح‌نافداه)

از روز هیجدهم تا آخر هر ماه

علامه مجلسی رحمته الله در «بحار الانوار» ضمن نقل تسبیح چهارده معصوم علیهم السلام از «دعوات راوندی» تسبیح مولای مان امام زمان (ارواح‌نافداه) را چنین نقل می‌نماید:

سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ

پاک و منزّه است خداوند، به تعداد موجوداتی که آفریده است؛ پاک و منزّه است خداوند، به مقدار

رِضَى نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ [اللَّهِ] زِنَةِ

رضایت خودش؛ پاک و منزّه است خداوند، به گستردگی و پهنای کلماتش؛ پاک و منزّه است خداوند

عَرْشِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ. (۱)

به بزرگی عرش او؛ حمد و سپاس مخصوص خداوند است، همانند آن چه گفته شد.

این دعا از روز هیجدهم تا آخر هر ماه خوانده می شود.

دعا برای ظهور امام زمان (عجل الله تعالى فرجه)

در تعقیب نماز صبح

مرحوم شیخ بهائی نقل کرده است: پس از نماز صبح در حالی که با

دست راست محاسن خود را می گیری و کف دست چپ را به سوی آسمان

می گیری هفت مرتبه می گویی: يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، صَلِّ عَلَيَّ

دعایی که حضرت بقیة الله علیه السلام برای برطرف شدن مشکلات به مردی آموختند ... ۱۸۹

مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ عَجَّلْ فَرَجَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ. (۱)

دعای دیگر برای ظهور آن حضرت (ارواحنا فداه)

پس از نماز صبح

در «منه اج العارفين» می نویسد: مستحب است انسان پس از نماز صبح

صد مرتبه بگوید:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ.

دعایی که حضرت بقیة الله ارواحنا فداه برای برطرف شدن

مشکلات شدید به مردی آموختند

مرحوم محدث نوری در کتاب «دارالسلام» می نویسد:

عالم ربّانی جناب حاج ملافتحعلی سلطان آبادی رحمته الله نقل کرده است:

فاضل مقدّس آخوند ملا محمد صادق عراقی رحمته الله در نهایت فقر و تنگدستی

و سختی و پریشانی و بد حالی زندگی می کرد، و سختی ها امان را از او گرفته بود، مدت مدیدی بود که گرفتار بود و رهایی از گرفتاری و گشایش در امور، به سراغ او نمی آمد، تا اینکه شبی در عالم رؤیا در صحرائی خیمه بزرگی دید که آن خیمه دارای قبه ای بود برافراشته، می پرسید این خیمه با جلالت از آن کیست؟

می گویند: این خیمه کوه حصین، و غیاث المضطرّ المستکین حضرت مهدی قائم و امام منتظر و مرضی (عجل الله تعالی فرجه و سهل مخرجه) است. با سرعت به جانب آن خیمه می رود، زیرا که درمان همه دردهایش در آنجا است.

چون خدمت آن پناه بی پناهان شرفیاب می شود، پریشانی و فشار زمانه و سختی و فقر اهل و عیال را به پیشگاه حضرت عرض می کند، و از آن بزرگوار دعایی برای گشایش کار و دفع غم و غصه درخواست می نماید، حضرت او را به سیدی از فرزندان خود حواله فرموده، و با اشاره، سید و خیمه او را نشان می دهد.

فاضل مقدّس از محضر آن حضرت خارج و به خیمه ای که حضرت فرموده بودند وارد می شود، ناگاه سید متبحر معتمد، دانشمند بزرگوار و مؤید جناب سید محمد سلطان آبادی رحمته الله علیه - پدر ناقل - را می بیند که بر

سجاده‌ای نشسته و مشغول دعا و قرائت قرآن است.

پس از سلام آنچه حضرت حجّت (صلوات اللّٰه علیه) به او حواله فرموده بودند به عرض او می‌رساند، ایشان دعایی را به او یاد می‌دهد که وی را از سختی برهاند و درهای روزی را به روی او باز کند.

از خواب بیدار می‌شود در حالی که دعا را از حفظ داشت، به خانه آن سید والا مقام حرکت می‌نماید، در صورتی که پیش از این خواب با سید رابطه چندانی خوبی نداشت و از او کناره گرفته بود به طوری که قابل ذکر نیست.

چون وارد منزل آن بزرگوار می‌شود او را در همان حالی که در خواب دیده بود می‌بیند که بر سجاده خود نشسته و مشغول ذکر خدا و استغفار است، سلام می‌کند و سید جواب می‌دهد و به او تبسم می‌نماید گویا اینکه از قضیه خبر داشته، و به اسرار پنهان واقف است، آنچه در عالم خواب از او پرسیده بود؛ می‌پرسد، و سید همان دعایی که در عالم خواب به او تعلیم داده بود، یاد می‌دهد.

او بر آن دعا مداومت می‌کند و در اندک زمانی دنیا از هر جهت به او روی می‌آورد و مشکلات بر او آسان می‌شود.

محدث نوری رحمته اللّٰه علیہ گوید: استاد ما احترام خاصی برای سید قائل بود و

مقام او را والا می شمرد و از او تمجید می نمود، او در اواخر عمرش سید را ملاقات کرده و چندی شاگردی او را نموده بود.

و آنچه سید در عالم خواب و بیداری به او یاد داده بود سه چیز است:

۱- پس از طلوع فجر بامدادن دست بر سینه گذاشته و هفتاد مرتبه

بگوید: «یا فتّاح».

محدّث نوری رحمته الله می گوید: کفعمی رحمته الله در کتاب «المصباح» می نویسد:

هر کس این عمل را انجام دهد، خداوند حجاب و پرده‌ها را از دلش برطرف می کند.

۲- شیخ کلینی به سند خود روایتی از اسماعیل بن عبدالخالق نقل

می کند که گوید: مردی از اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله مدّتی خدمت آن حضرت

نمی رسید، پس از چند روزی آمد، حضرت فرمود:

چرا مدّتی بود از حضور ما غایب بودی، غیبت تو برای چه بود؟

عرض کرد: به خاطر بیماری و فقر.

حضرت فرمود: آیا دعایی به تو بیاموزم که فقر و بیماری را از تو دور

کند؟

گفت: آری، ای رسول خدا!

حضرت فرمود: بگو:

دعایی که حضرت بقیه الله علیه السلام برای برطرف شدن مشکلات به مردی آموختند ... ۱۹۳

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ

جانبش و نیرویی مگر بوسیله خدا نیست

الْعَظِيمِ [تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا

توکل کردم بر (خدای) زنده‌ای که

يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ

نمیرد و ستایش خاص خدایی است که

صَاحِبَةً وَلَا أَوْلَادًا] لَمْ يَكُنْ لَهُ

[صاحب و نه] فرزندی نگیرد و

شَرِيكَ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ

شریکی در فرمانروایی ندارد و خواری

مِنَ الذَّلِّ وَ كَبْرَهُ تَكْبِيرًا

ندارد تا نیازمند یاور باشد و به نحو کامل او را بزرگی شمار

راوی می‌گوید: زمان اندکی گذشت، آن مرد آمد و گفت: ای رسول خدا!

خداوند بیماری و فقر را از من دور نمود.

۳- روایتی که شیخ ابن فهد حلّی در «عدّة الداعی» از پیامبر گرامی صلی الله علیه و آله

نقل کرده است که حضرتش فرمود:

هر کس هر روز پس از نماز صبح این دعا را بخواند و دست حاجت و نیاز به سوی خداوند دراز کند، خدا به آسانی حاجتش را برآورده و تمام کارهای مهم او را کفایت می کند:

بِسْمِ اللَّهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

به نام خدا و درود خدا بر محمد و

وآله و اَفْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

الش بساد و واگذارم کارم را به خدا که براستی خدا به کار

بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوْقَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا

بندگان بینا است پس خدا از نیرنگهای بد

مَكْرُوا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي

نگاهش داشت» معبودی جز تو نیست «مهنزهی تو که من

كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَ

از ستمکارانم پس ما دعایش مستجاب کردیم و

نَجِّينَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَ كَذَلِكَ نُنْجِي

از غم و اندوه نجاتش دادیم این چنین مؤمنان

دعایی که حضرت بقیه الله علیه السلام برای برطرف شدن مشکلات به مردی آموختند ... ۱۹۵

الْمُؤْمِنِينَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

را نجات دهیم» خدا ما را پس است و چه نیکی و کفایتی است

فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ

پس با نعمت خدا و فوزونی که دیگر بسدی به

يَمْسَسُهُمْ سُوءٌ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَ

آنها نرسید بازگشتند» آنچه خدا خواهد، نیت جنبش و

لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا مَا شَاءَ

نه نیرویی مگر بوسیله خدا آنچه خدا خواهد می شود نه آنچه مردم خواهند

النَّاسُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَ إِنْ كَرِهَ النَّاسُ

آنچه خدا خواهد می شود اگر چه مردم نماندند

حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ

بس است مرا پروردگار از (بندگان) پروریده شده، بس است

الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ

مرا آفریدگار از آفریدگان، بس است

الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ حَسْبِيَ اللَّهُ

مرا روزی ده از روزی خوران، بس است مرا خدا

رَبُّ الْعَالَمِينَ حَسْبِي مَنْ هُوَ

پروردگار جهانیان بس است مرا آنکه او

حَسْبِي حَسْبِي مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي

بس است مرا، بس است مرا آنکه همیشه مرا بس است

حَسْبِي مَنْ كَانَ مُذْكَرْتُ لَمْ يَزَلْ

بس است مرا آنکه از وقتی بسودم همیشه بس بوده

حَسْبِي. حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ

بس است مرا خدا معبودی جز او نیست بر او

تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

توکل کنم و او است پروردگار عرش با عظمت.

دعای دیدار امام زمان (ارواحنا فداه)

حضرت امام صادق علیه السلام می فرماید:

هر کس پس از هر نماز واجب این دعا را بخواند، حضرت حجّت علیه السلام

را در بیداری یا خواب می بیند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، أَيُّنَمَا كَانَ وَ حَيْثُمَا كَانَ، مِنْ

خداوندا! بگو مولا من صاحب الزمان هر کجا و هر گونه که باشد در

مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا، سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا، عَنِّي وَ عَنِ

شرق و غرب زمین، بیابان و کوه آن؛ درود و تسبیحی از طرف من و

وَالِدَيَّ، وَ عَنِ وُلْدِي وَ إِخْوَانِي التَّحِيَّةَ وَ السَّلَامَ عَدَدَ خَلْقِ

والدینم و از سوی فرزندانم و برادرانم به تعداد آفریدگان

اللَّهِ، وَ زِينَةَ عَرْشِ اللَّهِ، وَ مَا أَحْصَاهُ كِتَابُهُ، وَ أَحَاطَ عِلْمُهُ.

خدا و سنگینی عرش الهی، و آنچه کتابش در بر دارد و دانشش به آن احاطه دارد، برسان.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُّ لَكَ فِي صَبِيحَةِ هَذَا الْيَوْمِ، وَ مَا عِشْتُ فِيهِ

خداوندا! همانا من در بامداد امروز و دیگر روزهای زندگیم، با او عهد و پیمان و بیعتی

مِنْ أَيَّامِ حَيَاتِي، عَهْدًا وَ عَقْدًا وَ بَيْعَةً لَكَ فِي عُنُقِي، لَا أَحُولُ

را که از او بسرگردنم است تسجدید می‌کنم و هرگز از این بیعت دگرگون نمی‌شوم

عَنْهَا وَ لَا أَزُولُ. اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَ نُصَّارِهِ الذَّائِبِينَ

و کنار هم نمی‌زنم. خداوندا! مرا از یارانش و جان‌نثارانی که از او دفاع می‌کنند قرار بده

عَنْهُ، وَالْمُمْتَلِينَ لِأَمْرِهِ وَنَوَاهِيهِ فِي أَيَّامِهِ، وَ

و از آنان که دستورات و نهی‌هایش را در دوران حکومتش فرمان می‌برند و نیز از

الْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ. اللَّهُمَّ فَإِنْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ،

شهادت جوینانش در رکابش قرار بده. خداوندا! اگر بین من و او مرگ فاصله انداخت؛ - مرگی که برای

الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِي

بندگانت حتمی و قطعی قرار داده‌ای - پس مرا از قبرم خارج کن در حالی که کفنم را به کمر

مُوْتَرًا كَفْنِي، شَاهِرًا سَيْفِي، مُجْرَدًا قَنَاتِي، مُلَبِّيًا دَعْوَةَ

بسته، شمشیرم کشیده، نیزه‌ام آماده و بیرون کشیده شده و دعوتِ دعوت کننده

الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ وَ الْبَادِي. اللَّهُمَّ أَرِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَ

را در شهر باشم یا صحرا، لَبَّيْكَ گویم. خداوندا! به من طلعت راه گشا و چهره ستوده شده را نشان بده،

الْغُرَّةَ الْحَمِيدَةَ، وَ اكْحُلْ بَصْرِي بِنَظْرَةِ مِنِّي إِلَيْهِ، وَ عَجِّلْ

و بسانگامی از من به سوی او چشمم را سرمه کن، و فرجش را تسجیل فرما.

فَرَجَهُ، وَ سَهِّلْ مَخْرَجَهُ. اللَّهُمَّ اشْدُدْ أَرْزَهُ، وَقَوِّ ظَهْرَهُ، وَ

و خروجش را آسان گردان. خداوندا! پشتش را محکم، و کمرش را قوی و نیرومند گردان و

طَوِّلْ عُمُرَهُ، وَاعْمُرِ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ، وَ أَخِي بِهِ عِبَادَكَ،

عمرش را طولانی کن. و - خداوندا - به وسیله او، سرزمین‌هایت را آباد گردان و به واسطه او بندگانت

فَانِكَ قُلْتَ وَ قَوْلِكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِمَا

را زنده گردان؛ زیرا تو گفتی در حالی که سخن تو حق است: «فساد در خشکی و دریا ظاهر شده به

كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ، فَأَظْهِرِ اللَّهُمَّ لَنَا وَ لِيكَ وَ ابْنِ بِنْتِ

واسطه آنچه مردم بسادست خود انجام دادند». پس خداوندا؛ ولی خود و فرزند دختر

نَبِيِّكَ، الْمُسَمَّى بِاسْمِ رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، حَتَّى

پیامبرت را - که همنام است با رسولت که دروذهای تو بر او و آل او باد - برای ما ظاهر

لَا يَظْفَرُ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَّا مَرَقَهُ، وَ يُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ

کن تا بر چیزی از باطل دست نیابد مگر آن که آن را پاره کند، و خدا به کلماتش، حق را ثابت کند

بِكَلِمَاتِهِ وَ يُحَقِّقُهُ. اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْغُمَّةَ عَنِ هَذِهِ الْأُمَّةِ

و آن را محقق سازد. خداوندا! این گرفتاری و اندوه را از این امت با ظهورش برطرف ساز که همانا

بِظُهُورِهِ، إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيداً، وَ نَرَاهُ قَرِيباً، وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ

انسان (مخالفان) آن را دور می‌بینند و ما نزدیک می‌بینیم، و خدا بر

مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ. (۱)

محمد و آل محمد درود بفرست.

دعای برای ظهور حضرت بقیه الله از واحنافداه

بعد از هر نماز واجب

در کتاب «جمال الصالحین» از امام صادق علیه السلام نقل کرده که حضرت

فرمودند:

از حقوق ما بر شیعیان ما این است که پس از هر نماز واجب دست خود

را به چانه گرفته و سه مرتبه بگویند:

يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ عَجَلُ فَرَجِ آلِ مُحَمَّدٍ، يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ إِحْفَظْ

غَيْبَةَ مُحَمَّدٍ، يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ اِنْتَقِمِ لِابْنِهِ مُحَمَّدٍ علیه السلام.

زیارت امام زمان علیه السلام در روز جمعه

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ

سلام بر تو ای حجت خدا در روی زمین

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ

سلام بر تو ای دیده بان (یادیده) خدا در میان خلق

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي يَهْتَدِي

سلام بر تو ای نور خدا که راهجویان بسدان راهنمایی

بِهِ الْمُهْتَدُونَ وَيُفْرَجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ

شوند و به وسیله او از کار مؤمنان گشایش شود

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخَائِفُ

سلام بر تو ای پاک پروریده ترسان (از دشمن)

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ

سلام بر تو ای سرپرست خیرخواه

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِينَةَ النِّجَاةِ السَّلَامُ

سلام بر تو ای کشتی نجات

عَلَيْكَ يَا عَيْنَ الْحَيَاةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای چشمه حیات سلام بر تو باد

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ

درود خدا بر تو و بر خاندان پاک و پاکیزه ات باد

الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَجَّلَ اللَّهُ لَكَ

سلام بر تو خدا شتاب کند در وعده

مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَظُهُورِ الْأَمْرِ

باری و پیروزی و کسرت

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ أَنَا مَوْلَاكَ

سلام بر تو ای سرور من، و من دوست تو

عَارِفٌ بِأَوْلِيكَ وَأُخْرِيكَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ

و بسنیای به آغاز و انجام کسرت هستم و به سوی خدای تعالی

تَعَالَى بِكَ وَبِآلِ بَيْتِكَ وَأَنْتَظِرُ ظُهُورَكَ

بوسیله تو و خاندانت تسقرب جویم و منتظر ظهور تو

وَظُهُورَ الْحَقِّ عَلَى يَدَيْكَ وَأَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ

و پیروزی حق بس دست تو هستم و از خدا می خواهم که

يُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

درود فرستد بر محمد و آل محمد و مرا در

يَجْعَلَنِي مِنَ الْمُتَنْظِرِينَ لَكَ وَالتَّابِعِينَ

زمره منتظران و پیروان تو قرار دهد

وَالْمُصَاصِرِينَ لَكَ عَلَىٰ أَعْدَائِكَ

و در زمرة یاوران تو در برابر دشمنانت

وَالْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْكَ فِي جُمْلَةٍ

و کسانی که در پیش رویت در میان

أَوْلِيَاءِكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ

دوستانت شریک شهادت می‌نوشند ای مولای من ای صاحب الزمان

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ بَيْتِكَ هَذَا

درود خدا بر تو و بر خاندانت، امروز

يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ

روز جمعه است و آن روز تو است که انتظار ظهور تو در آن روز

ظُهُورِكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ

و انتظار فرج مؤمنان بدست تو

يَدَيْكَ وَقَتْلُ الْكَافِرِينَ بِسَيْفِكَ وَأَنَا يَا

و کشتار کافران بسویله شمشیر تو در این روز می‌رود و من ای

مَوْلَايَ فِيهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ وَأَنْتَ يَا

اقربای من در این روز میهمان تو و پناهندهات هستم و تو ای

مَوْلَايَ كَرِيمٍ مِنْ أَوْلَادِ الْكِرَامِ وَمَأْمُورٍ

سرور من بزرگواری از فرزندان بزرگواران هستی و به میهمان نسوازی

بِالضِّيَافَةِ وَالْإِجَارَةِ فَأَضِيفْنِي وَاجِرْنِي

و پناه دادن مأموری پس مرا بسنواز و پناهم ده

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ

درود خدا بر تو و بر خاندان طاهرینت باد.

سید بن طاووس گفته که من بعد از این زیارت مُتَمَثِّل می شوم به این شعر و اشاره می کنم به آن

حضرت و می گویم:

نَزِيلُكَ حَيْثُ مَا أَتَّجَهْتُ

من بر تو نازل می شوم هر کجا که راحله ام روی آورد

رِكَابِي وَ ضَيْفُكَ حَيْثُ كُنْتُ مِنَ الْبِلَادِ

و مرا وارد نماید و میهمان تو هستم در هر کجا که باشم از شهرها.

دعای عهد

حضرت امام جعفر صادق علیه السلام می فرماید: هر کس با این عهد،
چهل روز به درگاه خداوند دعا کند از یاران قائم ما خواهد بود، و
اگر هم پیش از ظهور آن حضرت بمیرد خداوند (در وقت ظهور)
او را از قبرش خارج خواهد ساخت. و به ازای هر کلمه، هزار
حسنة به او عطا می کند و هزار گناه را (از کارنامه اعمالش) محو
می کند، آن عهد چنین است. (۱)

اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّوْرِ الْعَظِيْمِ، وَرَبَّ

خدايَا اي پروردگار نور بزرگ و پروردگار

الْكُرْسِيِّ الرَّفِيْعِ، وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ،

کرسی بلند و پروردگار دریای جوشان

وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ، وَرَبِّ

و فرود فرستنده تورات و انجیل و زبور و پروردگار

الظُّلِّ وَالْحَرُورِ، وَمُنْزِلَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ،

سایه و افتاب داغ و فرود فرستنده قرآن بزرگ

وَرَبِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ، وَالْأَنْبِيَاءِ

و پروردگار فرشتگان مقرب و پیامبران

وَالْمُرْسَلِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ

و مرسلین خدایا از تو خواهم به ذات

الكَرِيمِ، وَبِنُورِ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ، وَمُلْكِكَ

بزرگواری و به نور جمال تابانت و فرمانروایی

الْقَدِيمِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

دیرینهات ای زنده ای پاینده از تو خواهم بدان نامت

الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُونَ،

که روشن شد بدان آسمانها و زمینها

وَبِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلَحُ بِهِ الْأَوْلَادُونَ

و بدان نامت که صالح و شایسته گشتند بدان پیشینیان

وَالْأَخْرُونَ، يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ، وَيَا حَيًّا

و پسینان ای زنده پیش از هر موجود، و ای زنده

بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ، وَيَا حَيَّا حِينَ لَا حَيٍّ، يَا

پس از هر موجود زنده و ای زنده در آن هنگام که زنده‌ای وجود نداشت

مُحْيِي الْمَوْتَى وَمُمِيتَ الْأَحْيَاءِ، يَا حَيُّ

ای زنده کن مردگان و ای میراننده زندگان ای زنده‌ای

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْأِمَامَ

که معبودی جز تو نیست خدایا برسان به مولای ما آن امام

الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ، صَلَوَاتُ

راهنمای راه یسافته و قیام کننده به فرمان تو که درودهای

اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ، عَنْ

خدا بر او و پدران پاکش باد - از

جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، فِي

طرف همه مردان و زنان با ایمان در

مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا، سَهْلِهَا

شرقهای زمین و غربهای هموار آن و

وَجَبَلِهَا، وَبِرِّهَا وَبَحْرِهَا، وَعَنِّي وَعَنْ

کوهش، خشکی آن و دریایش، و از طرف من و پدر

وَالِدِيَّ، مِنَ الصَّلَوَاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللَّهِ،

و مادرم درودهای مسموزن عرش خدا

وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ، وَمَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ، وَأَخَاطَ

و شماره کلمات و سخنان او و آنچه را دانشش احصاء کرده و کتاب و

بِهِ كِتَابُهُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُّ لَكَ فِي صَبِيحَةِ

دفترش بدان احاطه دارد خدایا من تازه می‌کنم در بامداد این روز

يَوْمِي هَذَا، وَمَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِي، عَهْدًا

و هرچه زندگی کنم از روزهای دیگر عهد

وَعَقْدًا وَبَيْعَةً لَكَ فِي عُنُقِي، لَا أَحُولُ عَنْهَا،

و پیمان و بیعتی برای آن حضرت در گردنم که هرگز از آن سرنیچم

وَلَا أَزُولُ أَبَدًا. اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ

و دست نکشم هرگز، خدایا قرار ده مرا از

أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ، وَالذَّابِّينَ عَنْهُ،

یاران و کمک کارانش و دفاع کنندگان از او

وَالْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ

و شتابندگان بسوی او در برآوردن خواسته‌هایش

وَالْمُمْتَلِينَ لِأَمْرِهِ، وَالْمُحَامِلِينَ عَنْهُ،

و انجام دستورات و اوامرش و مسدافین از آن حضرت

وَالسَّابِقِينَ إِلَىٰ إِزَادَتِهِ، وَالْمُسْتَشْهِدِينَ

و پیشی گیرندگان بسوی خواسته‌اش و شهادت یافتگان

بَيْنَ يَدَيْهِ. اللَّهُمَّ إِنَّ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ

پیش رویش خدا را اگر حالتی شد میان من و او

الْمَوْتُ، الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَىٰ عِبَادِكَ حَتْمًا

آن مرگی که قرار داده‌ای آن را بر بندگان حتمی و مقرر

مَقْضِيًّا، فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِي، مُؤْتَزِرًا

پس بیرونم از گورم کفن به خود پیچیده

كَفَنِي، شَاهِرًا سَيْفِي، مُجَرِّدًا قَنَاتِي، مُلَبِّيًا

باشمیشراخته و نسیزه برهنه پاسخ‌گویان به ندای

دَعْوَةَ الدَّاعِي، فِي الْحَاضِرِ وَالْأَبَادِي.

آن خواننده بزرگوار در شهر و بادیه

اللَّهُمَّ ارِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ، وَالْغُرَّةَ

خدایا کنایان به من آن جمال

الْحَمِيدَةَ، وَاکْحَلْ نَاطِرِي بِنَظْرَةٍ مَنِي إِلَيْهِ،

ارجمند و آن پیشانی نورانی پسندیده را و سرمه وصال دیدارش را به یک نگاه به دیده ام بکش

وَعَجِّلْ فَرَجَهُ، وَسَهِّلْ مَخْرَجَهُ، وَأَوْسِعْ

و شتاب کن در ظهورش و آسان گردان خروجش را و وسیع گردان

مَنْهَجَهُ، وَاسْأَلْ بِي مَحَجَّتَهُ، وَأَنْفِذْ أَمْرَهُ،

راهش را و مرا به راه او درآور و دستورش را نافذ گردان

وَأَشِدُّ أَرْزَهُ، وَأَعْمُرِ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ،

و پشتش را محکم کن و آباد گردان خدایا بدست او شهرها و بلادت را

وَأَخِي بِهِ عِبَادَكَ، فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ

و زنده گردان بوسیله اش بندگان را زیرا که تو فرمودی و گفته ات

الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا

حق است (که فرمودی): «اشکار شد تسبیحاری در خشکی و دریا بخاطر

كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ، فَأَظْهِرِ اللَّهُمَّ لَنَا

کرده های مردم» پس اشکار کن برای ما خدایا

وَلِيِّكَ، وَابْنِ بِنْتِ نَبِيِّكَ، الْمُسَمَّى بِاسْمِ

نماینده‌ات را و فرزند دختری پیامبرت که همان رسول تو است

رَسُولِكَ، حَتَّىٰ لَا يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنْ

تا دست نیابد به هیچ باطلی

الْبَاطِلِ إِلَّا مَرْقَهُ، وَيُحِقُّ الْحَقَّ وَيُحَقِّقُهُ.

جز آنکه از هم بدراند و پسا برجا کند حق را و ثابت کند

وَاجْعَلُهُ اللَّهُمَّ مَفْرَعًا لِمَظْلُومِ عِبَادِكَ،

آن را و بگردان آن بزرگوار را خدایا پناهگاه ستمدیدگان بسندگان

وَنَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ،

و یاور کسی که جز تو یاورى برایش یافت نشود

وَمُجَدِّدًا لِمَا عَطَّلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ،

و ترازه کننده آن احکامی که از کتاب تو تعطیل مانده

وَمُشِيدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ، وَسُنَنِ

و محکم کننده آنچه رسیده از نشانه‌های دین و ائینت

نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَاجْعَلُهُ

و دستورات پیامبرت صلی الله علیه و آله و قرارش ده

اللَّهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنَتْهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ.

خدایا از آنانکه نگاهش داری از صولت و حمله زورگویان

اللَّهُمَّ وَسِّرْ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

خدایا شادگردان (دل) پیامبرت محمد صلی الله علیه و آله

وآلِهِ بِرُؤْيَيْتِهِ، وَمَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ،

را به دیدارش و هم چنین هم که در دعوتش از آن حضرت پیروی کرد

وَأَرْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا بَعْدَهُ. اللَّهُمَّ اكْشِفْ

و رحمت کن به بیچارگی ما پس از آن حضرت، خدایا بگشای این

هَذِهِ الْغُمَّةَ عَنِ هَذِهِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ،

انگوده را از این امت به حضور امام زمان

وَعَجِّلْ لَنَا ظُهُورَهُ، إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا،

و شتاب کن برای ما در ظهور آن جناب که اینان ظهورش را دور پندارند

وَتَرِيهِ قَرِيبًا، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ولی مان نزدیک می بینیم به به رحمت ای مهربانترین مهربانان

پس سه مرتبه دست بر ران راست خود می زنی و در هر

مرتبه می گوئی:

الْعَجَل، الْعَجَل، يَا مُؤَلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ.

بشتاب بشتاب ای مولای من یا صاحب الزمان

معنای بیعت بین طرفین - همان پیمان محکم و استوار است که با جان و مال خود کسی را که با او بیعت کرده است یاری نماید، و هر چه از دستش بر می آید نسبت به او کوتاهی نکند و بیعت به این معنای در دعای عهدی که هر روز آن را باید خواند، و در دعای عهدی که خواندن آن به مدت چهل صبح وارد شده مطرح شده.

زیارت آل یاسین

هر گاه خواستید توجه کنید بوسیله ما بسوی خداوند تبارک
و تعالی و بسوی ما پس بگویید چنانکه خدای تعالی فرموده:

سَلَامٌ عَلٰی آلِ یَسَّ

سلام بر آل یاسین

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللَّهِ وَرَبَّانِيَّ آيَاتِهِ

سلام بر تو ای دعوت کننده به خدا و عارف به آیاتش

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ وَدِيَانَ دِينِهِ

سلام بر تو ای واسطه خدا و سرپرست دین او

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَنَاصِرَ حَقِّهِ

سلام بر تو ای خلیفه خدا و یاور حق او

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَدَلِيلَ إِرَادَتِهِ

سلام بر تو ای حجت خدا و راهنمای اراده اش سلام بر تو ای

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَّ كِتَابِ اللَّهِ وَتَرْجُمَانَهُ

سلام بر تو ای تلاوت کننده کتاب خدا و تفسیر کننده آیات او

السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي آنَاءِ لَيْلِكَ وَأَطْرَافِ نَهَارِكَ

سلام بر تو در تمام آنات و دقایق شب و سرتاسر روز

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ

سلام بر تو ای بجای مانده از طرف خدا در روی زمین

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيثَاقَ اللَّهِ الَّذِي أَخَذَهُ وَوَكَّدَهُ

سلام بر تو ای پیمان محکم خدا که از مردم گرفت و سخت محکمش کرد

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي ضَمِنَهُ

سلام بر تو ای وعده خدا که تضمینش کرده

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ

سلام بر تو ای سرچشم برافراشته

وَالْعِلْمُ الْمَضْبُوبُ وَالْغَوْثُ وَالرَّحْمَةُ

و دانش ریزان و فریادرس خلق و رحمت

الْوَاسِعَةُ وَعُدَا غَيْرِ مَكْذُوبٍ

وسیع حق، و آن وعده‌ای که دروغ نشود

السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقُومُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو هنگامی که بپا می ایستی سلام بر تو

حِينَ تَقْعُدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْرَأُ وَتُبَيِّنُ

هنگامی که می نشینی سلام بر تو هنگامی که (فرامین حق را) می خوانی و تفسیر می کنی

السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصَلِّي وَتَقْنَتُ

سلام بر تو هنگامی که نماز می خوانی و قنوت کنی

السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَرْكَعُ وَتَسْجُدُ

سلام بر تو هنگامی که رکوع و سجده بسجای آوری

السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَهَلَّلُ وَتُكَبِّرُ

سلام بر تو هنگامی که «لا اله الا الله» و «الله اكبر» گوئی

السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَحْمَدُ وَتَسْتَغْفِرُ

سلام بر تو هنگامی که خدا را ستایش کنی و از او امرزش خواهی

السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصْبِحُ وَتُمْسِي

سلام بر تو هنگامی که باامداد کنی و شام کنی

السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى وَالنَّهَارِ

سلام بر تو در شب هنگامی که تاریکیش فراگیرد و در روز

وَالْحُسَيْنِ حُجَّتَهُ وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ

و حسین حجّت او است و علی بن حسین

حُجَّتَهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ وَجَعْفَرَ

حجّت او است و محمد بن علی حجّت او است و جعفر

بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتَهُ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرَ

بن محمد حجّت او است و موسی بن جعفر

حُجَّتَهُ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى حُجَّتَهُ وَمُحَمَّدَ

حجّت او است و علی بن موسی حجّت او است و محمد

بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ حُجَّتَهُ

بن علی حجّت او است و علی بن محمد حجّت او است

وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ

و حسن بن علی حجّت او است و گواهی دهم که تو

حُجَّةُ اللَّهِ أَنْتُمْ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَأَنَّ

حجّت خداست، شماید اول و آخر و مسلماً

رَجَعْتَكُمْ حَقٌّ لَا رَيْبَ فِيهَا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ

بازگشت شما حق است که شکّی در آن نیست، روزی که سود ندهد

نَفْسًا اِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اَمَنْتُ مِنْ قَبْلُ اَوْ

کسی را ایمانش که پیش از آن ایمان نیاورده یا

كَسَبَتْ فِي اِيْمَانِهَا خَيْرًا وَّ اَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ

در (مدت) ایمان خویش کار خیری انجام نداده و همانا مرگ حق است

وَّ اَنَّ نَاكِرًا وَّنَكِيرًا حَقٌّ وَّ اَشْهَدُ اَنَّ النَّشْرَ

و ناکر و نکیر (دو فرشته سزاق قبر) حق است و گواهی دهم که زنده شدن پس از مرگ

حَقٌّ وَّ اَلْبَيْعُ حَقٌّ وَّ اَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ

حق است و بیرونگسیخته شده حق است و صراط حق است

وَالْمِرْصَادَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْحَشْرَ

و مرصاد (کامینگاه) حق است و میزان حق است و حشر (در قیامت)

حَقٌّ وَالْحِسَابَ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ وَالنَّارَ حَقٌّ

حق است و حساب حق است و بهشت و دوزخ حق است

وَالْوَعْدَ وَالْوَعْدَ بِهِمَا حَقٌّ يَا مَوْلَايَ

و وعده و تهدید درباره آن دو حق است ای مولای من

شَقِيٍّ مَنْ خَالَفَكُمْ وَسَعِدَ مَنْ اطَّاعَكُمْ

بدبخت است کسی که مخالفت شما را کرد و سعادتمند است کسیکه پیرویتان کرد

فَاشْهَدُ عَلَىٰ مَا أَشْهَدْتُكَ عَلَيْهِ وَأَنَا وَوَلِيُّ

پس گواهی ده بر آنچه تو را بر آن گواه گرفتم و من دوست توام

لَكَ بَرِيٌّ مِنْ عَدُوِّكَ فَالْحَقُّ مَا رَضِيتُمُوهُ

و بیزارم از دشمنت حق آنست که شما پسند کردید

وَالْبَاطِلُ مَا أَشْخَطْتُمُوهُ وَالْمَعْرُوفُ مَا

و باطل همانست که شما بدان خشم کردید و معروف همان بود که شما بدان

أَمَرْتُمْ بِهِ وَالْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَنَفْسِي

دستور دادید و منکر (و کار زشت) همان بود که شما از آن جلوگیری و نهی کردید، من ایمان دارم

مُؤْمِنَةٌ بِاللَّهِ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ

بسه خدای یگانه‌ای که شریک ندارد و بسه رسول او

وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِكُمْ يَا مَوْلايَ

و بسه امیر مؤمنان و بسه شما ای مولای من

أَوْلَاكُمْ وَآخِرِكُمْ وَنُصْرَتِي مُعَدَّةٌ لَكُمْ

از اول تا آخرتان و یاریم برای شما آماده است

وَمَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ آمِينَ آمِينَ

و دوستیم خالص و پاک برای شماست آمین آمین

دعای بعد از زیارت آل یاسین:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ

خدایا از تو خواهم که درود فرستی بر

مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَكَلِمَةِ نُورِكَ وَأَنْ

محمد پیامبر رحمتت و کلمه نورت و دیگر آنکه

تَمَلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ وَصَدْرِي نُورَ

پرکنی دل مرا با نور یقین و سینهام را با نور

الْإِيمَانِ وَفِكْرِي نُورَ النِّيَّاتِ وَعَزْمِي

ایمان و اندیشهام را با نور تصمیمها و ارادهام را با

نُورَ الْعِلْمِ وَقُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ وَلِسَانِي

نور علم و نیرویم را با نور عمل و زبانهام را با

نُورَ الصِّدْقِ وَدِينِي نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ

نور راستگویی و دینم را با نور بیناییهای از

عِنْدِكَ وَبَصْرِي نُورَ الضِّيَاءِ وَسَمْعِي

تو نزد خودت و چشمم را با نور روشنائی و گوشم را با

نُورَ الْحِكْمَةِ وَمَوَدَّتِي نُورَ الْمَوَالِيَةِ

نور فرزانهگی و حکمت و دوستیم را با نور موالیات

لِمَحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَتَّىٰ أَلْقَاكَ

محمد و آلش علیهم السلام تا تو را دیدار کنم

وَقَدْ وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ وَمِيثَاقِكَ فَتُغَشِّبْنِي

و من به عهد و پیمان تو وفا کردم پس رحمت خود را بر من بپوشان

رَحْمَتِكَ يَا وَلِيَّيْ يَا حَمِيدُ اللَّهُمَّ صَلِّ

ای سرپرست و ای ستوده خدایا درود فرست

عَلَىٰ مُحَمَّدٍ حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ

بر محمد حجّت تو در روی زمینت

وَخَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ وَالِدَاعِي إِلَىٰ

و جانشین تو در شهرهایت و دعوت کننده بسوی

سَبِيلِكَ وَالْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَالثَّائِرِ بِأَمْرِكَ

راحت و قیام کننده به عدل و دادت و انقلاب کننده به دستور تو،

وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَبَوَارِ الْكَافِرِينَ وَمُجَلِّي

دوست مؤمنان و نابودی کافران و برطرف کننده

الظُّلْمَةِ وَمُنِيرِ الْحَقِّ وَالنَّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ

تاریکی و روشن کننده حق و گوئیای به حکمت

وَالصُّدْقِ وَكَلِمَتِكَ التَّامَّةِ فِي أَرْضِكَ

و راستی و آن کلمه (دستور و فرمان) کاملت در روی زمین

الْمُرْتَقِبِ الْخَائِفِ وَالْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةَ

که در حال انتظار و هراس بسر برد و آن سرپرست خیرخواه و کشتی

النَّجَاةِ وَعَلِمِ الْهُدَىٰ وَنَوْرِ أَبْصَارِ الْوَرَىٰ

نجات و پرچم هدایت و روشنی دیدگان مردم

وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدَىٰ وَمُجَلَّىٰ

و بهترین کسی که جامه ورداء بسر کرد و زداینده

الْعَمَىٰ الَّذِي يَمَلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا

گمراهی آنکس که پرکند زمین را از عدل و داد چنانچه پرشده باشد

كَمَا مَلَأْتَ ظُلْمًا وَجَوْرًا إِنَّكَ عَلَىٰ

از ستم و بیدادگری که براسنی تو بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ وَلِيِّكَ

هر چیز توانائی خدایا درود فرست بر بنده مقرب درگاهت

وَابْنِ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ

و فرزند بندگان مقربت آنانکه فرض کردی فرمانبرداریشان را

وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ

و واجب گرداندی حقشان را و دور کردی از ایشان پلیدی را

وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَاَنْتَصِرْهُ

و بخوبی پاکیزه شان کردی خدایا یاریش کن و بدست او دیست را

بِهِ لِدِينِكَ وَاَنْصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ

یاری کن و یاری کن بوسیله او دوستان خودت و دوستان او

وَشَيْعَتَهُ وَاَنْصَارَهُ وَاَجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ

و شیعیان و یاورانش را و ما را نیز از آنان قرار ده خدایا

أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ

نگاهش دار از شر هر مستجاوز و سرکشی و از شر

جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاَحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

همه مخلوق خودت و محافظتش کن از پیش رویش

وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ

و از پشت سرش و از سمت راستش و از طرف چپش

وَآخِرُسُهُ وَآمَنَعَهُ مِنْ أَنْ يُوْصَلَ إِلَيْهِ

و پاسداریش کن و نگاهش دار از اینکه گزند و

بِسُوءٍ وَأَخْفَظُ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ

اسی بی بدو رسد و (شوکت و عزت) رسول و آل

رَسُولِكَ وَأَظْهَرُ بِهِ الْعَدْلَ وَأَيِّدُهُ بِالنَّصْرِ

رسولت را در (وجود) او حفظ فرما و آشکار گردان بدست او عدل و داد را و بیاریت کمکش کن

وَأَنْصُرُ نَاصِرِيهِ وَأَخْذُلُ خَاذِلِيهِ وَأَقْصِمُ

و یاورش را نیز یاری کن و هر که دست از یاریش بردارد خوار گردان و در هم شکن

قَاصِمِيهِ وَأَقْصِمُ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَأَقْتُلُ

شکننده اش را و بشکن بدست او قدرت و شوکت کافران را و آنان را بدست آن حضرت به خاک

بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ

هلاک افکن و هم چنین منافقان و همه بی دینان ستیزه جو را

حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ

در هر جا هستند از خاورهای زمین

وَمَغَارِبِهَا بَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَأَمْلَأُ بِهِ

و بساخترهای آن چاه در خشکی و چاه در دریا، و پرکن بسوسيله او

الأَرْضَ عَدْلًا وَأَظْهَرَ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ

زمین را از عدل و داد و آشکارا (بیا پیروز) کن بوسیله اش دین پیامبرت

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْهُ

صلی الله علیه و آله را و قرار ده خدایا مرا نیز از

أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ

یاران و کمک کاران و پیروان و شیعیانش

وَأَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَا

و بینه من بینه نما در مورد آل محمد علیهم السلام آنچه را

يَأْمَلُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ

آرزو داشتند و در مورد دشمنشان آنچه از آن می ترسند مستجاب گردان ای خدای

آمِينَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

با جلالت و کرامتی و ای مهربانترین مهربانها

روز جمعه؛ روز حضرت صاحب الزمان (ارواحنا فداه) است

ابوسلیمان بن اُورمه می‌گوید: در روزگار متوکل به سامرا رفتم و بر سعید حاجب (دربان) وارد شدم، و متوکل ابالحسن علیه السلام را به او سپرده بود تا آن حضرت را به قتل برساند. چون بر او داخل شدم، گفتم: آیا دوست داری به سوی خدا نظر کنی؟ گفتم: پاک و منزّه است خدا؛ خدای من را چشم‌ها درک نمی‌کنند و دیدگان از دیدنش عاجزند.

گفتم: همان که گمان می‌کنید او امام شما است. گفتم: از این دیدن بدم نمی‌آید.

گفتم: دستور قتل او را داده‌ام و فردا او را می‌کشم؛ و در نزد او اکنون پیام‌رسانی است چون خارج شد نزد او برو. کمی که گذشت و آن پیام‌رسان از نزد امام علیه السلام خارج شد رفت، سعید حاجب به من گفتم: نزد او (امام علیه السلام) برو.

داخل خانه‌ای که امام در آن زندانی بود شدم، آن حضرت را

دیدم که در کنار قبر حفر شده‌ای هستند؛ داخل شدم و سلام کردم
و به شدت گریستم.

حضرت فرمود:

چرا گریه می‌کنی؟

گفتم: به خاطر آن چه می‌بینم.

فرمود: به خاطر آن گریه مکن، زیرا این کار به دست آنان
انجام نمی‌گیرد.

با فرمایش آن حضرت، اندوهم تسکین یافت. و بعد فرمود:
او بیش از دو روز زنده نمی‌ماند تا این که خدا، خون و دوستش
را که دیدی بریزد.

سلیمان می‌گوید: به خدا سوگند، دو روز نگذشت که کشته
شد. به ابوالحسن علیه السلام گفتم: این حدیث پیغمبر صلی الله علیه و آله است:
لا تعادوا الأيام فتعادیکم.

با روزها دشمنی نکنید که با شما دشمنی می‌کنند.

حضرت فرمودند:

آری؛ ولی این گفتار رسول خدا صلی الله علیه و آله تأویلی دارد:

شنبه: رسول خدا ﷺ است.

یکشنبه: امیرالمؤمنین علی ﷺ است

دوشنبه: امام حسن و امام حسین ﷺ است.

سه‌شنبه: علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن

محمد ﷺ است.

چهارشنبه: موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن

علی ﷺ و من (علی بن محمد) هستیم.

پنجشنبه: فرزندان حسن ﷺ است.

جمعه: قائم (قیام‌کننده) ما اهل بیت است.

فضیلت دعای ندبه

صدر الاسلام همدانی رحمته در کتاب «تکالیف الأنام» می‌گوید:
از خواص خواندن دعای مبارک ندبه اینست که اگر این دعای
شریف دره رحمته مکان و موضعی با حضور قلب و اخلاص کامل و
با توجه به مضامین والا، برگزیده غیرقابل وصف و عبارات و

اشارات عالی و بی شائبه آن خوانده شود حضرت صاحب العصر و الزمان ارواحنا فداه توجه و عنایت خاصی به آن مکان و محفل می نمایند، بلکه حضرت در آن محفل حاضر می شوند، چنانکه در بعضی موارد و محافل اتفاق افتاده است. (۱)

و علامه مجلسی رحمته الله در «زاد المعاد» فرموده است: به سند معتبر از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام روایت شده که مستحب است دعای ندبه را در چهار عید بخوانند، یعنی در روز جمعه، روز عید فطر، روز عید قربان و روز عید غدیر. (۲)

دعای ندبه

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ

سستایش خاص خدا پروردگار جهانیان است و درود خدا بر

۱- جمال الاسبوع ص ۳۶.

۲- زاد المعاد ص ۴۹۱.

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ، وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا.

آقای ما محمد پیامبرش و بر آل او و سلام کاملی بسرایشان باد

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ

خدایا از آن تو است ستایش بر آنچه جاری شد بدان

قَضَائِكَ فِي أَوْلِيَاءِكَ، الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ

قضا و قدر تو درباره بستگان مقربت آنانکه خالص گردانیدی

لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ، إِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ مَا

آنان را برای خود و دین خود چون انتخاب کردی برای آنها آن نعمت شایان

عِنْدَكَ، مِنَ النَّعِيمِ الْمُقِيمِ، الَّذِي لَا زَوَالَ

و پایداری که نزد تو است آن نعمتی که زوال و نابودی برایش نیست، (و این)

لَهُ وَلَا اضْمِحْلالَ، بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمْ

پس از آنسی (ببود که) با آنها شرط کردی تاکناره گیرند

الزُّهُدَ فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ،

از درجات (و ریاستهای) این دنیای پست

وَزُخْرُفِهَا وَزَبْرَجِهَا، فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ،

و از زیب و زیبورش و آنها نیز این شرط تو را پسذیرفتند

وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ. بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ

و تو نوسیز و فسای آنان را به این شرط دانستی و پذیرفتی شان

وَقَرَّبْتَهُمْ، وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذُّكْرَ الْعَلِيَّ،

و مقرب درگاهشان کردی و مقرر داشتی از پیش برای ایشان نامی بلند

وَالثَّنَاءَ الْجَلِيَّ، وَأَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلَائِكَتَكَ،

و ثنائی اشکار و فرو فرستادی برایشان فرشتگانت را

وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ، وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ،

و گرامی داشتی آنان را به وحی خود و یاریشان کردی به علم خود

وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرِيعَةَ إِلَيْكَ، وَالْوَسِيلَةَ إِلَيَّ

و قرارشان دادی واسطه درگاهت و وسیله ای بسوی

رِضْوَانِكَ. فَبَعْضُ أَسْكَنْتَهُ جَنَّتِكَ، إِلَى أَنْ

خوشنودیت پس برخی را در بسجتهت جا دادی تا آنگاه که از

أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا، وَبَعْضُ حَمَلْتَهُ فِي فُلِكَ

انجا بیرونش آوردی و برخی را در کشتی خود سوار کردی

وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ

و او و همراهانش را که ایمان آورده بودند به مهر خود از هلاکت نجات دادی

بِرَحْمَتِكَ، وَبَعْضُ اتَّخَذَتْهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلاً،

و بر خمی را برای خود خلیل گرفتی

وَسَأَلَكَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْأَخْرَيْنَ

و او از تو درخواست کرد نام نیک را در امتهای آینده

فَأَجَبْتَهُ، وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلِيًّا وَبَعْضُ كَلَّمْتَهُ

و جوابت کردی و نام او را بلند گرداندی و با برخی از

مِنْ شَجَرَةٍ تَكْلِيمًا، وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ

میان درخت بطور مخصوص سخن گفتی و برای او برادرش را

رِذْءًا وَوَزِيْرًا، وَبَعْضُ أَوْلَدَتْهُ مِنْ غَيْرِ

بیاور و وزیر گردانیدی و برخی را بدون پدر بوجود آوردی

أَبٍ وَآتَيْتَهُ الْبَيِّنَاتِ، وَأَيَّدَتْهُ بِرُوحِ

و نشانه‌های آشکاری به او دادی و به روح القدس (جبرئیل)

الْقُدْسِ، وَكُلُّ شَرَعْتَ لَهُ شَرِيْعَةً، وَنَهَجْتَ

یاری فرمودی و برای همه آنها دین و قانونی مقرر داشتی و برایش طریقه

لَهُ مِنْهَا جَاءَ، وَتَخَيَّرْتَ لَهُ أَوْصِيَاءَ

و بر نامه‌ای قرار دادی و اوصیائی برای او انتخاب کردی

مُسْتَحْفِظًا بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ، مِنْ مُدَّةٍ إِلَى

تا یکی پس از دیگری نگیهان باشد از زمانی تا زمانی تا

مُدَّةٍ إِقَامَةٍ لِدِينِكَ، وَحُجَّةٍ عَلَى عِبَادِكَ،

برپا ماند دین تو و حجتی باشند بر بندگانت

وَلَيْتَ لَا يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَيَغْلِبَ

و تا زائل نگردد (دین) حق از جای خود و تا پیروز نگردد

الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ، وَلَا يَقُولَ أَحَدٌ لَوْلَا

باطل بر اهل حق و کسی نگوید چرا

أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا مُنْذِرًا، وَأَقَمْتَ لَنَا

نفرستادی بسوی ما پیامبری که ما را بترساند و چرا بپانداشتی

عَلَمًا هَادِيًا، فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ

پسرچمی راهمانما تا پیروی کنیم از آیات تو پیش از آنکه

نَذِلَّ وَنَخْزَى، إِلَى أَنْ أَنْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَى

خوار و رسراگردیم تا اینکه رساندی کار را بدست

حَبِيبِكَ وَنَجِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

حبیب خود و برگزیده ات (حضرت) محمد صلی الله علیه

وَالِیْهِ فَكَانَ كَمَا اِتَّجَبْتَهُ سَيِّدًا مِّنْ خَلْقَتِهِ،

و آله و او چنان بسود کسه او را برگزیدی بسزرگ آفریدگانت

وَصَفْوَةً مِّنْ اصْطَفَيْتَهُ، وَاَفْضَلَ مِّنْ

و برگزیده برگزیدگانت و برترین انتخاب شدگانت

اِحْتَبَيْتَهُ، وَاَكْرَمَ مِّنْ اعْتَمَدْتَهُ، قَدَّمْتَهُ عَلٰی

و گرامی ترین معتمدین تو بود و او را بر پیمبرانت مقدم داشتی

اَنْبِيَآئِكَ، وَبَعَثْتَهُ اِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ،

و بسوی جن و انس از بندگان مبعوث فرمودی

وَاَوْطَاتَهُ مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ، وَسَخَّرْتَ

و مشرقها و مغربهای عالم را زیر پایش گذاردی و براق را مسخر

لَهُ الْبُرَاقَ، وَعَرَجْتَ بِهِ اِلَى سَمَائِكَ،

او گرداندی و بسنه آسمان خورد او را بالا بردی

وَاَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ، اِلَى

و علم گذشته و آینده را تا هنگام پایان

اِنْقِضَاءِ خَلْقِكَ، ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ،

آفرینش به او سپردی آنگاه او را بوسیله ترس و رعب (در دل دشمنش) یاری کردی

وَحَقَّقْتَهُ بِجِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ

و گـردا گـردش جـبرئیل و مـیکائیل و فـرشنگان نشـاندارت

مِنْ مَلَائِكَتِكَ، وَوَعَدْتَهُ أَنْ تُوْظِرَ دِينَهُ

را واداشستی و به او وعده دادی که دینش را بر مـ

عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ، وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ.

دینها پیروز گردانی اگر چه مشرکان خوش نداشته باشند،

وَذَلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبْوَأً صِدْقٍ مِنْ

و این جریان پس از آنی بود که جایگیرش کردی در جایگاه راستی

أَهْلِهِ، وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضِعَ

از خاندانش (آنرا را برای حفظ دینش معین کردی) و قرار دادی برای او و خاندانش نخستین خانه‌ای

لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى

را که برای مردم بنا شد که مکه است و مایه برکت و موجب راهنمایی

لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ

جهانیان است و در آن نشانه‌های آشکاری است چون مقام ابراهیم

وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَقُلْتَ إِنَّمَا يُرِيدُ

و هر که در آن درآید ایمن است، و فرمودی: «جز این نیست که خدا اراده

اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ

فرموده تا دور کند از شما خاندان پسلیدی را

وَيُطَهِّرَكُم تَطْهِيراً. ثُمَّ جَعَلَتْ

و بخوبی شما را پاک گرداند» انگاه مسزد

أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَّى صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ

محمد را که درودهای تو بر او و آلش باد

مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلْ لَا

در کتاب خود دوستی و مودت ایشان قرار دادی و فرمودی: «بگو

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى،

من از شما برای رسالت مزدی نخواهم جز دوستی خویشانم»

وَقُلْتَ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ،

و فرمودی: «آنچه مزد از شما خواستم آن هم بسود شما است»

وَقُلْتَ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا

و فرمودی: «من از شما برای رسالت مزدی نخواهم مگر

مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا، فَكَانُوا

کسی که بخواهد بسوی پروردگار خویش راهی پیش گیرد» و اینها بودند

هُمُ السَّبِيلَ إِلَيْكَ، وَالْمَسْلَكَ إِلَى

آن راه بسوی تو و طریقه سلوک بسوی خشنودیت

رِضْوَانِكَ. فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيِّهُ

و چون روزگار آن حضرت سپری شد برگماشت

عَلَى بْنِ أَبِيطَالِبٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمَا

علی بن ابیطالب را که درودهای تو بر هر دوی آنها

وَأَلِيهِمَا هَادِيًّا، إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنْذِرَ وَلِكُلِّ

و بر ایشان بساد برای راهنمایی زیرا که آن جناب بیم دهنده و راهنمای هر

قَوْمٍ هَادٍ، فَقَالَ وَالْمَلَأُ أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ

ملتی بود، و در همین باره در برابر مردمی که نزدش حاضر بودند فرمود: هر که من

مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ، اَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالِاهُ،

مولا و سرپرست اویم علی مولا و سرپرست او است خدایا دوست دار هر که دوستش دارد

وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ، وَأَنْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ،

و دشمن دار هر که دشمنش باشد و یاری کن هر که یارش کند

وَأَخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ، وَقَالَ مَنْ كُنْتُ أَنَا

و خسوار کن هر که دست از یارش بردارد، و فرمود: هر که من

نَبِيِّهِ فَعَلِيٌّ أَمِيرُهُ. وَقَالَ أَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ

پیامبر او هستیم علی امیر و فرمانروای او است، و فرمود: من و علی هر دو از

شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ، وَسَائِرِ النَّاسِ مِنْ شَجَرٍ

یک درخت هستیم و سایر مردم از درختهای

شَتَّى، وَأَحَلَّهُ مَحَلَّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى،

متفرقی هستند، و رتبه او را نسبت به خود چون رتبه هارون نسبت به موسی قرار داد

فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مِنْنِي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ

و بسو فرمود: مقام تو در پیش من مانند مقام هارون است از

مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَزَوْجَهُ

موسی جز اینکه پیامبری پس از من نیست و تزویج کرد به او

ابْنَتَهُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَأَحَلَّ لَهُ مِنْ

دخترش بانوی زنان جهان را و حلال کرد برای او از

مَسْجِدِهِ مَا حَلَّ لَهُ، وَسَدَّ الْأَبْوَابَ إِلَّا

مسجدش آنچه برای خود او حلال بود، و بست درهای مسجد را جز در خانه علی را،

بَابَهُ. ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا

سپس علم و حکمت خود را به او سپرد و فرمود: من

مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بِأَبْهَاءِهَا، فَمَنْ أَرَادَ

شهر علم و علی در آن شهر است پس هر که خواهد بدین شهر

الْمَدِينَةَ وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ أَبْهَاءِهَا، ثُمَّ

در آید و حکمت بخواند باید از در آن در آید، سپس

قَالَ أَنْتَ أَخِي وَوَصِيِّي وَوَارِثِي،

فرمود: توئی برادر من و وصی من و وارث من

لَحْمِكَ مِنْ لَحْمِي، وَدَمُّكَ مِنْ دَمِي،

گوشتت از گوشت من و خونت از خون من است

وَسِلْمُكَ سِلْمِي، وَحَرْبُكَ حَرْبِي،

صلح تو صلح من و جنگ تو جنگ من است

وَالْأَيْمَانُ مَخَالِطُ لَحْمِكَ وَدَمِّكَ، كَمَا

و ایمان با گوشت و خون تو آمیخته شده چنانچه بنا

خَالَطَ لَحْمِي وَدَمِي، وَأَنْتَ غَدًا عَلِيٌّ

گوشت و خون من آمیخته و تو در فردای محشر بر سر

الْحَوْضِ خَلِيفَتِي، وَأَنْتَ تَقْضِي دَيْنِي،

حوض (کوشن) جانشین منی و تو می پردازی قرض مرا

وَتَنْجِزُ عِدَاتِي، وَشَيْعَتِكَ عَلَيَّ مَنَابِرَ مِنْ

ووفای کنی بعهده‌های من و شیعیانت بر منبرهایی از نور

نُورٍ مُّبِيضَةٍ وَجُوهَهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ

بآروم‌های (نورانی و) سفید در بهشت اطراف منند

وَهُمْ جِيرَانِي. وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ

وآنها همسایگان منند و اگر تو نبودی ای علی مؤمنان پس از من

يُعْرِفُ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي، وَكَانَ بَعْدَهُ

شناخته نمی‌شدند، و آن جناب پس از رسول خدا

هُدًى مِنَ الضَّلَالِ، وَنُوراً مِنَ الْعَمَى،

راهنمای گمراهی و روشنائی از کوری جهالت و

وَحَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينِ، وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمِ، لَا

رشته محکم خدا و راه راست او بود، کسی

يُسَبِّقُ بِقَرَابَةٍ فِي رَحِمِ، وَلَا بِسَابِقَةٍ فِي

پیشی نگرفت بر او در نزدیکی خویشاوندی به رسول خدا و نه از نظر سابقه

دِينِ، وَلَا يُلْحَقُ فِي مَنْقَبَةٍ مِنْ مَنَاقِبِهِ

در دین و نه کسی تسوانست در یکی از مناقبها به او برسد،

يَخْذُو حَذُوَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا

همانند رسول خدا بود که درود خدا بر هر دوی ایشان باد

وَآلِهِمَا. وَيُقَاتِلُ عَلَى التَّأْوِيلِ، وَلَا تَأْخُذُهُ

و او بود که بر طبق تائویل و باطن قرآن می جنگید و درباره خدا با کسی از

فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَأَيِّمٍ، قَدْ وَتَرَ فِيهِ صَنَادِيدَ

سرزنش ملامت کنندگان نداشت در راه خدا خون بزرگان

الْعَرَبِ، وَقَتَلَ أَبْطَالَهْمُ، وَنَاوَشَ ذُؤَبَانَهُمْ،

عرب را به خاک ریخت و دلورانشان را بکشت و با گرگانشان در افتاد

فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَاداً بَدْرِيَّةً وَخَيْبَرِيَّةً

و همین سبب شد در دلهای ایشان کینه‌ها بگذارد کینه‌های جنگ بدر و خیبر

وَحَنِينِيَّةً وَغَيْرَهُنَّ، فَأَضَبَّتْ عَلَى عَدَاوَتِهِ،

و حسنین و غیر آنها پس دشمنی او را به دل گرفتند

وَأَكَبَّتْ عَلَى مُنَابَذَتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ

و به جنگ و مخالفت با او برخاستند تا کشتار کرد با پیمان شکنان (طلحه و زبیر و همراهان)

وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ. وَلَمَّا قَضَى نَحْبَهُ

و زورگویان (معاویه و همدستانش) و از دین بیرون رفتگان (اصحاب نهروان) و چون در گذشت

وَقَتْلَهُ أَشَقَى الْأَخْرِبِينَ، يَتَّبِعُ أَشَقَى

و شقی ترین مردم پسینیان که پیروی کرد از شقی ترین پیشینیان او را کشتن.

الْأَوْلِيَّيْنَ، لَمْ يُمَثَّلْ أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى

امثال نشد از دستور رسول خدا صلی

اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ،

الله علیه و آله که در باره راهنمایان دین یکی پس از دیگری

وَالْأُمَّةُ مُصِرَّةٌ عَلَى مَقْتِهِ، مُجْتَمِعَةٌ عَلَى

فرموده بود و امت پافشاری بر دشمنی آن حضرت کردند و گرد آمدند برای

قَطِيعَةٍ رَحِمِهِ، وَإِقْضَاءِ وُلْدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ

قطع رحیم او و تبعید کردن (و اواره ساختن) فرزندانش جز اندکی

مِمَّنْ وَفِي لِرِغَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ. فَقَتِلَ مَنْ

از کسانی که وفا کردند در رعایت کردن حق در ایشان و در نتیجه جمعی کشته

قُتِلَ، وَسُبِّيَ مَنْ سُبِّيَ، وَأُقْصِيَ مَنْ أُقْصِيَ،

و کشته شد و سب و دستانه‌ای از وطن اواره گشتند

وَجَرَى الْقَضَاءِ لَهُمْ بِمَا يُرْجَى لَهُ حُسْنٌ

و قلم تقدیر و قضاطوری بر ایشان جاری شد که امید پاداش نیک در آن می‌رود

الْمَثُوبَةِ، إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ

زیرا (کسره) زمین از خدا است و به هر که از بندگان که بخواهد آن را ارث دهد

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ، وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ،

و بسو و اگذازد و سرانجام از ان پرمیزکاران است

وَسُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا،

و مسزه است پروردگار مسا که حتما وعده پروردگاران انجام شدنی است

وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَهُوَ الْعَزِيزُ

و خدا خلف وعده نمی کند و او است نیرومند

الْحَكِيمُ. فَعَلَى الْأَطَّائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ

فرزانه پس بر پاکیزگان از خاندان

مُحَمَّدٍ وَعَلَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا

محمد و علی درود خدا بر هر دو ایشان و ایشان بساد

فَلْيَبِكِ الْبَاكُونَ، وَإِيَّاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُونَ،

باید گریه کنندگان بگیرند و بر آنها باید زاری کنندگان زاری کنند

وَلِمِثْلِهِمْ فَلْتَذْرِفِ الدُّمُوعُ، وَلْيَصْرُخْ

و برای امثال آنها بساید اشکها روان گردد و فریاد زنندگان

الصَّارِخُونَ، وَيَضِجُ الضَّاجُونَ، وَيَعِجُ

فریاد زنند و شایون کنندگان شایون کنند و خروش کنندگان

الْعَاجُونَ، آئِنَ الْحَسَنِ آئِنَ الْحُسَيْنِ، آئِنَ

خروش سر دهند کجاست حسن؟ و کجاست حسین؟ و کجایند

أَبْنَاءِ الْحُسَيْنِ، ضَالِحٌ بَعْدَ ضَالِحٍ،

فرزندان حسین؟ شایسته‌ای پس از شایسته دیگر

وَصَادِقٌ بَعْدَ صَادِقٍ، آئِنَ السَّبِيلِ بَعْدَ

و راستگویی پس از راستگوی دیگر کجاست آن راه حقیق پس از راه

السَّبِيلِ، آئِنَ الْخَيْرَةِ بَعْدَ الْخَيْرَةِ، آئِنَ

دیگر؟ کجایند برگزیدگان (خداوندی) هر یک پس از دیگری؟ کجایند

الشُّمُوسُ الطَّالِعَةُ، آئِنَ الْأَقْمَارِ الْمُنِيرَةِ،

خورشیدهای تابان؟ کجایند ماههای نور افشان؟

آئِنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ، آئِنَ أَعْلَامِ الدِّينِ

کجایند اختران فرزان؟ کجایند بزرگان دین

وَقَوَاعِدِ الْعِلْمِ، آئِنَ بَقِيَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُو

و پسایه‌های دانش؟ کجاست بجا مانده خدا که بیرون از خاندان

مِنَ الْعِثْرَةِ الْهَادِيَةِ، أَيَّنَ النَّمْعَدُ لِقَطْعِ

عِثْرَتِ رَاهِنِمَا (ای رسول خدا) نیست؟ کجاست آنکه آماده شده برای ریشه کن

دَابِرِ الظَّلْمَةِ، أَيَّنَ الْمُنتَظَرُ لِإِقَامَةِ الْأُمَّتِ

ساختن ستمگران؟ کجاست آنکه چشم براهش هستند برای راست کردن نادرستیها

وَالْعِوَجِ، أَيَّنَ الْمُرْتَجَى لِإِزَالَةِ الْجَوْرِ

و کجیها؟ کجاست آن مسایه امید بر برای از بسین برردن ستم

وَالْعُدْوَانَ، أَيَّنَ الْمُدَّخِرُ لِتَجْدِيدِ الْفَرَايِضِ

و تجاوز؟ کجاست آنکه ذخیره شده برای نوکردن فریضهها

وَالسُّنَنِ، أَيَّنَ الْمُتَخَيَّرُ لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ

و ستهاى دین؟ کجاست آن کس که انتخاب گشته برای برگرداندن کیش

وَالشَّرِيعَةَ، أَيَّنَ الْمُؤَمَّلُ لِإِحْيَاءِ الْكِتَابِ

و انبیین؟ کجاست آنکه آرزویش داریم برای زنده کردن قرآن

وَحُدُودِهِ، أَيَّنَ مُحْيِي مَعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِيهِ.

و حدود ان؟ کجاست زنده کننده اثار دین و اهل دین؟

أَيَّنَ قَاصِمٌ شَوْكَةَ الْمُعْتَدِينَ، أَيَّنَ هَادِمٌ

کجاست درهم شکننده شوکت زورگویان؟ کجاست ویران کننده

أَبْنِيَةَ الشُّرْكِ وَالنَّفَاقِ، أَيْنَ مُبِيدُ أَهْلِ

بناهای شرک و دو روئی؟ کجاست نابود کننده اهل

الْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ وَالطُّغْيَانِ، أَيْنَ

فسق و گناه و طغیان؟ کجاست انکس

خَاصِدُ فُرُوعِ الْغَيِّ وَالشُّقَاقِ، أَيْنَ طَامِسُ

شاخه‌های گمراهی و اختلاف را ببرد؟ کجاست محو کننده

آثَارِ الزَّيْغِ وَالْأَهْوَاءِ. أَيْنَ قَاطِعُ حَبَائِلِ

آثار کجروی و هوا و هوسها؟ کجاست پاره کننده دامهای

الْكَذِبِ وَالْإِفْتِرَاءِ، أَيْنَ مُبِيدُ الْعُتَاةِ

دروغ و بهتان؟ کجاست نابود کننده سرکشان

وَالْمَرَدَّةِ، أَيْنَ مُسْتَأْصِلُ أَهْلِ الْعِنَادِ

و مستردان؟ کجاست ریشه کن کننده ستیزه جویان

والتَّضْلِيلِ وَالْأَلْحَادِ، أَيْنَ مُعِزُّ الْأَوْلِيَاءِ

و گمراهان و بی‌دینان؟ کجاست عزت بخش دوستان

وَمُذِلُّ الْأَعْدَاءِ، أَيْنَ جَامِعُ الْكَلِمَةِ

و خوار کننده دشمنان؟ کجاست گردآورنده سخنان

عَلَى التَّقْوَى، أَيْنَ بَابُ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ

بر پرهیزکاری؟ کجاست آن درگاه خداوند که از آنجا

يُؤْتِي، أَيْنَ وَجْهُ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ

بسوی خدا روند؟ کجاست آن آئینه خدائی که بسویش توجه کنند

الْأَوْلِيَاءُ، أَيْنَ السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَيْنَ

اولیاء؟ کجاست آن سبب خدائی که پیوست است میان

الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، أَيْنَ صَاحِبُ يَوْمِ الْفَتْحِ

زمین و آسمان؟ کجاست آن فرمانروای روز فتح

وَنَاشِرُ رَايَةِ الْهُدَى، أَيْنَ مُؤَلَّفُ شَمْلِ

و پیروزی و برافرازنده پرچم هدایت و راهنمایی؟ کجاست گردآورنده

الصَّلَاحِ وَالرِّضَا، أَيْنَ الطَّالِبُ بِذُحُولِ

شایستگی و خوشنودی (حقوق)؟ کجاست خواهننده خون

الْأَنْبِيَاءِ وَأَبْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ، أَيْنَ الطَّالِبُ بِدَمِ

پیمبران و فرزندان پیمبران؟ کجاست خواهننده خون

الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءَ، أَيْنَ الْمَنْصُورُ عَلَى مَنْ

کشته کربلا؟ کجاست آن یاری شده و پیروزمند بر کسانی که

اعْتَدِي عَلَيْهِ وَافْتَرِي، أَيِّنَ الْمُضْطَرِّ الَّذِي

بر او ستم کردند و دروغ بستند؟ کجاست آن درممانده‌ای که چون

يُجَابُ إِذَا دَعِيَ، أَيِّنَ صَدْرُ الْخَلَائِقِ

دعا کنند به اجابت رسد کجاست صدر مخلوقات

ذُو الْبِرِّ وَالْتَّقْوَى، أَيِّنَ ابْنِ النَّبِيِّ

عالم آن نیکوکار با تقوی؟ کجاست فرزند پیامبر

الْمُصْطَفَى وَابْنِ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى وَابْنِ

برگزیده و فرزند علی کشته کربلا؟ کجاست آن یاری شده و پیروزمند بر کسانی که مرتضی و فرزند

خَدِيجَةَ الْغُرَّاءِ وَابْنِ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى.

خدیجه روشن سیم و فرزند فاطمه کبری؟

بَابِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي لَكَ الْوِقَاءُ

پدر و مادرم بفدایت و خودم بلاگردان و سپهر پیش

وَالْحَمِي، يَا بَنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ، يَا بَنَ

روی تو باشم ای فرزند بزرگان مقرب درگاه حق ای فرزند

النُّجَبَاءِ الْأَكْرَمِينَ، يَا بَنَ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ،

نجیبان گرامی ای فرزند راهنمایان راه یافته

يَا بِنَ الْخَيْرَةِ الْمُهَذَّبِينَ، يَا بِنَ الْغَطَارِفَةِ

ای فرزندان نیکان پاکیزه ای فرزندان گرامیان

الْأَنْجَبِينَ، يَا بِنَ الْأَطَائِبِ الْمُطَهَّرِينَ، يَا

برگزیده ای فرزندان پاکان پاکیزه ای

بِنَ الْخَضَارِمَةِ الْمُتَجَبِّينَ، يَا بِنَ الْقَمَاقِمَةِ

فرزندان جوانمردان پرچم‌برگزیده ای فرزندان دریا‌های بخشش

الْأَكْرَمِينَ. يَا بِنَ الْبُدُورِ الْمُنِيرَةِ، يَا بِنَ

و عظامی گرامی ای فرزندان ماه‌های نور افشان ای فرزندان

السُّرُجِ الْمُضِيَّةِ، يَا بِنَ الشُّهُبِ الثَّاقِبَةِ، يَا

چراغ‌های تابان ای فرزندان ستارگان فرزندان ای

بِنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ، يَا بِنَ السُّبُلِ

فرزندان اختران درخشان ای فرزندان راه‌های

الْوَاضِحَةِ، يَا بِنَ الْأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ، يَا

روشن ای فرزندان نشانه‌های آشکار ای

بِنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ، يَا بِنَ السُّنَنِ

فرزندان دانش‌های کامل ای فرزندان انبیا

الْمَشْهُورَةَ، يَا بْنَ الْمَعَالِمِ الْمَأْثُورَةَ، يَا بْنَ

معروف و مشهور ای فرزندان اثار و معالم رسیده (از خدا و انبیاء) ای فرزندان

الْمُعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَةِ، يَا بْنَ الدَّلَائِلِ

معجزات موجود ای فرزندان دلیلهای

الْمَشْهُودَةِ، يَا بْنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ، يَا

اشکار ای فرزندان راه مستقیم ای

بْنَ النَّبِیِّ الْعَظِيمِ، يَا بْنَ مَنْ هُوَ فِي أُمَّةٍ

فرزند آن خیر بسیار بزرگ ای فرزندان کسی که در دفتر اصلی

الْكِتَابِ لَدَى اللَّهِ عَلِيٌّ حَكِيمٌ، يَا بْنَ

نزد خدا «علی» (والا) و فرزندان او است ای فرزندان

الْأَيَّاتِ وَالْبَيِّنَاتِ، يَا بْنَ الدَّلَائِلِ

ایات و نشانه‌های اشکار ای فرزندان دلیلهای

الظَّاهِرَاتِ، يَا بْنَ الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ،

مرویدا ای فرزندان برهانهای نمایان روشن

الْبَاهِرَاتِ يَا بْنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَاتِ، يَا بْنَ

ای فرزندان حجتهای رسا ای فرزندان

النَّعَمِ السَّابِغَاتِ، يَا بُنَّ طَهْ

نعمتهای شایان و فراوان ای فرزند طه

وَالْمُحْكَمَاتِ، يَا بُنَّ يَسَّ وَالذَّارِيَاتِ، يَا

و آیات محکم قرآن ای فرزند سوره یس و ذاریات ای

بُنَّ الطُّورِ وَالْعَادِيَاتِ، يَا بُنَّ مَنْ دَنَى

فرزند سوره طور و العادیات ای فرزند کسی که (در شب معراج) نزدیک شد

فَتَدَلَّنِي فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى دُنُوًّا

و نزدیکتر شد به فاصله دو کمان یا نزدیکتر، در نزدیکی و

وَاقْتِرَابًا مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى، لَيْتَ شِعْرِي

قرب نسبت به خدای والای اعلی، ای کاش می دانستم

أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوَى، بَلْ أَىُّ أَرْضٍ

در چه جایی منزل گزرفته ای و چه سرزمین و مکانی

تُقَلِّكَ أَوْ ثَرَى، أَبِرَضْوَى أَوْ غَيْرِهَا أَمْ ذَى

تو را بر خود نگه داشته ای در کوه رضوانی یا غیر آن یا در ذی طوی،

طُوَى، عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَ لَا

گران است بر من که مردم را ببینم ولی تو

تُرَى، وَلَا أَسْمَعُ لَكَ حَسِيسًا وَلَا نَجْوَى،

دیده نشوری و نشنوم از تو صدا و نه رازی،

عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ تُحِيطَ بِكَ دُونِي الْبَلَوَى

گران است بر من که بی من بر تو تنها بلا احاطه کند،

وَلَا يَنَالُكَ مِنِّي ضَجِيجٌ وَلَا شَكْوَى.

و صدای زاری و شکوه من به تو نرسد،

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ لَمْ يَخُلْ مِنَّا،

جانم به قربانت ای پنهانی که از میان ما بیرون نیستی

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَازِحٍ مَا نَزَحَ عَنَّا،

جانم به قربانت ای دور از نظری که از ما دور نیست

بِنَفْسِي أَنْتَ أُمْنِيَّةٌ شَائِقٌ يَتَمَنَّى، مِنْ

جانم به قربانت ای آرزومان هر مشتاقی که آرزویت کنند از

مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرًا فَحَنَّا، بِنَفْسِي أَنْتَ

مردان و زنان با ایمانی که به یاد تو ناله از دل کشند جانم به قربانت

مِنْ عَقِيدٍ عَزِيزٌ لَا يُسَامِي، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ

ای بسته به عزتی که کسی بر تو برتری نگیرد جانم به قربانت ای

أَثِيلٌ مَجْدِلًا يُجَارِي، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ

مجید و شوکت ریشه داری که همطرازند ارد و جانم به قربانت

تِلَادٍ نِعَمٍ لَا تُضَاهِي، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ

ای نعمت دگرینه‌ای که شبیه ندارد جانم به قربانت ای

نَصِيفٍ شَرَفٍ لَا يُسَاوِي، إِلَى مَتَى أَحَارُ

قرین شرف و بزرگواری که برابر ندارد، تا کی سرگردان

فِيكَ يَا مَوْلَايَ، وَإِلَى مَتَى وَآيٌ خِطَابٍ

تو باشم ای مولای من؟ و تا کی و بی چه زبانی

أَصِفُ فَيْكَ وَآيٌ نَجْوَى، عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ

وصف تو گویم و راز دل کنم گران و ناگوار است بر من که

أُجَابَ دُونَكَ وَأَنَاغِي، عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ

پاسخ از دیگری جز تو بشنوم و گفتگو کنم، گران است بر من که

أَبْكِيكَ وَيَخْذُلُكَ الْوَرَى، عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ

بر تو بگریم ولی مردم تو را وا گذارند، گران است بر من که

يَجْرِي عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى. هَلْ مِنْ

بر تو بگذرد آنچه می‌گذرد نه بر دیگران، آیا

مُعِينٍ فَاطِيلَ مَعَهُ الْعَوِيلَ وَالْبُكَاءَ، هَلْ

کمک کساری هست که بسا او فریاد و گریه را طرولانی کنم آیا

مِنْ جَزُوعٍ فَأُسَاعِدَ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا، هَلْ

بی تابی (چون من) گست که چون به خلوت رود در زاری و جزع کمکش کنم آیا

قَدِيْتُ عَيْنٌ فَسَاعَدَتْهَا عَيْنِي عَلَيَّ

چشمی هست که خار فراق در آن خلیده و گریبان باشد تا

الْقَدِي، هَلْ إِلَيْكَ يَا بِنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ

چشم پر خار من نی زیاریش دهد، آیا ای پسر احمد بسویت راهی هست

فَتُلْقِي، هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمَنَا مِنْكَ بِغَدِهِ

تا بیدارت کنم آیا روز جدائی ما به وعده تو پیوست می شود

فَنَحْظِي. مَتَى نَرِدُ مَنَا هِلَكَ الرَّوِيَّةَ

تا بهره مند گردیم؟ کی می شود که به سرچشمه های پسر اب ت در ائیم

فَنَرَوِي، مَتَى نَتَّقِعُ مِنْ عَذْبِ مَائِكَ فَقَدْ

و سیراب شویم، کی می شود که سیراب گردیم از آب وصل تو که

طَالَ الصَّدِي، مَتَى نَغَادِيكَ وَنُرَاوِحُكَ

تنشگی ما به درازا کشید کی می شود که صبح و شام را با تو بسر ببریم و دیده روشن کنیم،

فَنُقِرَّ عَيْنًا، مَتَى تَرَانَا وَنَرِيكَ وَقَدْ نَشَرْتَ

کسی می شود که تو ما را ببینی و ما تو را ببینیم و پرچم نصرتت را برافراشته باشی

لِوَأَنَّ النَّصْرَ تُرَى. أَتَرَانَا نَحْفُ بِكَ وَأَنْتَ

و مردم آن را مشاهده کنند، آیا می شود که ما ببینیم آن روزی که ما گردا گردت را گرفته و تو

تَأْمُ الْمَلَأَ وَقَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلًا،

رهبر مردم باشی و زمین را پر از عدل و داد کنی

وَأَذَقْتَ أَعْدَائِكَ هَوَانًا وَعِقَابًا، وَأَبْرْتَ

و بسچشانی بس دشمنانت خواری و کسیر را و نابود کنی

الْعُتَاةَ وَجَحَدَةَ الْحَقِّ، وَقَطَعْتَ دَابِرَ

سرکشان و منکران حق را و بزنی ریشه

الْمُتَكَبِّرِينَ، وَاجْتَشَّتْ أُصُولَ الظَّالِمِينَ،

گسردنکشان را و بسرکنی اساس ستمکاران را

وَنَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

و ما بگوئیم: ستایش خاص خدا پروردگار جهانیان است

اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُرْبِ وَالْبَلْوَى،

خدایا توئی برطرف کننده گرفتاریها و بلا

وَإِلَيْكَ أَسْتَعْدِي فَعِنْدَكَ الْعُدْوَى، وَأَنْتَ

و از تو دادرسی و یاری جویم که در نزد تو است دادخواهی و یاری و تونی

رَبُّ الْأَخْرَةِ وَالْدُنْيَا [الْأُولَى]، فَأَغِثْ يَا

پروردگار آخرت و دنیا پس فریاد رسی کن ای

غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ عُبَيْدَكَ الْمُبْتَلَى، وَآرِهِ

فریادرس درماندگان از بسندۀ خردگرفتارت، و بسنمایان به او

سَيِّدَهُ يَا شَدِيدَ الْقُوَى، وَأَزِلْ عَنْهُ بِهِ

اقایش را ای سخت نیرو و زائل کن به دیدار آن حضرت از او

الْأَسَى وَالْجَوَى، وَبَرِّدْ غَلِيلَهُ يَا مَنْ عَلَى

اندوه و سوز دلش را و فرو نشان سوز عطشش را ای که بر

الْعَرْشِ اسْتَوَى، وَمَنْ إِلَيْهِ الرَّجْعَى

عرش استواری و ای که بسوی او است بازگشت

وَالْمُنْتَهَى. اللَّهُمَّ وَنَحْنُ عِبِيدُكَ التَّائِقُونَ

و سر منزل هر چیز خدایا و ما نایم بندگان تو که شیفته دیدار

إِلَىٰ وَإِلَيْكَ الْمَذْكُورِ بِكَ وَبِنَبِيِّكَ، خَلَقْتَهُ لَنَا

نماینده ات هستیم آنکه مردم را به یاد تو و به یاد پیامبرت اندازد و تو او را آفریدی که

عِصْمَةً وَمَلَأْدَاءً، وَأَقَمْتَهُ لَنَا قِوَامًا وَمَعَاذًا،

نگهدار و پشتیبان ما باشد و برپایش داشتی تا قوام و پناهمگاه ما باشد

وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنَّا إِمَامًا، فَبَلِّغْهُ مِنَّا

و او را پیشوای مؤمنین از ما گردانی پس برسان ببه آن جناب از طرف ما

تَحِيَّةً وَسَلَامًا، وَزِدْنَا بِذَلِكَ يَا رَبُّ إِكْرَامًا،

تسلیت و سلامی و بیفزای بدینوسیله ای پروردگار ما بر کرامت

وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا،

و مقام ما و جایگاه او را جایگاه و اقامتگاه ما قرار ده

وَأَتِمِّمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْدِيمِكَ إِلَيْنَا أَمَامَنَا، حَتَّىٰ

و کامل کن نعمت را بر ما به مقدم داشتن آن بزرگوار را در پیش روی ما تا

تُورِدَنَا جَنَّاتِكَ وَمُرَافَقَةَ الشُّهَدَاءِ مِنْ

ما را به بهشتهای تو در آورد و به رفاقت (و هم نشینی) شهیدان از

خُلَصَائِكَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

بندگان خالصت برساند خدایا درود فرست بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَرَسُولِكَ

محمد و درود فرست بر محمد جد بزرگوار او و رسول تو

السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ وَعَلَىٰ [عَلِيٍّ] أَبِيهِ السَّيِّدِ

آن آقای بزرگ و بر علی پدر بزرگوارش آن آقای

الْأَصْغَرَ وَجَدَّتِهِ الصُّدِيقَةَ الْكُبْرَىٰ

کوچکتر و بر جداهش صدیقه کبری

فَاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ مَنْ اصْطَفَيْتَ

فاطمه دختر محمد و بر برگزیدگان

مِنْ آبَائِهِ الْبَرَّةِ، وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ وَأَكْمَلُ

نیک رفتار از پدران آن حضرت و بر خود آن جناب فزونی و کاملترین

وَأَتَمُّ وَأَدْوَمُ وَأَكْثَرُ وَأَوْفَرُ مَا صَلَّيْتُ

و تمامترین و مداومترین و بیشترین و فراوانترین درودی که بفرستی

عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَاءِكَ، وَخَيْرَتِكَ مِنْ

بر یکی از برگزیدگان و نیکان از

خَلْقِكَ، وَصَلُّ عَلَيْهِ صَلَوةً لَا غَايَةَ لِعَدَدِهَا،

خلق خود و درود فرست بر آن جناب درودی که شمارهای بی حد

وَلَا نِهَآيَةَ لِمَدَدِهَا، وَلَا نَفَادَ لِأَمْدِهَا اللَّهُمَّ

و مدتش بی نهایت و تمام نشدنی باشد خدایا

وَأَقِمْ بِهِ الْحَقَّ، وَأَذْهِضْ بِهِ الْبَاطِلَ، وَأَدِلْ

حق را بوسیله آن حضرت بسریا دار و باطل را بدو نابود گردان و دوستانت را

بِهِ أَوْلِيَاءَكَ، وَأَذِلُّ بِهِ أَعْدَاءَكَ، وَصِلْ

بوسیله اش به دولت رسان و دشمنانت را بسدست او خوارگردان و پیوند کن

اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصْلَةً تُؤَدِّي إِلَى

خدا میان ما و او را به پیوندی که برساند ما را به

مُرَافَقَةٍ سَلَفِهِ، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ

رفاقت پسران گذشته او و بگردان ما را از کسانی که دامن آنها را بگیرند

بِحُجْرَتِهِمْ، وَيَمَكْتُ فِي ظِلِّهِمْ، وَأَعِينَا

و در سایه لطف آنها بایستند و کسکمان کن

عَلَى تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ إِلَيْهِ، وَالْأَجْتِهَادِ فِي

بر ادای حقوق آن حضرت و سعی و کوشش در

طَاعَتِهِ، وَاجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ، وَامْنِ عَلَيْنَا

فرمانبرداریش و دوری از نافرمانیش و مسنت نسه بفرمانها

بِرِضَاهُ، وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ، وَدُعَاةَهُ

خوشنودیش و ببخش بر ما رأفت و مهربانی و دعا

وَخَيْرُهُ، مَا نُنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ،

و خیر آن حضرت را بدان حد که برسیم بدان وسیله به رحمت وسیع تو

وَفَوْزاً عِنْدَكَ، وَاجْعَلْ صَلَوَاتِنَا بِهِ مَقْبُولَةً،

و به کامیابی از نزد تو و بگردان نمازهای ما را بوسیله او پذیرفته

وَذُنُوبِنَا بِهِ مَغْفُورَةً، وَدُعَائِنَا بِهِ مُسْتَجَاباً،

و گناهانمان را آمرزیده و دعاهايمان را مستجاب شده

وَاجْعَلْ أَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً، وَهُمْ وَمَنَابِهِ

و قرارده روزیهای ما را بدان حضرت گسترده و اندوههای ما را بوسیله اش

مَكْفِيَةً، وَحَوَائِجِنَا بِهِ مَقْضِيَةً، وَأَقْبِلْ إِلَيْنَا

برطرف شده و حاجتهايمان را روا شده و رو کن بسوی ما (پروردگارا)

بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَأَقْبِلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ،

بدان روی بزرگواریت و بپذیر تقرب جوئی ما را بسدرگاهت

وَانْظُرْ إِلَيْنَا نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ نَسْتَكْمِلُ بِهَا

و بنگر بسوی ما به نگاهی مهربانانه تا بدینوسیله بتوانیم مقام خود را در پیش تو به کمال رسانیم،

الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ، ثُمَّ لَا تَصْرِفْهَا عَنَّا

و دیگر آن مقام را از ما باز نگردان

بِجُودِكَ، وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى

به جود خودت و سیرابمان کن از حوض جدش که درود

اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، بِكَاسِهِ وَيَدِهِ رِيًّا رَوِيًّا،

خدا بر او و آلش بسازد از جام او و بسدست آن جناب و سیر و سیراب

هَنِيئًا سَائِعًا، لَا ظَمًا بَعْدَهُ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

و گوارا و خوش که نشنگی پس از آن نباشد ای مهربانترین مهربانان

دعای توسل

دعای توسل علامه مجلسی رحمته الله فرموده که در بعضی از کتب معتبره نقل کرده‌اند از محمد بن بابویه که این دعاء توسل را از ائمه روایت کرده است و گفته است که در هیچ امری نخواندم مگر آنکه اثر اجابت را به زودی یافتم اینست دعا:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ

خدایا از تو می‌خواهم و بسوی تو رو کنم بواسیله پیامبرت

نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

پیامبر رحمت محمد صلی الله علیه و آله

يَا أَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا إِمَامَ

ای ابا القاسم ای رسول خدا ای پیشوای

الرَّحْمَةِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا

رحمت ای آقای ما و سرور ما رو آوردیم

وَأَسْتَشْفِعُنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

و شفع گسرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا

وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا

و تو را پیش روی حاجتهای خویش قرار دهیم ای ابرومند در

عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ

نزد خدا برای ما نزد خدا شفاعت کن ای ابالحسن

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ يَا

ای امیرمؤمنان ای علی بن ابیطالب ای

حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا

حجت خدا بر خلق ای آقای ما و سرور ما

تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفِعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

رو آوردیم و شفع گسرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا

وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا

و تو را پیش روی حاجتهای خویش قرار دادیم ای ابرومند

عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا فَاطِمَةَ

نزد خدا شفاعت کن برای ما نزد خدا ای فاطمه

الزَّهْرَاءُ يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ يَا قُرَّةَ عَيْنٍ

زهرای ای دختر محمد ای نور چشم

الرَّسُولِ يَا سَيِّدَتَنَا وَمَوْلَاتِنَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا

پیغمبر ای بانوی ما و سرور ما رو آوردیم

وَأَسْتَشْفِعُكَ وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

و شافع گزرتیم و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا

وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَةً

و تو را پیش روی حاجت‌های خویش قرار دهیم ای ابرومند

عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعِي لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ

پیش خدا شفاعت کن برای ما نزد خدا ای ابا محمد

يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْمُجْتَبَىٰ يَا بَنَ

ای حسن بن علی ای برگزیده ای فرزندان

رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَىٰ خَلْقِهِ يَا

رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای

سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا

آقای ما و سرور ما را آوردیم و شافع گزرتیم

وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ

و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا و تو را پیش روی

حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعُ لَنَا عِنْدَ

حاجتهای خود قرار دهیم ای ابرومند نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش

اللَّهِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا

خدا ای ابا عبدالله ای حسین بن علی ای

الشَّهِيدُ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ

شهید (راه حق) ای فرزند رسول خدا ای حجت

عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا

بر خلق ای اقا و سرور ما رو آوردیم

وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

و شافع گزرتیم و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا

وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا

و تو را پیش روی حاجتهای خود قرار دهیم ای ابرومند

عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ

نزد خدا برای ما پیش خدا شفاعت کن ای ابا الحسن

يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ يَا زَيْنَ الْعَابِدِينَ يَا

ای علی بن الحسین ای زینور پرستش کنندگان ای

بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا

فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای

سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا

آقا و سرور ما ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم

وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ

و توسل جستیم برسایه تو بدرگاه خدا و تو را پیش روی

حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعُ لَنَا عِنْدَ

حاجتهای خود قرار دهیم ای ابرو مند نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش

اللَّهِ يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا

خدا ای ابا جعفر ای محمد بن علی ای

الْبَاقِرُ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى

بکافنده علوم ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر

خَلَقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا

خلق ای آقا و سرور ما، ما رو آوردیم

وَأَسْتَشْفِعُنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

و شفیع گزرتیم و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا

وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا

و تو را پیش روی حاجت‌های خویش قرار دهمیم ای ابرو مند

عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش خدا ای اباعبدالله

يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الصَّادِقُ يَا بُنَّ

ای جعفر بن محمد ای (امام) صادق ای فرزند

رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا

رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای

سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَأَسْتَشْفِعُنَا

آقای ما و سرور ما رو آوردیم و شفیع گزرتیم

وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ

و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا و تو را پیش روی

حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعُ لَنَا عِنْدَ

حاجت‌های خرویش قرار دادیم ای ابرو مند پیش خدا شفاعت کن برای ما نزد

اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ

خدا ای ابا الحسن ای موسی بن جعفر

أَيُّهَا الْكَاظِمُ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ

ای کاظم ای فرزند رسول خدا ای حجت

اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا

خدا بر خلق ای آقای ما و سرور ما، ما

تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو بدرگاه خدا

وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا

و تو را پیش روی حاجت‌های خرویش قرار دادیم ای ابرو مند

عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ

نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش خدا ای ابا الحسن

يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى أَيُّهَا الرِّضَا يَا بْنَ

ای علی بن موسی ای (حضرت) رضا ای فرزند

رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا

رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای

سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا

اقبا و سرور ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم

وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ

و توسل جستیم بوسیله تو به درگاه خدا و تو را پیش روی

حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعُ لَنَا عِنْدَ

حاجتهای خویش قرار دادیم ای ابرو مند نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش

اللَّهِ يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا

خدا ای ابا جعفر ای محمد بن علی ای

التَّقِيِّ الْجَوَادُ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ

حضرت تقی جواد ای فرزند رسول خدا ای حجت

اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا

خدا بر خلق ای اقا و سرور ما

تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو بدرگاه خدا

وَقَدِّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا

و تو را پیش روی حاجتهای خویش قرار دادیم ای ابرومند

عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ

نزد خدا شفاعت کن برای ما نزد خدا ای ابا الحسن

يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الْهَادِي النَّقِيُّ يَا

ای علی بن محمد ای حضرت مادی نقی ای

بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا

فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای

سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا

اقای ما و سرور ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم

وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدِّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ

و توسل جستیم بسویله تو بدرگاه خدا و تو را پیش روی

حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعُ لَنَا عِنْدَ

حاجتهای خویش قرار دادیم ای ابرومند نزد خدا شفاعت کن برای ما نزد

اللَّهِ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا

خدا ای ابا محمد ای حسن بن علی ای

الزَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا

زکی عسکری ای فرزند رسول خدا ای

حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا

حجت خدا بر خلق ای آقای ما و سرور ما ما

تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم برسئله تو بدرگاه خدا

وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا

و تو را پیش روی حاجت‌های خویش قرار دادیم ای ابرو مند

عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا وَصِيَّ

نزد خدا شفاعت کن برای ما نزد خدا ای وصی

الْحَسَنِ وَالْخَلْفَ الْحُجَّةَ أَيُّهَا الْقَائِمُ

امام حسن عسکری و پیادگار شایسته و حجت ای امام قائم

الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا

منتظر مهدی ای فرزند رسول خدا ای

حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا

حجت خدا بر خلق ای آقای ما و سرور ما ما

تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیله تو بدرگاه خدا

وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا

و تو را پیش روی حاجت‌های خویش قرار دادیم ای ابرو مند

عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش خدا

پس حاجات خود را بطلبید که برآورده می‌شود انشاء الله تعالی و در روایت دیگر

وارد شده که بعد از این بگوید:

يَا سَادَتِي وَمَوَالِيَّ إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكُمْ أَيْمَتِي

ای آقایان من و سرورانم من رو آوردم بوسیله شما پیشوایان

وَعَدَّتِي لِيَوْمِ فَقْرِي وَحَاجَتِي إِلَى اللَّهِ

و ذخیرگانم در روز ناداری و نیازمندی بدرگاه خدا

وَتَوَسَّلْتُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ وَاسْتَشْفَعْتُ بِكُمْ

و توسل جستیم بوسیله شما به درگاه خدا و شفاعت جوئی کردم بوسیله شما

إِلَى اللَّهِ فَاشْفَعُوا لِي عِنْدَ اللَّهِ

بسه درگاه خدا پس شفاعت کنید برای من در پیشگاه خدا

وَاسْتَنْقِذُونِي مِنْ ذُنُوبِي عِنْدَ اللَّهِ فَإِنَّكُمْ

و از او بخواهید مرا از گناهانم نجات دهد زیرا شما باید

وَسَيْلَتِي إِلَى اللَّهِ وَبِحَبِّكُمْ وَبِقُرْبِكُمْ

وسایله من به درگاه خدا و بوسیله دوستی و قرب به شما

أَرْجُو نَجَاةً مِنَ اللَّهِ فَكُونُوا عِنْدَ اللَّهِ

امید نجات از خدا دارم پس شما هم مایه امید من به درگاه خدا باشید

رَجَائِي يَا سَادَتِي يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

ای آقایان من ای اولیاء خدا درود خدا

عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَلَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاءَ اللَّهِ ظَالِمِيهِمْ

بر همگی ایشان و خدا ستمکنندگان به ایشان را که دشمنان خدا هستند از رحمت خویش دور کند

مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

چه آنها که گذشته اند و چه آنها که پس از این آیند امین رب العالمین

زیارت امین‌الله و فضیلت آن

به مناسبت سه جهت زیارت امین‌الله را ذکر می‌نمائیم:

- ۱- همان‌گونه که حضرت باقر العلوم علیه السلام فرموده‌اند: هر کس این زیارت را بخواند در نامه‌ای از نور نوشته شده و به محضر حضرت بقیة‌الله ارواحنا فداه تسلیم می‌گردد.
- ۲- زیارت امین‌الله، زیارتی است که حضرت ولی‌عصر (عجل الله تعالی له الفرج) آن را قرائت نموده‌اند، همان‌گونه که در جریان تشرّف حاج علی بغدادی به آن تصریح شده است.
- ۳- آن حضرت این زیارت را افضل زیارات دانسته‌اند که در جریان تشرّف حاج علی بغدادی خدمت آن بزرگوار به آن تصریح فرموده‌اند.

مطلب مهمی که از جریان مذکور استفاده می شود این است که زیارت امین الله از زیارات جامعه است. یعنی در همه حرم های مطهر ائمه اطهار علیهم السلام قرائت می شود، همان گونه که حضرت بقیه الله ارواحنا فداه این زیارت را در حرم کاظمین علیه السلام خواندند.

محدث بزرگوار مرحوم محدث قمی می گوید:

زیارتی که به «امین الله» معروف شده، زیارت معتبری است که در همه کتاب های مزار و مصابیح نقل شده است، علامه مجلسی رحمته الله در مورد این زیارت می گوید: این زیارت بهترین زیارت از جهت متن و سند است، و بایستی که در همه روزه های مقدسه به خواندن این زیارت مواظبت شود.

این زیارت به سندهای معتبر از جابر از امام محمد باقر علیه السلام

روایت شده است، که حضرت امام باقر علیه السلام فرمود:

امام زین العابدین علیه السلام کنار قبر مطهر امیر مؤمنان علی علیه السلام

ایستاد و گریست و در زیارت آن حضرت چنین گفت:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ، وَ

سلام بر تو ای امین خدا در زمین او و

حُجَّتَهُ فِي عِبَادِهِ، (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ

حجش بر بندگان او سلام بر تو ای امیر

الْمُؤْمِنِينَ) (۱)، أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ

مؤمنان گواهی دهم که تو در راه خدا جهاد کردی

حَقَّ جِهَادِهِ، وَ عَمِلْتَ بِكِتَابِهِ، وَ اتَّبَعْتَ

چنانچه باید و رفتار کردی به کتاب خدا (قرآن) و پیروی کردی از

سُنَّةَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى

سنتهای پیامبرش صلی الله علیه و آله تا اینکه خداوند تو را به

جِوَارِهِ، وَ قَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ، وَ أَلْزَمَ

جوار خویش دعوت فرمود و به اختیار خودش جانت را قبض نمود و ملزم کرد

أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ، مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ

دشمنانت را به حجّت و برهان با حجتهای رسای دیگری که

۱- این فقره از زیارت، در حرم حضرت امیر مؤمنان علی عليه السلام خوانده شود.

الْبَالِغَةَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ. اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُ

بسانسود بود بر تمامی خلق خود، خدایا قسار ده

نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدْرِكَ، رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ،

نفس مرا آرام به تقدیرت و خوشنود به قضایت

مَوْلَعَةً بِذِكْرِكَ وَ دُعَائِكَ، مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ

و حریص به ذکر و دعایت و دوستدار برگزیدگان

أَوْلِيَائِكَ، مَحْبُوبَةً فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ،

دوستانت و محبوب در زمین و

صَابِرَةً عَلَى نُزُولِ بَلَائِكَ، شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ

اسمانت و شکیب در مورد نزول بلایت و سپاسگزار در برابر

نِعْمَائِكَ، ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ آيَاتِكَ،

نعمتهای فرزت و متذکر عطایای فراوانت

مُشْتَاقَةً إِلَى فَرَحَةِ لِقَائِكَ، مُتَزَوِّدَةً

مشاق به شاد گشتن دیدارت توشه گیر

التَّقْوَى لِيَوْمِ جَزَائِكَ، مُسْتَنَّةً بِسُنَّةِ

پرهیزکاری برای روز پاداشت پیروی کنندۀ روشیهای

أَوْلِيَايِكَ، مُفَارِقَةً لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ،

دوستانت دوری گزیننده اخلاق دشمنانت

مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَ ثَنَائِكَ.

سرگرم از دنیا به ستایش و ثنایت

آنگاه گونه مبارک خود را بر قبر مطهر نهاد و گفت:

اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتِينَ إِلَيْكَ وَالْهَيْهَةَ، وَ

خدایا براستی دل‌های فروتنان درگاہت بسوی تو حیران است و

سُبُلَ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةً، وَ أَعْلَامَ

راه‌های مشتاقان به جانب تو باز است و نشانه‌های

الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاضِحَةً، وَ أَفْئِدَةَ

قاصدان کسوت آشکار و نمایان است و قلب‌های

الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَازِعَةً، وَ أَصْوَاتَ

عارفان از تو ترسان است و صداهای

الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةً، وَ أَبْوَابَ الْإِجَابَةِ

خوانندگان بسطرف تو صاعد و درم‌های اجابت

لَهُمْ مُفْتَحَةٌ، وَ دَعْوَةٌ مِّنْ نَّاجَاكَ

ببرویشان باز است و دعای آنکس که با تو راز گوید

مُسْتَجَابَةٌ، وَ تَوْبَةٌ مِّنْ أَنْابٍ إِلَيْكَ

مستجاب است و توبه آنکس که به درگاه تو باز گردد

مَقْبُولَةٌ، وَ عِبْرَةٌ مِّنْ بَكِيٍّ مِنْ خَوْفِكَ

پذیرفته است و اشک دیده آنکس که از خوف تو گیرد

مَرْحُومَةٌ، وَ الْإِغَاثَةُ لِمَنْ اسْتَعَاثَ بِكَ

مورد رحم و مهر است و فریادرسی تو برای کسی که به تو استغاثه کند

مَوْجُودَةٌ، وَ الْإِعَانَةُ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ

اماده است و کمک کاریت برای آنکس که از تو کمک خواهد

مَبْذُولَةٌ، وَ عِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجِزَةٌ، وَ

زایگان است و وعده‌هایی که به بندگانت دادی و فواید حتمی است و

زَلَّلَ مَنِ اسْتَقَالَكَ مُقَالَئُهُ، وَ أَعْمَالَ

لغزش کسی که از تو پوزش طلبد بخشوده است و کارهای

الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ، وَ أَرْزَاقَكَ

آنانکه برای تو کار کنند در نزد تو محفوظ است و روزی‌هایی

إِلَى الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةٌ، وَ عَوَائِدَ

که به آفریدگانت دهی از نازدت ریزان است و بهره‌های

الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ وَاصِلَةٌ، وَ ذُنُوبَ

بیشتری هم بسویشان می‌رسد و گناه

الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ، وَ حَوَائِجَ خَلْقِكَ

امرزش خواهران (از تو) آمرزیده است و حاجت‌های آفریدگانت

عِنْدَكَ مَقْضِيَّةٌ، وَ جَوَائِزَ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ

نزد تو روا شده است و جایزه‌های سائلان در پیش تو

مُوفَّرَةٌ، وَ عَوَائِدَ الْمَزِيدِ مُتَوَاتِرَةٌ، وَ مَوَائِدَ

شایان و وافر است و بهره‌های افزون‌پسایی است و خواران‌های

الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةٌ، وَ مَنَاهِلَ الظُّمَاءِ

احسان تو برای طعام خواهران آماده است و حوض‌های آب برای

مُتَرَعَّةٌ. اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي، وَ اقْبَلْ

تشنگان بسریز است خدایا پس دعایم را مستجاب کن و بپذیر

ثَنَائِي، وَ اجْمَعْ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَوْلِيَائِي، بِحَقِّ

مدح و ثنائیم را و گردآور میان من و دوستانم به حق

مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنَ وَ

محمد و علی و فاطمه و حسن و

الْحُسَيْنِ، إِنَّكَ وَ لِي نِعْمَائِي، وَ مُنْتَهَى

حسین که براسستی تویی صاحب نعمت‌های و مستهای

مُنَايَ، وَ غَايَةَ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَ مَثْوَايَ.

آرزویم و سرحد نهای امیدم و بازگشتگاه و اقامتگاهم

در کتاب «کامل زیارات» بعد از این زیارت، این فقرات را نیز آورده

است:

أَنْتَ إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ، اِغْفِرْ

تویی معبود و اقا و مولای من بیامرز

لِأَوْلِيَانَا، وَ كَفَّ عَنَّا أَعْدَائَنَا، وَ اشْغَلْهُمْ

دوستان ما را و بازدار از ماردشمنانمان را و سرگرمشان کن

عَنْ أَدَانَا، وَ أَظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَ اجْعَلْهَا

از آزار ما و آشکار کن کلمه حق را و آنرا برتر قرار ده

الْعُلْيَا، وَ ادْحِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ وَ اجْعَلْهَا

و از میان ببر کلمه باطل را و آنرا پست

السُّفْلَى، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

گردان که براسستی تو بر هر چیزی توانایی

حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود:

هر کس از شیعیان ما، این زیارت و دعا را کنار قبر امیر مؤمنان علی علیه السلام یا قبر یکی از ائمه علیهم السلام بخواند خدای متعال آن را در نامه‌ای از نور بالا می‌برد، و مهر حضرت محمد صلی الله علیه و آله را بر آن می‌زنند، و آن نامه را نگه می‌دارند تا به قائم آل محمد علیه السلام سلیم نمایند، و آن نامه با بشارت و تحیت و کرامت به استقبال صاحبش می‌آید ان شاء الله تعالی. (۱)

دعای افتتاح

علامه مجلسی رحمته الله می گوید: با سند معتبر روایت شده که: امام عصر (ارواحنا فداه) خطاب به شیعیان مرقوم فرمودند: این دعا را در تمام شب‌های ماه مبارک رمضان بخوانید؛ زیرا فرشتگان به آن گوش فرامی دهند و برای خواننده آن، طلب بخشش می کنند. دعا این است:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَفْتَحُ التَّنَآءَ بِحَمْدِكَ، وَاَنْتَ

خدایا من ستایش را بسوسیله حمد تو می گشایم و تویی

مُسَدِّدٌ لِّلصَّوَابِ بِمَنْكَ، وَاَیْقَنْتُ اَنَّكَ

که به نعمت بخشی خود بندگان را به درستی و اداری و یقین دارم که براستی تو

اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ فِی مَوْضِعِ الْعَفْوِ

مهربانترین مهربانانی اما در جای گذشت

وَالرَّحْمَةِ، وَاَشَدُّ الْمُعَاقِبِیْنَ فِی مَوْضِعِ

و مهربانی ولی سخت ترین کیفرکننده‌ای در جای

النَّكَالِ وَالنَّقِمَةِ، وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي

شکستنده و انتقام و بزرگترین جبارانی در

مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ. اللَّهُمَّ أَذِنْتَ

جای بزرگی و عظمت خدایا توبه من اجازه دادی

لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْئَلَتِكَ، فَاسْمَعْ يَا

در این که بخوانم و از تو درخواست کنم پس ای خدای

سَمِيعٌ مِدْحَتِي، وَأَجِبْ يَا رَحِيمٌ دَعْوَتِي،

شنوای مدح و ثنایم را بشنو و پاسخ ده ای مهربان خواسته‌ام را

وَأَقِلْ يَا غَفُورٌ عَثْرَتِي، فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ

و نادیده گریز ای آمرزنده لغزشم را ای معبود من چه

كُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَهَا، وَهُمْ مُمْ قَدْ كَشَفْتَهَا،

بسیار گرفتاری که برطرف کردی و چه بسیار اندوه که زدودی

وَعَثْرَةٌ قَدْ أَقَلْتَهَا، وَرَحْمَةٌ قَدْ نَشَرْتَهَا،

و لغزشها که چشتم پرشیدی و مهر و رحمت که گستردی

وَحَلَقَةٌ بِلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتُهَا. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

و زنجیر بلا که از هم باز کردی ستایش خاص خدایی است که

لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

نگیرد همسری و نه فرزندی و نیست برایش

شَرِيكَ فِي الْمُلْكِ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنْ

شریکی در فرمانروایی و نیست برایش یاورى از

الذَّلِّ وَ كِبْرَهُ تَكْبِيرًا. الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ

خوارى و به کمال بزرگى او را یاد کن ستایش خدای را به همه

مَخَامِدِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا.

ستودگیهایش یکسر بر همه نعمت‌هایش یکسر

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ،

ستایش برای خدایی است که ضد و دشمنی در پادشاهی او

وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

و ستیزه‌جویی در فرمانش نیست ستایش خدایی را است که

لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ، وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي

شریکی در خلقش ندارد و شبیهی در

عَظَمَتِهِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ

عظمت او نیست ستایش خاص خدایی است که هرچند است در میان خلق کارش

وَ حَمْدُهُ، الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ، الْبَاسِطِ

و ستایشش و آشکار است به بزرگواری شوکتش و گشاده است

بِالْجُودِ يَدَهُ، الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ، وَلَا

دستش انکس نقصان نپذیرد خزینہ‌هایش و نیفزایدش

تَزِيدُهُ كَثْرَةَ الْعَطَاءِ إِلَّا جُودًا وَ كَرَمًا، إِنَّهُ

بسیاری عطا مگر جود و بزرگواری براسنی که

هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ

او عزیز و بسیار بخشنده است خدایا از تو خواهم

قَلِيلاً مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِيْ اِلَيْهِ عَظِيْمَةٍ،

اندکی از بسیار با اینکه نیازمندیم بدان بزرگ است

وَ غِنَاكَ عَنْهُ قَدِيْمٌ وَ هُوَ عِنْدِيْ كَثِيْرٌ، وَ هُوَ

و بسی نیازی تو از آن قدیم و ازلی است و آن درخواست پیش من بسیار ولی در نزد

عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيْرٌ. اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَفْوَكَ عَنْ

توانندک و آسان است خدایا براستی گذشت تو از

ذَنْبِيْ، وَ تَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيْئَتِيْ، وَ صَفْحَكَ

گناهم و چشم‌پوشیت از خطایم و نادیده گیریت

عَنْ ظُلْمِي، وَسِشْرِكَ عَلَيَّ قَبِيحِ عَمَلِي،

از سستم و پرده پوشیت بر کار زشتم

وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْمِي، عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ

و بردباریت در برابر جنایت و جرم بسیارم که به

خَطَايَ وَعَمْدِي، أَطْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ

خطایا از روی تعمد کردم مرا به طمع انداخت تا از تو درخواست کنم

مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ، الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ

چیزی را که مستحق آن نیستم، درخواست کنم آنچه را که از رحمتت روزی من کردی

رَحْمَتِكَ، وَأَرَيْتَنِي مَنْ قُدْرَتِكَ، وَعَرَّفْتَنِي

و از قدرتت به من نمایاندی و از اجابت دعایت به من شناساندی

مِنْ إِجَابَتِكَ، فَصِرْتُ أَدْعُوكَ آمِنًا.

و این سبب شد که من از روی اطمینان تو را بخوانم

وَأَسْأَلَكَ مِسْتَأْنِسًا لَا خَائِفًا وَلَا وَجِلًا،

و با تو انس گرفته بدون ترس و وامسمه

مُدِلًا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ، فَإِنْ

از تو حاجت بخوام و تازه در مطلوب و مقصود خود با ناز و عشوه به درگماهیتم ایمن

أَبْطَأَ عَنِّي عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ، وَلَعَلَّ

و اگر حاجتم دیر برآید بواسطه نادانیم بر تو اعتراض کنم در صورتی که شاید

الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي، لِعِلْمِكَ

دیر کردن آن برای من بهتر باشد زیرا تو دانای به

بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ، فَلَمْ أَرَ مَوْلاً كَرِيماً أَصْبَرَ

سرانجام کارها هستی و از اینرو من ندیدم مولای بزرگواری را که بر

عَلَى عَبْدٍ لَيْمٍ مِنْكَ عَلَى يَا رَبِّ، إِنَّكَ

بسنده پست خود شکیباتر از تو باشی بر من ای پروردگارم تو مرا

تَدْعُونِي فَأَوْلِي عَنكَ، وَتَتَحَبَّبُ إِلَيَّ

می خوانی ولی من از تو رومی گردانم و تو به من دوستی می کنی

فَاتَبَغَّضُ إِلَيْكَ، وَتَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقْبِلُ

ولی من با تو دشمنی می کنم و تو به من محبت کنی و من نپذیرم

مِنْكَ، كَانَ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ، فَلَمْ يَمْنَعَكَ

گویا من مستی بر تو دارم و بساز این احوال باز ندارد

ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي، وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ،

تو را از مهر به من و و احسان بر من و

وَالْتَفَضَّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ، فَارْحَمَ

بزرگواریت نسبت به من از روی بخشندگی و بزرگواریت پس بر بنده نادانت رحم کن

عَبْدَكَ الْجَاهِلَ، وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ

و از زیادتی احسانت بر او ببخش

إِحْسَانِكَ، إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ. الْحَمْدُ لِلَّهِ

که بر راستی تو بخشنده و بزرگواری ستایش خاص خداست که

مَالِكِ الْمُلْكِ، مُجْرِي الْفُلْكِ، مُسَخِّرِ

مالک سلطنت و روان کننده کشتی (وجود) و مسخرکننده

الرِّيَّاحِ، فَالِقِ الْأَصْبَاحِ، دَيَّانِ الدِّينِ، رَبِّ

بادها و شکافنده سپیده صبح و حکمفرمای روز جزا و پروردگار

الْعَالَمِينَ. الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ،

جهانیان است ستایش خدای را است که بر دباریش پس از دانستن

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ،

و ستایش برای خدا است بر گذشتش با اینکه نیرومند است

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ أَنَاتِهِ فِي غَضَبِهِ،

و ستایش برای خدا است بر زیادتی تحمل و بردباریش در عین خشم او

وَهُوَ قَادِرٌ عَلَىٰ مَا يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ

با اینکه او بر هر چه بخواهد تواناست ستایش خدای را است که آفریننده

الْخَلْقِ، بَاسِطِ الرِّزْقِ، فَالِقِ الْأَصْبَاحِ، ذِي

خلق و گسترنده روزی و شکافنده صبح صاحب

الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ، وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ،

جلال و بزرگواری و فضل و نعمت بخشی

الَّذِي بَعْدَ فَلَا يُرَىٰ، وَقَرُبَ فَشَهِدَ

آنکه دور است پس دیده نشود و نزدیک است که مطلع از

النَّجْوَىٰ، تَبَارَكَ وَتَعَالَىٰ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

گفتگوهای سری است برتر و والا است ستایش خدایسی را که

لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ، وَلَا شَيْبَةٌ يُشَاكِلُهُ،

نیست برای او ستیزه جویی که با او برابری کند و نه شبیهی که هم شکل او باشد

وَلَا ظَهِيرٌ يُعَاوِدُهُ، قَهَرَ بِعِزَّتِهِ الْأَعْزَاءَ،

و نه پشتیبانی که کمکش کند به عزت خویش چیره دستان را مقهور ساخته

وَتَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءُ، فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ

و در مقابل عظمتش بزرگان فروتنی کرده پس بسویله نیرویش به

مَا يَشَاءُ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ

هر جا که خواهم در سینه ستایش خدایی را که پاسخم دهد هرگاه

أُنَادِيهِ، وَيَسْتُرُّ عَلَيَّ كُلَّ عُورَةٍ وَأَنَا

بخوانم و بپوشاند بر من هر زشتی را و من

أَعْصِيهِ، وَيُعْظِمُ النُّعْمَةَ عَلَيَّ فَلَا أُجَازِيهِ،

نافرمانش کنم و بزرگ گرداند بر من نعمتش را ولی من پاداش ندم

فَكَمْ مِنْ مَوْهَبَةٍ هَنِيئَةٍ قَدْ أَعْطَانِي،

پس چه بسیار بخششهای جانیبخشی که به من عطا فرمود

وَعَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي، وَبَهْجَةٍ

و چه پیش آمدهای بزرگ و هولناکی را که از من دور کرد و چه خوشیهای

مُؤْنِقَةٍ قَدْ أَرَانِي، فَاتْنِي عَلَيْهِ حَامِدًا،

شگفتانگیزی که به من نمایاند او را ستایش کنان ثنا گویم

وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحًا. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَهْتِكُ

و تسبیح گویم یادش کنم ستایش خاص خدایی است که پسردهاش

حِجَابَهُ، وَلَا يُغْلَقُ بَابَهُ، وَلَا يُرَدُّ سَأَلُهُ، وَلَا

درپرده نشود و در خانهاش بسته نگردد و نخواهند اش رد نشود و

يُخَيِّبُ أَمَلَهُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ

آرزومندش نسوید نگردد ستایش خاص خدایی است که هر اسنا کان را

الْخَائِفِينَ، وَيُنَجِّي الصَّالِحِينَ، وَيَرْفَعُ

امان بخشد و شایستگان را نجات دهد و نساتوان

الْمُسْتَضْعَفِينَ، وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ،

شمرندگان را بسلند کنند و گوردنکشان را زیون کنند

وَ يُهْلِكُ مُلُوكًا، وَيَسْتَخْلِفُ آخِرِينَ.

و شاهان را نابود کند و به جایشان دسته دیگری نشاند

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ، مُبِيرِ

ستایش خدای را در هم شکننده سرکشان و نابودکننده

الظَّالِمِينَ، مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ، نَكَالِ

ستمکاران دریابنده گریختگان کسیفردهنده

الظَّالِمِينَ، صَرِيحِ الْمُسْتَضْرِحِينَ، مَوْضِعِ

ظالمان فریادرس فریادخواهان جایگاه

حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ، مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ.

حاجتهای جویندگان تکیه گاه مؤمنان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَرَعَدُ السَّمَاوَاتُ

ستایش خدایایی را است که از ترس او آسمان

وَسُكَّانُهَا، وَتَرْجُفُ الْأَرْضُ وَعُمَارُهَا،

و ساکنانش غرش کنند و زمین و آباد کنندگانش بر

وَتَمُوجُ الْبِحَارِ وَمَنْ يَسْبِحُ فِي غَمْرَاتِهَا.

خود بلرزند و دریاها و آنانکه در قعر آنها شناوری کنند به جنبش و موج درآید

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا، وَمَا كُنَّا

ستایش خاص خدایایی است که ما را به این (دین) هدایت فرمود و اگر او ما را

لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ. الْحَمْدُ لِلَّهِ

هدایت نکرده بود ما بدان هدایت نمی شدیم ستایش خدایایی را

الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلُقْ، وَيَرْزُقُ وَلَا

است که آفرید و خرد آفریده نشد روزی دهد و کسی او را

يُرْزَقُ، وَيُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ، وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ

روزی ندهد و بخوراند و خود بی نیاز از خوراک است و بمیراند زندگان را

وَيُحْيِي الْمَوْتَى، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ

و زنده کند مردگان را و او است زنده ای که نمیرد هرچه خیر است به دست

الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اللَّهُمَّ

او است و او برای هر چیزی توانا است خدا یا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ،

درود فرست بر محمد بندهات و پیامبرت

وَأَمِينِكَ وَصَفِيِّكَ، وَحَبِيبِكَ وَخَيْرَتِكَ مَنْ

و امین بر و حبیب و پسندیدهات و حبیبیت و برگزیدهات از میان

خَلْقِكَ، وَحَافِظِ سِرِّكَ، وَمُبَلِّغِ رِسَالَاتِكَ،

خلق و نگهدار رازت و رساننده پیامهایت

أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ وَأَكْمَلَ وَأَزْكَى

بهرترین درود و بهترین و زیباترین و کاملترین و پاکیزهترین

وَأَنْمَى وَأَطْيَبَ وَأَطْهَرَ وَأَسْنَى وَأَكْثَرَ مَا

و پررشدترین و خوشبوترین و پاکیزهترین و بلندترین و بیشترین

صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ، وَتَحَنَّنْتَ

درودی که فرستادی و برکتی که دادی و ترحمی که کردی و عطوفتی که ورزیدی و ترحمی که

وَسَلَّمْتَ، عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيَائِكَ

فرستادی بر هر یکی از بندگانت و پیامبرانت

وَرُسُلِكَ وَصِفْوَتِكَ، وَأَهْلِ الْكِرَامَةِ عَلَيْكَ

و رسولانت و برگزیدگانت و گرامیان تو

مِنْ خَلْقِكَ. اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَىٰ أَمِيرِ

از میان خلقت خدایا و درود فرست بر علی امیر

الْمُؤْمِنِينَ، وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،

مؤمنان و وصی فرستاده پروردگار جهانیان

عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ، وَأَخِي رَسُولِكَ، وَحُجَّتِكَ

بند تو و ولی تو و برادر پیامبر تو و حجت تو

عَلَىٰ خَلْقِكَ، وَآيَتِكَ الْكُبْرَىٰ، وَالنَّبِيَّ

بر خلقت و نشانه بزرگت و نبی

الْعَظِيمِ، وَصَلِّ عَلَىٰ الصَّديقَةِ الطَّاهِرَةِ،

عظیم (آن خبر بزرگ) و درود فرست بر صدیقه طاهره

فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَصَلِّ عَلَىٰ

فاطمه (زهرا) بانوی زنان جهانیان و درود فرست بر

سِبْطِي الرَّحْمَةِ، وَإِمَامِي الْهُدَىٰ، الْحَسَنِ

دو سبط (پیامبر) رحمت و دو پیشوای هدایت حسن

وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ.

و حسین دو آقای جوانان اهل بهشت

وَصَلِّ عَلَىٰ أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ عَلِيٍّ بْنِ

و درود فرست بر پیشوایان مسلمانان علی بن

الْحُسَيْنِ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَجَعْفَرِ بْنِ

الحسین و محمد بن علی و جعفر بن

مُحَمَّدٍ، وَمُوسَىٰ بْنِ جَعْفَرٍ، وَعَلِيٍّ بْنِ

محمد و موسی بن جعفر و علی بن

مُوسَىٰ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَعَلِيٍّ بْنِ

موسی و محمد بن علی و علی بن

مُحَمَّدٍ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، وَالْخَلْفِ

محمد و حسن بن علی و یارگاران شایسته

الْهَادِي الْمَهْدِيَّ، حُجَجِكَ عَلِيَّ عِبَادِكَ،

و راهنمایش حضرت مهدی که اینها حججتهای تو بر بندگان هستند

وَأَمْنَائِكَ فِي بِلَادِكَ، صَلَوَةٌ كَثِيرَةٌ دَائِمَةٌ.

و امینهای تو در شهرها و بلاد تو باشد درودی فرست که بسیار و همیشگی باشد

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَىٰ وَٰلِيٍّ أَمْرِكَ، الْقَائِمِ

خدایا و بسالخصوص درود فرست بر سرپرست دستورت آن امام قائم

الْمُؤَمَّلِ، وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ، وَحُفَّةِ

که مایه امید است و آن عدل و دادی که همه چشم براهش هستند و فراگیر او را

بِمَلَأَيْكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ، وَآيِدِهِ بِرُوحِ الْقُدْسِ،

بسه فرشتگان مقربت حلقهوار و بسه روح القدس پساایش کن

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ

ای پروردگار جهانیان خدایا (وسائل آمدنش را) آماده کن تا او به

إِلَىٰ كِتَابِكَ، وَالْقَائِمِ بِدِينِكَ، اسْتَخْلَفَهُ فِي

کتابت دعوت کند و به دین توفیام کند و او را روی زمین جایگزین گردان

الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ،

چنانچه جایگزین کردی آنانکه پیش از او بودند

مَكَنُّ لَهٗ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهٗ، أَبَدِلْهُ

و آن دینی را که پسندیده‌ای بسدست او پسا برجا کن و

مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْنًا، يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ

پس از ترس و خوفی که داشته آسایش خاطر می به او بده که با کمال خلوص تو را پرستش کند

شَيْئًا. اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعِزِّرْ بِهِ، وَأَنْصُرْهُ

خدایا عزیزش گردان و دیگران را بسه او عزیز کن

وَأَنْتَصِرْ بِهِ، وَأَنْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيزًا، وَافْتَحْ

بیارش کن و بسویله او دیگران را بباری کن و بطور پیروزمندانسه ای

لَهُ فَتَحًا يَسِيرًا، وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ

او را بباری کن و گشایش آسانی بهره اش کن و قرار ده برایش از نزد خود

سُلْطَانًا نَصِيرًا. اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ

حکومتی نصرت آور خدایا بسو دین خود و روش

وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتَّى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ

پیامبرت را آشکار ساز بطوری که چیزی از امور حقه نماند که ناچار باشد

مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةً أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ. اللَّهُمَّ

از ترس مردم پنهانش کند خدایا

إِنَّا نَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ، تُعِزُّ بِهَا

ما با تضرع و زاری به درگماخت از تو خواستاریم دولتی گرامی را که به وسیله آن

الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ، وَتُذِلُّ بِهَا النُّفَاقَ وَأَهْلَهُ،

اسلام و مسلمین را عزت بخش و نفاق و منافقین را منکوب سازی

وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ،

و ما را در آن دولت از زمرة خوانندگان مردم بسوى اطاعت تو

وَالْقَادَةَ إِلَى سَبِيلِكَ، وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةً

و از بزرگان بسوى راه خود قرارمان دهى و بدان وسيله بزرگواری

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. اللَّهُمَّ مَا عَرَفْنَا مِنْ

دنیا و آخرت را نصیب ما گرداندى خدايا آنچه را که از حق به ما شناسانده‌ای

الْحَقِّ فَحَمَلْنَا، وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلَّغْنَا.

تاب تحملش را نیز به ما بده و آنچه را که از رسیدن بدان کوتاه آمدیم تو ما را بدان برسان

اللَّهُمَّ أُمَّمٌ بِهِ شَعْنَا، وَاشْعَبُ بِهِ صَدَعْنَا،

خدايا بدان حضرت پراکندگیمان را برطرف کن و گسیختگیمان را دور کن

وَأَرْتُقُ بِهِ فَتَقْنَا، وَكَثُرَ بِهِ قَلْتْنَا، وَأَعَزُّ بِهِ

و پریشانی ما را بدو پیوست کن و کمی ما را بدو زیاد کن و خواری ما را بدو

ذَلَّتْنَا، وَأَغْنِ بِهِ عَائِلَنَا، وَأَقْضِ بِهِ عَنَّا

عزت بخش و ننداری ما را بدو توانگری بخش و بدهی ما را بوسیله اش

مُغْرَمِنَا، وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا، وَسُدَّ بِهِ خَلَّتْنَا،

بپرداز و فقر ما را بدو جبران کن و شکاف و تفرقه ما را بدو برطرف کن

وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا، وَيَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنَا،

و سختی ما را بسدو آسان کن و چهره‌های ما را بسدو سفید گردان

وَفُكِّ بِهِ أَسْرَنَا، وَأَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنَا، وَأَنْجِزْ

و گرفتاران ما را بسدو آزاد کن و خواسته‌های ما را بسدو روا کن و

بِهِ مَوَاعِيدَنَا، وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا،

و عهده‌های ما را به او تحقق بخش و دعای ما را بسدو مستجاب کن

وَأَعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا، وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا

و خواهشهای ما را بسدو وسیله او عطا کن و برسیده او ما را به آرزوهای دنیا

وَالْآخِرَةِ آمَالَنَا، وَأَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا.

و آخرت برسان و برسیده او بیش از آنچه ما خواهیم به ما بسده

يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ،

ای بهترین درخواست‌شدگان و دست‌بازترین عطا کنندگان

إِشْفِ بِهِ صُدُورَنَا، وَأَذْهِبْ بِهِ غَيْظَ

بینه‌های ما را با ظهورش شفا بخش و برسیده او عقده دل‌های ما را برطرف کن

قُلُوبِنَا، وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنْ

و بسدو ما را بسدو حقی که مورد اختلاف است به

الْحَقُّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَىٰ

اذن خود راه‌نمایی کن که بخواستی تو هر که را بخواهی به

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، وَأَنْصُرْنَا بِهٖ عَلَىٰ عَدُوِّكَ

راه راست هدایت فرمایی و بدست او ما را بر دشمنانت و

وَعَدُوِّنَا، إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ. اللَّهُمَّ إِنَّا

دشمنان ما نصرت ده ای معبود برحق آمین خدایا ما به تو

نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبِينَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ

شکایت کنیم از نبودن پیامبران که درودهای تو بر او

وَالِهِ، وَغَيْبَةَ وَلِيِّنَا، وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا، وَقِلَّةَ

والشهادت و از غیبت مولایمان و از بسیاری دشمنان و کمی

عَدَدِنَا، وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا، وَتَظَاهِرَ الزَّمَانِ

افرادمان و از سختی آشوبها و از کمک دادن اوضاع زمانه

عَلَيْنَا، فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَعِنَّا عَلَىٰ

بسه زیان ما پس درود فرست بر محمد و آلش و کمک ده ما را بر

ذَلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ، وَبِضُرٍّ تَكْشِفُهُ،

این اوضاع به گشایش فوری از طرف خود و برطرف کردن رنج و ناراحتی

وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ، وَسُلْطَانٍ حَقٌّ تُظْهِرُهُ، وَرَحْمَةٍ

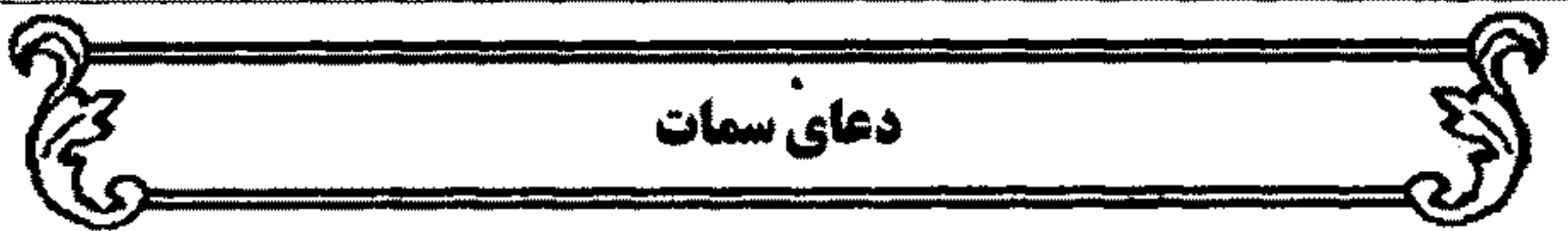
و یاری بـاعـزت و ظـاهـر سـاخـتن سـلـطـنت حـق و رـحـمـتی

مِنْكَ تَجَلِّلُنَاهَا، وَعَافِيَةٍ مِنْكَ تُلْبِسُنَاهَا،

از جانب تو که ما را فراگیرد و تسندستی از طرف تو که ما را بپوشاند

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

به رحمت ای مهربانترین مهربانان

دعای سمات

معروف به دعاء شبور که مستحب است خواندن آن در ساعت آخر روز جمعه و مخفی نماند که این دعا از ادعیه مشهوره است و اکثر علماء سلف بر این دعا مواظبت می نموده اند و در مصباح شیخ طوسی و جمال الأسبوع سید بن طاوس و کتب کفعمی بسندهای معتبر از جناب محمد بن عثمان عمروی رضوان الله علیه که از نواب حضرت صاحب الامر علیه السلام است و از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام روایت شده و علامه مجلسی رحمه الله آن را با شرح در بحار ذکر کرده و آن دعاء موافق مصباح شیخ این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ

خدایا از تو می‌خواهم به حق نام بزرگ

الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ، الَّذِي إِذَا

و بزرگ‌تر و آن عزیزتر و برجسته‌تر و گرامی‌تر همان نامی که

دُعِيتَ بِهِ عَلَى مَغَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ

هرگاه بخوانند بدان نام برای گشودن درهای بسته آسمان

لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ، وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ

به رحمت گشوده شود و هرگاه بخوانند بدان نام برای

عَلَى مَضَائِقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ بِالرَّحْمَةِ

باز شدن تنگناهای درهای زمین باز شود

انْفَرَجَتْ، وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ

و هرگاه بخوانند بدان نام برای آسان شدن

لِلْيُسْرِ تَيْسَّرَتْ، وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى

سختی آسان گردد و هرگاه بخوانند بدان نام برای زنده شدن

الْأَمْوَاتِ لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ، وَإِذَا دُعِيتَ

مردگان زنده شود و هرگاه بخوانند بدان نام

بِهِ عَلَى كَشْفِ الْبِئْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ

برای برطرف شدن دشواریها

انكشفت، وِبِجَلالِ نُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ،

برطرف گردد و سرگند به عظمت ذات بزرگوارت

أَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَأَعَزِّ الْوُجُوهِ، الَّذِي عِنْتُ

که بزرگوارترین و عزیزترین ذوات است و تمام

لَهُ الْوُجُوهُ، وَخَضَعْتُ لَهُ الرِّقَابُ،

رومها در برابرش خوار گشته و گردنهای در مقابلش خم شده

وَخَشَعْتُ لَهُ الْأَصْوَاتُ، وَوَجِلْتُ لَهُ

و صداهای از پیش خاموش گشته و

الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِكَ، وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي

دلها همه از ترس او هراسان گشته و سرگند به نیرو و قدرتت که

بِهَا تُمَسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى

بدان آسمان را نگه داشته‌ای از اینکه بر

الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِكَ، وَتُمْسِكُ السَّمَوَاتِ

زمین افستد جز به اجازه خودت و نگه داشته‌ای آسمانها

وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا، وَبِمَشِيَّتِكَ الَّتِي

و زمین را از اینکه از جای خود بیرونند و سرگردند به مشیت و اراده‌ات که

دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ، وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِي

جهانیان در برابرش خسوار گشته و به حق آن کلمات که

خَلَقْتَ بِهَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ،

آسمانها و زمین را بدان آفریدی

وَبِحِكْمَتِكَ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ،

و به حق آن حکمت که بسوسله آن (موجودات) شکفت ساختی

وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا لَيْلًا،

و تاریکی را بدان خلق فرمودی و آنرا شب قرار دادی

وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا، وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ

و شب را نیز (وقت) آرامش قرار دادی و نور و روشنی را بدان آفریدی

وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا، وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُشُورًا

و روزش قرار دادی و روز را هم (هنگام کار و) جنبش

مُبْصِرًا، وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ

و منایه بینش قرار دادی و بدان خورشید را آفریدی و

الشَّمْسِ ضِيَاءً، وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ

خورشید را نـبـیـز فـرـوزان کـردی، و بسـدان مـسـاه را خـلـق کـردی

وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا، وَخَلَقْتَ بِهَا

و آن را نـور و روشـنایی قـرارش دادی و بسـدان

الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا نُجُومًا وَبُرُوجًا

ستارگان را آفریدی و قـرارشـان دادی اخـترانی تابناک و بـسـرجـها

وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَ

و چراغهایی و زیوربخش آسمان و وسیله رانیدن (شیاطین) و قرار دادی برای آنها

جَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ، وَجَعَلْتَ لَهَا

خاورها و باخترها و نیز برایش طلوع گاهها

مَطَالِعَ وَمَجَارِيَ، وَجَعَلْتَ لَهَا فَلَكَأً وَمَسَابِيحَ،

و گردشگاهها مقرر ساختی و برای هر یک از آنها مدار حرکت و شنا گاهی قرار دادی و

وَقَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَحْسَنْتَ

روی اندازه های معین در آسمان منزلشان دادی و به خوبی

تَقْدِيرَهَا، وَصَوَّرْتَهَا فَأَحْسَنْتَ

اندازه گرفتی و صورتشان دادی و نیکو

تَصَوِّيرَهَا، وَأَخْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ

صورتشان دادی و آنها را بنامهای خویش دقیقاً

إِحْصَاءً، وَدَبَّرْتَهَا بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيرًا،

برشمردی و با حکمت خویش با کمال تدبیر اداره نمودی

فَأَحْسَنْتَ تَدْبِيرَهَا، وَسَخَّرْتَهَا بِسُلْطَانِ

و به نیکی تدبیر کردی و به وسیله تسلط

اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ النَّهَارِ، وَالسَّاعَاتِ وَعَدَدِ

شب و روز برای تنظیم ساعتها و شماره

السِّنِينَ وَالْحِسَابِ، وَجَعَلْتَ رُؤْيَهَا

سألها و برقراری حساب تسخیرشان کردی و دیدنشان را

لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرِيًّا وَاحِدًا، وَأَسْأَلُكَ

بر همه مردم یکسواخت کردی و از تو می خواهم

اللَّهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ،

خدایا به حق آن بزرگواری و معجدهت که سخن گفتی بدان باینده

وَرَسُولِكَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ

و فرستادهات موسی بن عمران علیه

السَّلَامُ فِي الْمُقَدَّسِينَ، فَوْقَ إِحْسَاسِ

السلام در میان قدسیان برتر از احساس

الْكُرُوبِينَ فَوْقَ غَمَائِمِ النُّورِ، فَوْقَ

کروبیان بالاتر از ابرهای نور و بالاتر از

تَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ وَفِي

صندوق شهادت که در میان ستونی از آتش (بود) و هم در

طُورِ سَيْنَاءَ، وَفِي جَبَلِ حُورِيثَ فِي

طور سیناء و در کوه حوریت در

الْوَادِ الْمُقَدَّسِ، فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ

وادی مقدس در بقعه مبارک از

جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ، وَفِي

جانب راست کوه طور از درخت و در

أَرْضِ مِصْرَ بِتِسْعِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ، وَيَوْمَ

سرزمین مصر بنانه معجزه آشکار (بسمجد و بسزرگواریت در) روزی که

فَرَقْتَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ، وَفِي

دریسا را بسرای بسنی اسرائیل شکافتی و نیز در (روز)

الْمُنْبَجِسَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ

چشمه‌های جوشیده و جاری (از سنگ) که از آن عجایبی ساختی

فِي بَحْرِ سُوفٍ، وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي

در دریای سوف و در دل آن دریای عظیم آب آن دریا را

قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَارَةِ وَجَاوَزْتَ بِنِي

مانند سنگ منجمد کرده و بستی و بنی

إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ، وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ

اسرائیل را از دریا عبور دادی و وعده

الْحُسْنَى عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا، وَأَوْرَثْتَهُمْ

نیکیت را به خاطر صبری که کردند بر ایشان تمام کردی و آنان را

مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْتَ

بر شرق و غرب سرزمینی که برای

فِيهَا لِلْعَالَمِينَ، وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ

جهانیان مبارک گرداننده بودی وارث و مالک کردی و فرعون و سپاهیان را

وَمَرَاكِبَهُ فِي الْيَمِّ، وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ

با مرکب‌هایشان در دریا غرق کردی و به حق نام بزرگ

الْأَعْظَمَ الْأَعَزَّ الْأَجَلَّ الْأَكْرَمَ، وَبِمَجْدِكَ

واعظم و عزیزتر و برتر و گرامی‌ترت سوگند و به حق آن مجد و بزرگیت

الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَى كَلِيمِكَ

که بدان بر موسی کلیم خود

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ، وَإِبْرَاهِيمَ

علیه‌السلام در طور سیناء تجلی کردی و پیش از آن نیز برای ابراهیم

خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي

علیه‌السلام خلیل خود در مسجد

مَسْجِدِ الْخَيْفِ، وَإِسْحَقَ صَفِيكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

خیف (تجلی کردی) و برای اسحاق برگزیده‌ات علیه‌السلام

فِي بَيْتِ شَيْعٍ، وَلِيَعْقُوبَ نَبِيَّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

در بیت شیع (تجلی کردی) و برای یعقوب پیامبرت علیه

فِي بَيْتِ اَيْلٍ، وَأَوْفَيْتَ لِإِبْرَاهِيمَ

السلام در بیت ایل (خانه خدا) تجلی کردی، (و به مجد و بزرگواریت که) برای ابراهیم

عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِيثَاقِكَ، وَإِسْحَقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

علیه‌السلام به پیمان خود وفا کردی و برای اسحاق

بِحَلْفِكَ وَبِإِعْقَابِ بِشَاهَادَتِكَ،

بسه سوگندت و برای پیعقوب بسه گواهنیت

وَاللِّمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ، وَاللِّدَّاعِينَ

و برای مؤمنان بسه وعدهات و برای خوانندگان

بِأَسْمَائِكَ فَاجَبْتَهُ، وَبِمَجْدِكَ الَّذِي

بسه نامهایت که اجابتشان کردی، و به همان مجد و بزرگیت که

ظَهَرَ لِمُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

برای موسی بن عمران علیه السلام

عَلَى قُبَّةِ الرُّمَّانِ، وَبِأَيَاتِكَ الَّتِي وَقَعَتْ

در قبه الرمان (عبادتگاهش) اشکار گردید و به آن معجزات و نشانه‌هایت که واقع شد

عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّةِ وَالْغَلْبَةِ،

که در سرزمین مصر با مجد و عزت و غلبه

بِأَيَاتِ عَزِيزَةٍ، وَبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ وَبِعِزَّةِ

و به آن معجزات باشکوه و به آن تسلط نیرومند و

الْقُدْرَةِ، وَبِشَأْنِ الْكَلِمَةِ التَّامَّةِ،

قدرت با عزت و به مقام آن کلمه کاملت

وَبِكَلِمَاتِكَ الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ

و به حقیق آن کلماتی که تفضل کردی بدانها بر اهل آسمانها

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَأَهْلِ

و زمین و اهل دنیا و

الْآخِرَةِ، وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى

آخرت و به آن رحمت که بدان بر همه

جَمِيعِ خَلْقِكَ، وَبِاسْتِطَاعَتِكَ الَّتِي

مخلوقات بیگت نهادی و به آن توانائیت که

أَقَمْتَ بِهَا عَلَى الْعَالَمِينَ، وَ بِنُورِكَ

جهانیان را بدان برپاداشتی و بدان روشنی و نورت

الَّذِي قَدْ خَرَّمِنُ فَرْعِهِ طُورُ سَيْنَاءَ،

که در افتاد از دهشت آن طور سیناء،

وَبِعِلْمِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبْرِيَاءِكَ وَ

و بدان علم و جلال و بزرگواری

عِزَّتِكَ وَجَبْرُوتِكَ الَّتِي لَمْ تَسْتَقِلَّهَا

و عزت و جبروتت که

الْأَرْضُ، وَأَنْخَفَضَتْ لَهَا السَّمَوَاتُ،

زمین قدرت کشیدن آن را نداشت و آسمانها در برابرش به زانو درآمد

وَأَنْزَجَرَ لَهَا الْعُمُقُ الْأَكْبَرُ، وَرَكَدَتْ لَهَا

و عمق اکبر زمین در مقابلش خورد را واپس کشید و

الْبِحَارُ وَالْأَنْهَارُ، وَخَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ،

دریاها و نهرها از جنبش ایستاد و کوهها در برابرش فروتن گشت

وَسَكَنْتَ لَهَا الْأَرْضُ بِمَنَاقِبِهَا،

و زمین بسا همه پست و بلندیهایش برای او ساکن شد و

وَأَسْتَسَلَمَتْ لَهَا الْخَلَائِقُ كُلُّهَا، وَخَفَقَتْ

تمام مخلوقات در برابرش تسلیم گردیدند و

لَهَا الرِّيحُ فِي جَرَيَانِهَا، وَخَمَدَتْ لَهَا

بادها بسخاطر آن در جریان خورد مضطرب گردید و

النِّيرانُ فِي أَوْطَانِهَا، وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي

اتشها بواسطه آن در جاهای خود خاموش شد و به فرمانروایی مطلق (یا حجت و برهانت) که

عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْغَلَبَةُ دَهْرَ الدُّهُورِ،

بسه واسطه آن همیشه بسه پیروزی و غلبه معروف گشتی

وَحُمِدْتَ بِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ،

و بواسطه آن در آسمانها و زمینها ستایش شدی

وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةَ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ

و به حق آن کلمه صدق و راستی که پیش از این

لِأَبِينَا آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذُرِّيَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ،

برای پدر ما آدم علیه السلام و فرزندان او به لطف و رحمت سبقت جست

وَأَسْأَلُكَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ

و میخوانم به حق آن کلماتی که بر هر

شَيْءٍ، وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ

چیز غلبه کرده و به نور ذاتی که بواسطه آن

لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا،

بر کوه تجلی فرمودی و آنرا از هم متلاشی ساختی و موسی مدهوش درافتاد

وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ سَيْنَاءَ،

و به مجد و بزرگواریت که آشکار شد بر طور سیناء

فَكَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى

و بواسطه آن با بنده و پیامبرت موسی

بُنَ عِمْرَانَ، وَبِطَلْعَتِكَ فِي سَاعِيرَ

بن عمران تکلم کردی و به طلوع پرتوت در ساعیر (جای مناجات عیسی)

وَظُهُورِكَ فِي جَبَلِ فَارَانَ بِرَبَوَاتِ

و به ظهورت در کوه فاران (جای مناجات رسول خدا) در جایگاه مرتفع

الْمُقَدَّسِينَ، وَجُنُودِ الْمَلَائِكَةِ الصَّافِينَ،

مقدسین و صفوف لشکر فرشتگان

وَخُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ،

و در میان خشوع ملائکه تسبیح کننده

وَبِبَرَكَاتِكَ الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلَيَّ

و به حق آن برکات که برکت دادی در آنها بر

إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّةٍ

ابراهیم خلیلت علیه السلام در میان امت

مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَبَارَكْتَ

محمد صلی الله علیه و آله (بخاطر ارتباطی که میان رسول خدا صلی الله علیه و آله و ابراهیم برقرار ساختی) و برکت دادی

لِإِسْحَاقَ صَفِيِّكَ فِي أُمَّةٍ عَيْسَى عَلَيْهِمَا

بر اسحاق برگزیده ات در میان امت عیسی علیهما

السَّلَامُ، وَبَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ إِسْرَائِيلَ

السلام و برکت دادی بر یعقوب اسرائیل

فِي أُمَّةٍ مُّوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، وَبَارَكْتَ

در امت موسی علیهما السلام و برکت دادی

لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

بر حبیب محمد صلی الله علیه و آله

فِي عِثْرَتِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَأُمَّتِهِ، اللَّهُمَّ وَكَمَا

در عثرت و فرزندانش خدایا چنانچه ما

غَبْنَا عَنْ ذَلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ وَآمَنَّا بِهِ

در آن جریانات نبودیم و آنها را مشاهده نکرده

وَلَمْ نَرَهُ صِدْقًا وَعَدْلًا، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ

و ندیده از روی راستی و درستی بدان ایمان آوردیم همانطور می خواهیم درود فرستی بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُبَارِكَ عَلَيَّ

محمد و آل محمد و مبارک کنی بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَرْحَمَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

محمد و آل محمد و رحمت فرست بر محمد

وَأَلِ مُحَمَّدٍ، كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ

و آل محمد مانند بهترین درود و برکت

وَتَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ،

و رحمتی که بر ابراهیم و آل ابراهیم فرستادی

إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، فَعَالَ لِمَا تُرِيدُ،

که براستی تو ستوده و بزرگواری و هر چه بخواهی انجام دهی

وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. [شَهِيدٌ]

و تو بر هر چیز توانایی

پس حاجات خود را ذکر می کنی و می گوئی:

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ، وَبِحَقِّ هَذِهِ

خدایا به حق این دعا و به حق این

الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا يَعْلَمُ

نامهایی که نداند تفسیرش را و نداند

بِاطْنِهَا غَيْرُكَ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

باطن آنها را کسی جز تو درود فرست بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ، وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَلَا

محمد و بجای آر دربارہ من آنچه را تو شایسته آنی و

تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ، وَاعْفِرْ لِي مِنْ

انجام مده دربارہ من آنچه من سزاوار آنم و بیامرز

ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ، وَوَسَّعْ

گناہانم را آنچه گذشته و آنچه پس از این سرزند و وسعت ده

عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ، وَاكْفِنِي مَوْنَةَ

بسر من از روزی حلالت و مرا از زحمت و شر

إِنْسَانٍ سَوْءٍ، وَجَارٍ سَوْءٍ وَقَرِينٍ سَوْءٍ

انسان بد و همسایه بد و رفیق بد

وَسُلْطَانٍ سَوْءٍ إِنَّكَ عَلِيٌّ مَا تَشَاءُ

و سلطان بد کفایت فرما که تو بر هر چیز

قَدِيرٌ، وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

قادری و توانایی و به هر چیز دانایی اجابت فرما ای پروردگار جهانیان.